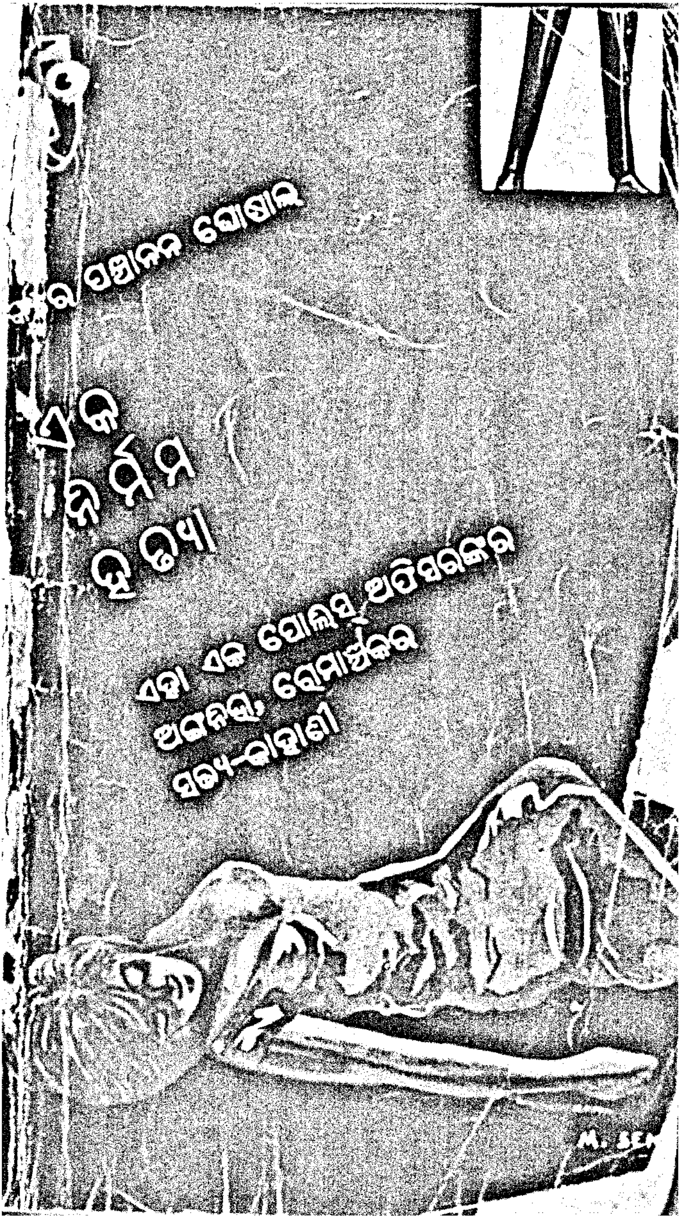
ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧର ଘୋଷାଲ
ଏକ
ନିର୍ମମ
ହତ୍ୟା
ଏହା ଏକ ପୋଲିସ୍ ଅଫିସରଙ୍କର
ଅସଲି, ରୋମାଞ୍ଚକର
ସତ୍ୟ-କାହାଣୀ
M. SE

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ •

ରଜଶ୍ରୀ ପକେଟ ବୁକ୍ସ

ଏକ ନିର୍ମମ ହତ୍ୟା

ଡକ୍ଟର ପଞ୍ଚାନନ ଘୋଷାଲ୍

ଅନୁବାଦ—ଶ୍ରୀ ଗିରିଧାରୀ ମିଶ୍ର

ପ୍ରକାଶକ :
ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ଦାସ
ରାଜଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶନୀ
୫ଏ, ନୂରମହମ୍ମଦ ଲେନ୍
କଲକତା-୯

ମୁଦ୍ରଣ :
କଳିଙ୍ଗ ମୁଦ୍ରଣୀ
୫ଏ, ନୂରମହମ୍ମଦ ଲେନ୍
କଲକତା-୯

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଶିଳ୍ପୀ :
ମନୀଷ୍ ସେନ

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ :
ଏପ୍ରିଲ୍-୧୯୬୭

ମୂଲ୍ୟ :
ଦୁଇଟଙ୍କା

ସୁଜଶ୍ରୀ ପକେଟ ବୁକ୍ସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆକର୍ଷଣ :

ଡାଆଣୀ ଆତ୍ମା

ଲେଖକ-ଶ୍ରୀ କଣ୍ଡୁର ଚରଣ ଦାସ

EKA NIRMAMA HATYA

BY

Dr. Panchanan Ghoshal

TRANSLATED BY

Sri Giridhari Mishra

Price - Rs 2·00

"ହ୍ୟାଲୋ, ଲୋକାଲ ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନ ସ୍ପିକିଂ ।"

"ଏ ସିରିୟସ୍ କେସ୍ ସାର୍ । ଏ କେସ୍ ଅଫ୍ ମର୍ଡର ସ୍ୱିଅର । ଗୋଟିଏ ସାଙ୍ଘାତିକ ଖୁନ୍ ହୋଇ ଯାଇଛି ।" ଯଦ୍ୟପି କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମାମଲା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଟେବୁଲ ଉପରୁ ଆଖି ଫେରାଇବା ସମ୍ଭବପର ନଥିଲା, ତଥାପି ପୋଲିସର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ପ୍ରାଥମିକ ସମ୍ବାଦ ବକ୍ତବ୍ୟଟିକୁ ଟାଣି ଆଣି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ନିମ୍ନୋକ୍ତ 'ଡ଼ାଇରି'ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନେଲି ।

"ମୋ ନାଁ ଜନ୍ ବ୍ୟାରେଲ, ପିତାଙ୍କ ନାଁ—, ୧୪ ନମ୍ବର ପାର୍କ ଲେନସ୍ଥ ଏକ ପାଉମିଶାଳୀ ବୋର୍ଡିଂ କମ୍ ହୋଟେଲର ମାନେଜର ମୁଁ । ଗତକାଲି ରାତିରେ ଜଣେ ଆଂଗ୍ଲୋ ଯୁବତୀ ଏହି ହୋଟେଲର ଗୋଟିଏ ରୁମ୍ ଭଡ଼ା ନେଇ ସାରା ରାତି ସେ ହୋଟେଲରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି । ଆଜ ସକାଳେ ହୋଟେଲର ଏକ ବେହେରା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଚା ନେଇ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ରୁମ୍‌ର ଦରଜାଟି ଖୋଲା, ତେଣୁ ସେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ନ ଡାକି ଚା ଟ୍ରେ ସହ ଘର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯୁବତୀଟିଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲା । ସେ ପ୍ରଥମରେ ମନେ କରିଥିଲା ଯେ, ଯୁବତୀଟି ନିଦ୍ରୋଦ୍ରେ ନିଦରେ

ଶୋଇଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଟିକଏ ପାଖକୁ ଯାଇ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ତାଙ୍କର କଷଦେଇ ଲାଳ ଗଡ଼ି ପଡ଼ୁଛି ଏବଂ କେଇଟି ଛୋଟ ଛୋଟ କଳା ପିମ୍ପୁଡ଼ି ସେଇ ଲାଳ ଉପରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଇତସ୍ତତଃ ଚଳାଫେରା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ସେ ସେଠାରେ ଚା ସମେତ ଟ୍ରେ ଟିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇ ମୋ ପାଖରେ ଆସି କହିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଇ ଖବରଟି ଜଣାଇଲି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ମୃତା ଯୁବତୀଟିଙ୍କ ଘରେ କାହାରିକୁ ପଶିବାକୁ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଉପରୋକ୍ତ ସମ୍ବାଦଟି ଥାନାର ପ୍ରାଥମିକ ଡାଇରୀ ବହିରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି କେଇଜଣ ସହକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପାଇଁ ଖବର ପଠେଇ ଦେଲି । ଏପରି ଏକ ସାଂଘାତିକ ଖୁନ ମାମଲାରେ ଏକାଧିକ ଅଫିସର-ଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ପଡ଼ିଥାଏ । ମୁଁ ଟେଲିଫୋନ ଯୋଗେ ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷକ ଡାକ୍ତର, ଫୋରେନ୍‌ସି ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଟିପ ଓ ପଦଚିହ୍ନ ବିଶାରଦ ଓ ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କାରୀମାନଙ୍କୁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ସହକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରି ପାରାଡ଼ାଇସ୍ ହୋଟେଲ ଅଭିମୁଖରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲି ।

ହୋଟେଲଟିରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅଧଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିଲା ନାହିଁ । ହୋଟେଲ ଗେଟ୍ ସାମନା ବଡ଼ ରାସ୍ତା ଉପରେ ସ୍ୱୟଂ ମ୍ୟାନେଜର ଜନ୍ ବ୍ୟାରେଲ ଆମ-ମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତି । ମୁଁ ଆଡ଼ ଆଖିରେ ତା'ର ଆପାଦ ମସ୍ତକ ଥରେ ନିରୀକ୍ଷଣ

କରିଦେଇ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ସିଡ଼ି ପରେ ସିଡ଼ି ପାର ହୋଇ ଦୁଇତାଲକୁ ଉଠିଗଲି । ସେପଟରେ ମୋର ଜଣେ ସହକାରୀ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ହାବ ଭାବ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ତା'ର ମନର ଗତି ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଏ । ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ନ କରିବାରୁ ସେ ଟିକିଏ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ୁଥା'ନ୍ତି । ଏଇ ଖୁଣ୍ଟିର ତଦନ୍ତର ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛାକରି ତାଙ୍କ ସହିତ ବିସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲି । କାରଣ ମୋ'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ତା'ର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଚୂରମାର କରିଦେବା । ମୁଁ ନିଃସନ୍ଦେହ ଥିଲି ଯେ, ଏପରି ଏକ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଭଦ୍ରଲୋକ ପଡ଼ିବେ ଯହିଁରେ କି ସେ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୋପନ କରିବାକୁ ଅବକାଶ ପାଇବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନବାଣରେ ତାଙ୍କୁ ଜର୍ଜରିତ କରି ପକାଇଲେ ଏପରି ମାନସିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ସତ୍ୟ ହିଁ କହିବେ । ଏ ଧରଣର ହୋଟେଲମାନଙ୍କରେ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରେଟ ବଡ଼ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଲାଗି ରହିଥାଏ ଏବଂ ମ୍ୟାନେଜର ମାନେ ନାନା ବୈଷୟିକ କାରଣରୁ ବହୁକଥା ବେମାଲୁମ ଚାପି ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ କୌଣସି ତଦନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସି ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ଖାତିର ଜମେଇଲେ ଏମାନେ ଏମାନଙ୍କର ମନୋବଳ ଫେରିପା'ନ୍ତି ସୁତରାଂ ସତ୍ୟ ଘଟଣାଟିକୁ ଗୋପନ କରିବା ଏମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ ହୁଏନା ।

ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ବୋଧହୁଏ ମୋର ଏ ଧରଣର ମନୋଭାବ ସନ୍ଧାନରେ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ

ନିଃଶବ୍ଦରେ ମୋ' ପଛେ ପଛେ ଆସି ଆଙ୍ଗୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି କହିଲେ,—"ଏଇ ଘରଟା ସାର୍ । ଏଇ ଆଡ଼କୁ ଆସନ୍ତୁ । ହଁ ଏଇ ଘରଟା ।"

ମୁଁ ତାଙ୍କ କଥାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ନ ଦେଇ ସିଧା ସଳଖ ଘରଟି ମଧ୍ୟରେ ପଶି ଦେଖିଲି ଜଣେ ଅର୍ଦ୍ଧନଗ୍ନା ଯୁବତୀ ଗୋଟିଏ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଛି । ତାର ବନ୍ଧଣାଟି ଅବିନ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ତକିଆଟି ଦୂରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ । ତା'ର ଶଯ୍ୟାଟିକୁ ନେଇ ସେପରି ଘାଣ୍ଟି ଚକଟି ଛତ୍ରାକାର କରି ଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି (୧) ଅନୁମାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କୌଣସି ଏକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଖୁନୀର କଳ୍ପନା କରିବା (୨) ଯୁବତୀଟି ବିଷପାନ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଛି, ତା' ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା । କୌଣସି ତଦନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସି ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ନିଜ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତଦନ୍ତଟିକୁ କେଉଁ ଦିଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରି ନେବାକୁ ପଡ଼େ । ମୁଁ ଏଇ ପରି କିଛିକ୍ଷଣ ଭାବି ପ୍ରଥମେ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ଜନ୍ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କୁ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଜାଣି ନେବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କଲି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କଲି ।

"ଆପଣ ଠିକ୍ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଏଇ ଯୁବତୀଟି ଏକାକୀ ଗତ ରାତ୍ରରେ ଏଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ ? ମୋ'ର ମନେହୁଏ କୌଣସି ଯୁବକଙ୍କୁ ସାଥିରେ ଧରି ସେ ଏଠାରେ ରାତି ଯାପନ

କରିଛନ୍ତି । ଏଇ ଗୋପନ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ ଜଣା ପଡ଼ିଲେ ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।"

"ଆଜ୍ଞା, ଆପଣମାନେ ବୃଥାଟାରେ 'ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁସ୍କିଲରେ ପକାନ୍ତି । ଯେଉଁ ଦୋଷ ଆପଣମାନେ ସବୁ ଆମ ମୁଣ୍ଡରେ ଲଦିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ମୁଁ ଜ୍ଞାନତଃ ଯା' ଜାଣେ ଏଇ ଯୁବତୀଟି ଏକୁଟିଆ ଏଠାରେ ଘର ଭଡ଼ା ନିଅନ୍ତି । ତେବେ ଚାକର ବାକରମାନଙ୍କ ସହିତ ସଟ୍ କରି ତା' ପକ୍ଷରେ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ଘରକୁ ଡାକି ଆଣିବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

"ପ୍ରଥମରୁ ଆପଣ ଚାକର ବାକର ମାନଙ୍କୁ ଏ ଘଟଣା ସହିତ ଜଡ଼ିତ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଏତେ ବ୍ୟଗ୍ର ? ସେମାନେ ତ କାହିଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ? ଆପଣଙ୍କର ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ଅଛି ନା କ'ଣ ? ଯା'ହେଉ, ଏଥର ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ପଚାରୁଛି । ଆପଣମାନେ କ'ଣ କୌଣସି ଏକାକିନୀ ନାରୀକୁ ଏପରି ଗୋଟାଏ ରାତିପାଇଁ ଭଡ଼ା ଦେଇଥା'ନ୍ତି ? ଏ ଧରଣର ରେଓ୍ୱାଜ୍ ଆପଣଙ୍କ ହୋଟେଲରେ ଅଛି ନା କ'ଣ ? ତା'ଛଡ଼ା ତାକୁ କ'ଣ ପଚାରିଥିଲେ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି । ଏବଂ ଗୋଟାଏ ରାତିପାଇଁ ବା ସେ କାହିଁକି ହୋଟେଲରେ ରହିବ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ଖାତା ପତ୍ରରେ କିଛି ଲେଖି ରଖିଛନ୍ତି ?"

"ଆଜ୍ଞା ଆପଣ ତ ଖାଲି ଏ ଦେଶୀୟ ଝିଅମାନଙ୍କ

କଥା କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସବୁ ବେପର୍ଦ୍ଦାନଶୀନ୍ ଆଂଲୋ ସମାଜର ଝିଅ । ଏମାନଙ୍କୁ ଆମେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବୋଲି ଧରୁଥାଉଁ । ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏମାନେ ବିଦେଶରୁ କଲିକତା ଆସିଲେ ସାଧାରଣତଃ ଏମାନେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ହୋଟେଲରେ ଉଠିଥାନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା, ହଁ, ଆଇନାନୁସାରେ ଆମ ଖାତାପତ୍ରରେ ଆମେ ଏ ମାନଙ୍କ ପରିଚୟ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାଦି ଲେଖି ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ମାତ୍ର ଭୁଲକ୍ରମେ ଯୁଆଙ୍କ ନାଁ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଆଜି ସକାଳେ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ବିଷୟ ପଚାରି ଲେଖି ଦେବୁ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲି ।”

“ଆପଣଙ୍କ ହୋଟେଲର ଏ ପଟର ବହୁ ଘର ତ ଖାଲି ପଡ଼ି ରହିଛି ଦେଖୁଛି । ସେ ପଟର କୌଣସି ଘର ଯୁଆଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ କରି ଏପରି ଏକ ନିରୋଳା ଯାଗାରେ ଘରଟିଏ କାହିଁକି ଦେଲେ । ସେ କ’ଣ ନିଜେ ଏ ଘରଟି ବାଛି ନେଇଥିଲେ ନାଁ ଆପଣମାନେ ତା’ଙ୍କ ପାଇଁ ବାଛି ଦେଇଥିଲେ ?”

“ଆଜ୍ଞା, ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଘର ବାଛି ନେବା ପାଇଁ ଆମେ କାହାରିକୁ ଦେଇ ନ ଥାଉଁ । ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟାଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଏଠାରେ ଯାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଏଇ ପଟର ଘର ଦେଇଥାଉଁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଏ କଥା ପଚାରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ଆମେ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କୌଣସି ବାଜେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବେ ସ୍ଥାନ ଦେଇନାହୁଁ । ସହରରେ ଏ ହୋଟେଲର ଗୋଟାଏ ସୁନାମ ଅଛି ”

ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର୍‌ର କୌଣସି କଥାର ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ମୁଁ ନିବିଷ୍ଟ ମନରେ ମୃତ ଦେହଟିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ହଠାତ୍ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ଯେ, ଏଇ ଯୁବତୀ ପ୍ରଣୟିନୀ ଝିଅଟିର କପୋଳ ଦେଶରେ କେଇ ଟୋପା ରକ୍ତ ଝରି ପଡ଼ିଛି । ଅଥଚ ତା'ର ସାରା ଦେହରେ କେଉଁଠି ହେଲେ କୌଣସି ଆଘାତରେ ଚିହ୍ନ ନାହିଁ । ତା' ନାକରୁ ଯଦି ରକ୍ତ ପଡ଼ି ଥା'ନ୍ତା ତାହା ତା'ର ଓଷ୍ଠ ଉପରେ ନ ପଡ଼ି ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ବା ଯିବ କପରି ? ଏଟା ଗୋଟାଏ ଷ୍ଟ୍ରେଙ୍ଗୁଲେସନ୍ କେଶ୍ ବି ହୋଇପାରେ । ଗଳାରେ ଫାଶି ଲଗାଇଲେ ଯବରଦସ୍ତିର ପ୍ରୟୋଜନ ମାତ୍ର ତା'ର ଗଳାରେ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖା ଯାଉନି । କିନ୍ତୁ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଦୁଇଟି ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆମେ ପାଇଲୁ ଏଇ ନିହତ ନାରୀର ମୁଷ୍ଟିବଦ୍ଧ ହାତ ମଧ୍ୟରୁ ଓ କଟିଦେଶରୁ । ମୁଷ୍ଟିବଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରୁ ପାଇଲୁ ପୁରୁଷ ମୁଣ୍ଡର କେଇଟି କେଶ ଓ କଟିଦେଶରୁ ପାଇଲୁ ପରସ୍ପର ସଂଲଗ୍ନ ତିନି ରଙ୍ଗର ଏକ ରେଶମ ସୂତା । ମୁଁ ଏଇ ପ୍ରମାଣ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସନ୍ଧାନରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବାବେଳେ ମୋ'ର ଜଣେ ସହକାରୀ ନିକଟସ୍ଥ "ଟିପୟ" ଉପରୁ ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧପୀତ ପାନୀୟ ପଦାର୍ଥ ସହ ଗୋଟିଏ କାଚଗ୍ଲାସ୍ ଉଠାଇ ଆଣି କହିଲ,—'ସାର୍ ! ମୋ'ର ମନେହୁଏ ଏଇ ଝିଅଟି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଛି । ଏଇ ଗ୍ଲାସର ଅବଶିଷ୍ଟ ପାନୀୟ ପଦାର୍ଥ ଟିକର ରସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ଏଥିରେ ବିଷ ମିଳିପାରେ । ମୋ'ର ମନେହୁଏ ଏଇ ପାନୀୟ ପଦାର୍ଥ ସହିତ ବିଷ ମିଶାଇ ସେ ତହିଁରୁ ଅଧେ

ପିଇ ଏଇ ନିର୍ଘାତ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଛି । ପ୍ରଥମେ ମୁଁ
ଭାବି ଥିଲି ଯେ, ସ୍ତ୍ରୀକୁ କେହି ତା'ର ଗଳା ଚିପି ହତ୍ୟା
କରିଛି । କିନ୍ତୁ ତା'ହେଲେ ତ ତା'ର ଗଳାରେ କୌଣସି
ଦାଗ ଦେଖାଯା'ନ୍ତା । ଏହା "ଷ୍ଟ୍ରାଙ୍ଗୁଲେସନ୍" ହେଲେ
"ଲିଗେଚ୍ୟୁର ମାର୍କ" (ଫାଶୀର ଦାଗ) ଥା'ନ୍ତା । ମୋ'ର
ମନେହୁଏ ଏହା ବିଷପାନ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମହତ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ
କିଛି ନୁହେଁ ।"

ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଯାଏ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ମୃତ
ଦେହଟିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲି । ସେଇ ସ୍ତ୍ରୀଅଟିର ଆଖିଗୁଡ଼ିକ
ଯେପରି ଠେଲି ହୋଇ ପଦାକୁ ବାହାରି ଆସିଛି । କେତେ
ଯେ କ୍ରୋଧ, ଦ୍ୱେଷ ଏବଂ ଆତଙ୍କ ତା' ମଧ୍ୟରେ ପୁଞ୍ଜିଭୂତ
ହୋଇ ଉଠିଛି ତା' କିଏ କହି ପାରିବ ? ତା'ର ପତଳା
ଜିଭଟା ଦାନ୍ତ ଫାଙ୍କରେ ଟିକିଏ ବାହାରି ଆସି ବାଁ ଆଡ଼କୁ
ଢଳି ପଡ଼ିଛି । ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଏଇ ସ୍ତ୍ରୀଅଟି ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ
ଦାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଜିଭଟିକୁ ଚିପିଧରି ତା'ର ବିଗତ ଦିନର ଘଟଣା
ଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ମନେ ଭାବୁଥିଲା । ମୁଁ ଏଥର ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ
ମନେ ମନେ କହି ଉଠିଲି,—'ଆରେ ! ମୁଁ ଯେ ମୋ'ର
ମନର କଥା, ତା'ର ଅଙ୍ଗ ଓ ଅପାଙ୍ଗ ଉପରେ ଲଦି
ଦେବାକୁ ଯାଉଛି ।' ଏଥର ମୁଁ ନିଜକୁ ସଂଯତ କରି ନେଇ
ଘଟଣା ସ୍ଥଳରୁ ମିଳିଥିବା ପ୍ରମାଣ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ କେଇଟି ଏବଂ ମୃତ
ସ୍ତ୍ରୀଅଟିର ନିଥର ଆଖି ଓ ସ୍ତବ୍ଧ ଜିଭର ଭାଷା ବୁଝିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କଲି ! ଏଇ ପଦାର୍ଥ କେଇଟି ଯଦିଓ ନିର୍ଜୀବ
ତଥାପି ସ୍ତ୍ରୀ'ର ଗୋଟାଏ ନିଜସ୍ୱ ଭାଷା ଅଛି । ବୁଦ୍ଧିମାନ

ଅଭିଜ୍ଞ ଲୋକମାନେ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ଏଇ ମୂକ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକର ନୀରବ ଭାଷା ବୁଝିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ମୁଁ ଆତ୍ମହରା ହୋଇ ଏମାନଙ୍କର ମୂକ ଭାଷା ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ଏତିକି ବେଳେ ଗୋଟାଏ ନୂତନ ବୁଣା ପଶମୀ "ମଫଲର୍" ମୃତଦେହର ଅଦୂରରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ବାଁ କଡ଼କୁ ଲାଗି ଗୋଟାଏ ଇସ୍ପାତ୍ ଭୃଙ୍ଗ । ଦୁଆର ପାଖରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଦୁଇଟି ଅର୍ଦ୍ଧ-ଦଗ୍ଧ ଦାମୀ ସିଗାରେଟର ଟୁକୁରା । ଅର୍ଦ୍ଧଦଗ୍ଧ ସିଗାରେଟ୍‌ର ପାଉଁଶ ସେତେବେଳେ ଯାଏ ବି ଅଭଙ୍ଗା ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଛି । ମୋ'ର ମନେ ହେଲା, ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଏଇ ଝିଅଟି ସିଗାରେଟ୍ ପିଏ ଏବଂ ମଦ୍ୟପାନ କରେ ? ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଏପରି ଏକ କୁଳଟା ନାରୀ ପକ୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ନ ଥିଲା ? କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଏକ ନାରୀ କୁଳଟା ହେଲେ ବି ଦେଶର ଆଇନାନୁସାରେ ତା'ର ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ମୁଁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏଥର ସଦ୍ୟ ବୁଣା ମଫଲରଟିକୁ ହାତକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଚମକି ପଡ଼ିଲି । ତା'ର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଜଣେ ଆଂଗ୍ଲୋ ଯୁବକର ନାଁ ଲେଖାଥିବାର ଦେଖାଗଲା । ଉକ୍ତ ନାଁଟି ଉପରେ ଆଉଥରେ ଆଖି ବୁଲାଇ ଦେଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଦେଲି ; ଏହା ଏକ ଜଟିଳ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ତା'ଛଡ଼ା ଜଣେ ଅଜ୍ଞାତ ଗୋରା ଲୋକ ଏଇ ଝିଅଟିର ହତ୍ୟାକାରୀ ।

ଏହାଛଡ଼ା କଳା, ସବୁଜ ଓ ନୀଳ ଏଇ ତିନି ରଙ୍ଗ

ପଶମରେ ବୁଣା ଗୋଟାଏ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସେ ପିନ୍ଧି ଥିଲା । ଏଇ ଯୁବକ ନିଦ୍ରିତ ଝିଅଟି ଉପରେ ପାଶବିକ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାଧା ପାଇ ତା'ର ନିଜର ବା ପର ଗଳାର 'ମଫଲର'ଟି ତା' ଗଳା ଉପରେ ପକାଇ ଶ୍ୱାସରୋଧ କରି ହତ୍ୟା କରିଛି । ମୋତେ ଏତେ ସହଜରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲା ବୋଲି ମନେହୁଏନା । ସେ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣପଣେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏପରିକି ସେ ଏତିକିବେଳେ ଦୁଇ ହାତ ଦ୍ୱାରା ଆତତାୟୀର ମୁହଁ, ଆଖି, ନାକ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡକୁ ପ୍ରାଣପଣେ ଆଘାତ କରି ତାକୁ ଆହତ କରି ପକାଇ ଥିଲା । ତା'ର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ବିଛଣାଟିର ଲଣ୍ଡଭଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଝିଅଟିର କପାଳ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା କେଇ ବିନ୍ଦୁ ରକ୍ତ ।

ଏଇ ଝିଅଟିର ଆତତାୟୀ ତା'ର କୌଣସି ପରିଚିତ ପ୍ରେମାସ୍ପଦ ଥିଲା କି ନା ଜାଣେନା । ତେବେ ସେ ଯେ ତା'ର ପ୍ରେୟସୀ ଗଳାରେ ଫୁଲମାଳ ବଦଳରେ ନିଜର ବା ଅନ୍ୟ ଗଳାର ମଫଲର ଏବଂ ଚନ୍ଦନ ବା ଅଶ୍ରୁ ବିନ୍ଦୁର ବଦଳରେ ନିଜ କପାଳରୁ ଝରିଥିବା ରକ୍ତର ବିନ୍ଦୁ ରଖି ଯାଇଛି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଇ ମଫଲର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ବା ମାଲିକ କିଏ ଜାଣି ପାରିଲେ ଏଇ ଘଟଣାରେ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଆତତାୟୀର ନାଁ ହୁଏତ ମୁଁ କହି ପାରିବି । କିନ୍ତୁ ଏଇ ହତ୍ୟାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସମସ୍ୟା ହୋଇଛି । ତାହା ଏଇ ଶକ୍ତ ଇସ୍ପାତ ତାଲା ଭଙ୍ଗା

ଲୁରୁଙ୍କର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସ୍ୱଗ ନ ଦେଖି କହି ପାରୁ ନାହିଁ । ଏପଟରେ ପୁଣି ଅର୍ଦ୍ଧ ପିତ ମଦ ଗିଲାସ ଏବଂ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦଗ୍ଧ ସିଗାରେଟ୍ ମୋତେ ପୁଣି ସାବଧାନ କରି କହୁଛି, ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ଭଣ୍ଡାମି ମୁଣ୍ଡରେ ଥୋପାବୋଲିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆତତାୟୀର ଏହା ଏକ ଚକ୍ରାନ୍ତ । ଅବଶ୍ୟ ଆହୁରି ତଦନ୍ତ ନ କରି ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ମୋର ଜଣେ ସହକାରୀ ସେତେବେଳଯାଏ ବି ଏପରି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଗୋଟାଏ ଖୁଣ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ଆତ୍ମହତ୍ୟା । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା ଫଳରେ ଆମେ ଏଇ ଘଟଣାଟି ସନ୍ଧାନରେ ଗୋଟାଏ ନୂଆ ସୂତ୍ର ଆବିଷ୍କାର କରି ପାରିଥିଲୁ । ଉକ୍ତ ଆଲୋଚନାର କେତେକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ଅଚ୍ଛା ସାର୍, ଆପଣ ଯେ କହିଲେ ; ଜଣେ ଗୋରା ଲୋକ ଏ ଖୁଣ୍ କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଆପଣ ଏହା ମଧ୍ୟରେ କପରି ଜାଣି ପାରିଲେ ?"

"ଏଟା ତ ଖୁବ୍ ସହଜ କଥା । ଏଇ ମୃତା ଝିଅଟିର ହାତ ମୁଠା ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ ଆତତାୟୀର ମୁଣ୍ଡବାଳର ରଙ୍ଗ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିଲି ଯେ, ଏହା ଖୁବ୍ ପତଳା ଏବଂ ତାମ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ । ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ପତଳା ଏବଂ ତମ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣର ହେଲେ, ଲୋକର ଦେହ ବର୍ଣ୍ଣ ଗୋରା ହେବ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଝିଅଟି ଆତତାୟୀ ସହିତ କିଛି ସମୟ ଧସ୍ତାଧସ୍ତି କରିବା-

ବେଳେ ତା' ମୁଣ୍ଡବାଳ ଛିଣ୍ଡାଇ ନେଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ମରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତା' ହାତ ମୁଠା ମଧ୍ୟରେ ରହି ଯାଇଛି ଏପରି ଅବସ୍ଥାକୁ ଆମେ ମରଣ-ମୁଠି ବା 'ଡେଥ୍‌କ୍ଲାଚ୍ ବୋଲି କହୁଥାଇ । ତା' ଛଡ଼ା ସେ ଯେ ତା'ର ହତ୍ୟାକାରୀ ମୁ ବା ମୁହଁରେ ଆଘାତ କରି ରକ୍ତପାତ କରିଛି, ତାହା ତା' କପାଳ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା କେଇ ବିନ୍ଦୁ ରକ୍ତର ବ୍ଲଡ୍ ଗ୍ରୁପ୍ କଲେ ସହଜରେ ବୁଝାଯିବ । ଏଇ ଝିଅଟିର 'ବ୍ଲଡ୍ ଗ୍ରୁପ୍' ଏବଂ କପାଳ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ରକ୍ତର 'ବ୍ଲଡ୍ ଗ୍ରୁପ୍' ସମାନ ନ ହେବ ବୋଲି ମୋର ଧାରଣା । ଆଉ ଏକ ଡଜିରଙ୍ଗିଆ ପଶମୀ ସୂତା ଧ୍ୱସ୍ତାଧ୍ୱସ୍ତି ବେଳେ ଆତତାୟୀ ପ୍ୟାଣ୍ଟରୁ ଛିଡ଼ି ମୃତାର କମର ଉପରେ ପଡ଼ିଛି । ସୁତରାଂ ଏ ବିଷୟରେ ଏକ ସୁଷ୍ଠୁ ତଦନ୍ତ କଲେ ସବୁ କଥା ସହଜରେ ଜାଣି ପାରିବ ।"

"କିନ୍ତୁ ସାର୍, ଯଦି ମଦ ଗିଲାସରେ ବିଷ ମିଶିଛି ବୋଲି ରସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷାରୁ ବୁଝାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ? ମୁଁ ତ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଗ୍ଲାସ ତଳେ ଧଳା ଗୁଣ୍ଡ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖି ପାରୁଛି ।"

"ତା'ହେଲେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏଇ ଆତତାୟୀ ମଦ୍ୟପାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ଯୁବତୀଟି ମଦ୍ୟପାନ କରେନା । ସେଇଥିପାଇଁ ବୋଧହୁଏ ତାକୁ ମଦ ପେଇବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନାହିଁ । ହୁଏତ ଆତତାୟୀ ଜାଣେନା ଯେ, ଯୁବତୀଟି ମଦ ପିଏନା । ଏଇଥିପାଇଁ ସେ ଅତର୍କିତରେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଗଳାଟି ଚିପି ଧରିଥିଲା । ଆତତାୟୀ ହାତ

ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏତେଦୂର ଆଗେଇ ଆସି ସେ ତା' ସଙ୍କଳ୍ପରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ଚାହିଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ତା'ର ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ କରି ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାକାର ଏଇ ମଦ ଗିଲାସଟି ଆମମାନଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ସମସ୍ୟାରେ ପକାଇଦେଲା । ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଏଇ ହୋଟେଲ ମଧ୍ୟରେ ପାପ ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରଚଳନ ଅଛି ? ନା, ନା, ମୋର ଯେତେଦୂର ମନେହୁଏ ଏ ମଦ ଗିଲାସରେ ବିଷ ଥାଇପାରେନା । କିନ୍ତୁ ତା'ହେଲେ ଏଇ ରାତିଟାରେ ଏଠାକୁ ମଦ ଆସିଲା କୁଆଡୁ ? ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଦେଖୁଛି ମୋ ବୁଦ୍ଧି ଏଠାରେ ଅଚଳ । ତଥାପି ମୋ ମନ କହୁଛି ଏଇ ମଦ ଗିଲାସ ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦଗ୍ଧ ସିଗାରେଟ୍ ଦୁଇଟି ହତ୍ୟା ସମାଧାନ ହେବା ପରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କେହି ବା କେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି । କେବଳ ତଦନ୍ତକାରୀମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ହତ୍ୟାକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ କଥାଗୁଡ଼ିକ କହିଲି ଏଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ତିନିରଙ୍ଗିଆ ପଶମ କନା ତିଆରି ପ୍ୟାଣ୍ଟ ପିନ୍ଧା ମୁଣ୍ଡରେ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ ବନ୍ଧା ଗୋଟାଏ ଗୋରା ରଙ୍ଗ ଲୋକର ସନ୍ଧାନ କରିବା । ତୁମେ ବରଂ ଆଖ ପାଖ ଗାଡ଼ିଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ପଚରା ପଚରି କରି ବୁଝ କେହି ମଧ୍ୟ ବା ଭୋର ରାତିରେ ଏପରି ଗୋଟାଏ ଲୋକକୁ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇ ଆସିଛି କି ନା ।"

ମୋ' ସହକର୍ମୀଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଇ ଥରେ ଉପସ୍ଥିତ

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦେଲି । ସେତେବେଳକୁ ହୋଟେଲ୍‌ର
କର୍ମଚାରୀ ଓ ବୋର୍ଡର ମାନଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଗ୍ରୁପ୍‌ଟି
ସମାବେଶ ଘର ଦରଜା ନିକଟରେ ଆପେକ୍ଷମାନ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଦେଖାଗଲା କେବଳ ଔତ୍ସୁକ୍ୟ
ବିସ୍ମୟ ମାତ୍ର । ଖୋଦ ମେନେଜର ସାହେବ ଓ ତାଙ୍କର
କେତେ ଜଣ ସହକର୍ମୀଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି
ଗୋଟାଏ ଖାଣ୍ଟି ଭୟ ଓ ଭାବନାର ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବହିଃପ୍ରକାଶ ।
ତା'ହେଲେ,—ତା'ହେଲେ କ'ଣ ଏମାନେ ଏଇ ନିର୍ମମ
ହତ୍ୟା ସହିତ ପରୋକ୍ଷ ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ? ମୁଁ
ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଏଇ ରୁମ୍‌ଟି ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ
'ବୟ୍' ଟିକୁ ପଚରା ଉଚରା କରିବାରେ ଯେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ
ବିବୃତିଟି ମୋ' ନିକଟରେ ଦେଇଥିଲା ।

"ମୋ' ନାଁ ବାର୍ଟଲି ଜନ୍ । ମୋ' ପିତାଙ୍କ ନାଁ
ମୁଖୀବର ରାମ । ଗ୍ରାମ—ଗାଜିପୁର ଜି : ଆସାମ । ମୁଁ
ଜଣେ ଏ ଦେଶୀୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଏଇ ହୋଟେଲ୍‌ରେ
ମୁଁ ଗତ ଚାରିବର୍ଷ ଧରି କାମ କରି ଆସୁଛି । ପ୍ରଥମେ
ଏ ହୋଟେଲ୍‌ରେ ହୋଟେଲ ମାଲିକ ବୁଢା ଗାଉଡ୍‌ଙ୍କ ବନ୍ଧୁ
କାର୍ଲେ ସାହେବ ମ୍ୟାନେଜର ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବୁଢ଼ା ମାଲିକ
ଆଜିକାଲି ହୋଟେଲ ଦେଖାଶୁଣା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ତାଙ୍କ ପୁଅ ଜୁନିୟର ଗାଉଡ୍ ଏ ହୋଟେଲ ଦେଖାଶୁଣା
କରନ୍ତି । ଜୁନିୟର ଗାଉଡ୍ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କାର୍ଲେ ସାହେବ
ଙ୍କଠାରୁ ବରଖାସ୍ତ କରି ଏଇ ନୂଆ ମ୍ୟାନେଜର ବାର୍ଟନ
ଜନଙ୍କୁ ମ୍ୟାନେଜର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କାର୍ଲେ

ସାହେବ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିବା ପରେ ଏଠାକାର କୋୟାର୍ଟର
ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲିଗଲେ । ମାତ୍ର କାର୍ଲେ ସାହେବଙ୍କ ପୁଅ
କାର୍ଲେଜନ କେବେ କେବେ ଜୁନିୟର ଗାର୍ଡଙ୍କ ସହିତ
ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତି । କାରଣ ପିଲାଦିନରୁ
ଏମାନେ ଖୁବ୍ ସାଙ୍ଗ । ହଁ ହଜୁର, ଏଇ ଶୁକ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
ମୁଁ ଯା' ଜାଣେ ସବୁ ଆପଣଙ୍କୁ କହି ଦେଉଛି । ଏଇ
ଯୁବକଟି ଗତକାଲି ଏଠାକୁ ଆସି ପ୍ରଥମେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ
ଖୁବ୍ ଖୋଜୁଥିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ନୂଆ
ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ସେଠାରେ
ଜୁନିୟର ଗାର୍ଡଙ୍କ ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବଙ୍କ ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବାର ଦେଖିଲି । ସମ୍ବାଦ ଦେବା ପରେ
ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବ ବାହାରି ଆସି ଏଇ ଯୁବକଟି ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ଘର ମଧ୍ୟ
ଭଡ଼ାରେ ଦେଇଗଲେ । ମୁଁ ରାତି ଦଶଟା ବେଳେ ସେ'ଙ୍କ
କୋଠରୀରେ ଖାଇବା ରଖି ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ସକାଳେ ମୁଁ
ଆସି ଦରଜା ଖୋଲି ଥିବାର ଦେଖି ଭିତରକୁ ଗଲି ସହିତ
ପଶି ଦେଖିଲି ଯେ, ଯୁବକଟି ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଛି । ମୁଁ
ଶୀଘ୍ର ଏ ଖବର ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି ।"

ଏଇ 'ବସ୍ତୁ' ଏବଂ ବାର୍ଟଲି ଜନ୍‌ଭଳି ମୂଲ୍ୟବାନ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବୃତ୍ତି ଗ୍ରହଣର ଏଠା ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଥମିକ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ମୌଖିକ ବିବୃତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲି । ଏତିକି ବେଳେ ମୁଁ ତାକୁ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲି । ତା'ର

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ମୋ'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିଞ୍ଚିତ ସାଧନ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କଲି ।

"ତା ହେଲେ ବୁଝା ଯାଉଛି ଯେ, ପୁରୁଣା ମ୍ୟାନେଜର କାର୍ଲେ ସାହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଜୁନିୟର କାର୍ଲେ ଏ ହୋଟେଲରୁ ବିଦାୟ ନେବାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଜୁନିୟର ଗାଉଡ୍ ନୂଆ ମ୍ୟାନେଜର ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରୁ ତୁମେ ମାନେ ଖୁସି ହୋଇଛ ।

"ଆପଣ କ'ଣ ଅଜ୍ଞ ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ? ଦେବତା ଆଉ ଅସୁରକୁ ଏକାଠି ବିଚାରିବେ ନାହିଁ । ନୂଆ ମାଲିକ ନୂଆ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସମୟରେ ଆମ ଟିପ୍ସ୍ ଖୁବ୍ ବଢ଼ି ଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ତା' ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆମ ଇଜ୍ଜତ୍ ବି ଚାଲି ଯାଇଛି । ଏ ଗୁଡ଼ାକ, ଆଜ୍ଞା କହିବି ତ ମୋର ବି ଚାକିରି ଯିବାର ଡର ଅଛି । ପୁରୁଣା ମ୍ୟାନେଜର ନିଜର ରକ୍ତ ଦେଇ ଏ ହୋଟେଲକୁ ଗଢ଼ି ଥିଲେ, ଗଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଖିରୁ ଯେଉଁ ଲୁହ ଝରିଛି ତା' ଲୁହ ନୁହେଁ—ରକ୍ତ ।"

ଏଇ ପୁରୁଣା ଚାକରଟି ଠାରୁ ସେଦିନ ଆଉ ବେଶୀ କଥା ବାହାର କରିପାରି ପାରିଲି ନାହିଁ । ଏ ଫାଟରେ ଏତେବେଳ ଯାଏ ତା'କୁ ଗୋଟାଏ ଘରେ ଅଟକ କରିବାରୁ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ଘର ଭିତରେ ପଶି ପଚାରିଲେ,—

"କ'ଣ ଅଜ୍ଞ, ତାକୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିବେ ନା କ'ଣ ? ସେ କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।"

ମ୍ୟାନେଜରଟିକୁ ଗୋଟାଏ ଧଡ଼ିବାଜ ଲୋକ ବୋଲି

ମନେ ହେଲା । ସେ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କର ଏଇ ଭୃତ୍ୟଟି ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କରି ଟିକଏ ସେଇପରି ମର୍ମାହତ ହେଲେ । ଖୁବ ସମ୍ଭବତଃ ଏ ଗୁଜରଟିର ଆଗ୍ରର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସଚେତନ ଥିଲେ । ମୁଁ ଭୃତ୍ୟଟିକୁ ଆଉ କିଛି ନ ପଚାରି ସିଧା ସଳଖ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ପଚାରିଲି,—"ଆଚ୍ଛା ମିଃ ବାରେଲ୍, ଆପଣଙ୍କ ହୋଟେଲ ମାଲିକଙ୍କ ପୁଅ ଗତକାଲି କେତେବେଳେ ଏ ହୋଟେଲ ତ୍ୟାଗ କରି ଯାଇଥିଲେ କହି ପାରିବେ କି ?"

"ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ଏସବୁ କି କଥା ପଚାରୁଛନ୍ତି । ସେ ତ କାଲି ଏ ଆଡ଼କୁ ଆଦୌ ଆସି ନାହାନ୍ତି । ଏ ଗୁଜରଟା ବୋଧହୁଏ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଖି ଭୁଲ ମନେ କରୁଛି । ଆମ ଆଗ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ପୁଅ ଜୁଲିୟସ୍ କାର୍ଲେ ଏଇ ବେଳ ପୁରିଟା ବେଳେ ଆସି ମୋ' ଘରେ ବସିଥିଲେ । ମୁଁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ଟିକଏ ବନ୍ଦଣାରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଛି ଏତିକବେଳେ ମୋ' ଗୁଜରଟି ତା'ଙ୍କ କାର୍ଡଟି ଆଣି ମୋତେ ଦେଲା । ମୁଁ ଏତେ କ୍ଲାନ୍ତ ଥିଲି ଯେ, ଅଫିସ ଘରକୁ ନ ଯାଇ ସେଠାରେ ବସି ତାଙ୍କ ସହିତ କିଛିକ୍ଷଣ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ନେଇଥିଲି । ମୋ'ର ଏଇ ଭୃତ୍ୟଟିର ଟିକଏ ବୁଦ୍ଧି ଶୁଦ୍ଧି କମ୍ । ମୋ'ର ମନେହୁଏ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜୁଲିୟସ୍ ଗାଉଡ୍ ବୋଲି ମନେ କରୁଛି । ତେବେ ଗୋଟାଏ ସଚ୍ଚୋଟ ଲୋକ ବୋଲି ଆମେ ତାକୁ କାମରେ ରଖିଛୁ ନ ହେଲେ କେଉଁ ଦିନରୁ ତାକୁ ତଡ଼ି ଦିଅନ୍ତିଣି ।"

ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଭୃତ୍ୟଟି ପ୍ରତି ଏପରି ଏକ ବିରୋଧ ଉକ୍ତି

ମୋତେ ସେପରି ଖୁବ୍ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ କରି ପକାଇଥିଲା । ତା'ଛଡ଼ା ତା'ର କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଚାକିରିଟିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାର ଭାବ ଦେଖାଇଥିଲା । ତେବେ କାହାରି ପକ୍ଷରେ ଜଣଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଭୁଲ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମୁଁ ଏହି ସୁଯୋଗରେ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କର ଗୋଟାଏ ବିବୃତି ଲେଖି ନେବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲି । ଏହି ଖୁନ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏହି ଅତିରିକ୍ତ ବିବୃତିଟି ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ଅଚ୍ଛା, ଆଗ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କର ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ ହୋଟେଲ ପରିଚାଳନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ମୋ' ମାଲିକମାନେ ଜଣେ ସ୍ୱଳ୍ପ ବୟସ୍କ ମ୍ୟାନେଜର ଖୋଜୁଥିଲେ । ଏଇଥି ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ମୋତେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏକଥା ଠିକ୍ ଯେ, ଦୈନନ୍ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ଜୁନିଅର ଗାଇଡ୍ ପ୍ରତ୍ୟହ ଆସି ଏଠାରେ ଦେଖାଶୁଣା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଗତ କାଲି ସେ ଏଠାକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି । ଗତ କାଲି ଏକ ଲୋକଟି ମୋ ଶୋଇବା ଘରେ ପୂର୍ବକାର ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲି । ପ୍ରତିଦିନ ପରି ସେଦିନ ମଧ୍ୟ ମୋ ଘରର ଦରଜାରେ ପର୍ଦ୍ଦା ଝୁଲୁଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପର୍ଦ୍ଦାର ଆରପଟରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିବା ସମ୍ଭବ ନ ହୋଇ ବି ପାରେ । ଏହାଛଡ଼ା ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଚେହେରା ପ୍ରାୟ ଏକା ରକମ କେବଳ ଦେହର ରଙ୍ଗର ଯା' ତଫାତ୍ । ଏଇଥିପାଇଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଦେଖି ଦେଇ ଭୁଲ୍ କରିଛି । ମୋର ଅଚ୍ଛା,

କି ସାହସ ଯେ, ମୁଁ ଜଣେ ଏତେ ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଣି ସେଥି ଶୋଇଲା ଘରେ ବସାଇବ ?"

ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କର ଏଇ ବକ୍ତୃତାଟି ଶୁଣୁଥିବା ଏତେବେଳ ଯାଏ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତା'ର କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ କରିନାହିଁ । ମୋ ମନ ହେଲା ହୁଏତ ସେ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି ।

"ଆପଣଙ୍କ ହୋଟେଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିନ୍ତୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବଦନାମ ଶୁଣାଯାଏ । ଏଠାରେ ପାପ ବ୍ୟବସାୟ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ତିନି ଘଣ୍ଟା ଘରଭଡ଼ା ମିଳେ । ଏଠାରେ ଆଖପାଖ ଲୋକମାନେ ରାତିର ଅନ୍ଧାରରେ ବହୁ ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଏଇ ହୋଟେଲ ମଧ୍ୟରେ ପଶିବାର ଦେଖିଛନ୍ତି । ହୁଁ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଧରି ପାରିନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ସେ କଥା ଉଠାଉ ନାହିଁ । ତେବେ ଏ କଥା ଠିକ ଯେ, ଭୂତପୂର୍ବ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସମୟରେ ଏପରି କୌଣସି ବାଜେ କଥା ଏ ହୋଟେଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଯାହେଉ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କଥା ଥାଉ । କୁହନ୍ତୁ ତ, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଭୂତପୂର୍ବ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ପୁଅ ଆପଣଙ୍କର କେବେ ଜଣାଶୁଣା ହେଲା । ତା'ଛଡ଼ା ସେ ଗତକାଲି କ'ଣ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲା ?

"ଆଜ୍ଞା, ଓଡ଼ାକାର ଜେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକ ଯେ, ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘେନି ଏଠାକୁ ଘରଭଡ଼ା କରିବା

ପାଇଁ ଆସି ନାହାନ୍ତି ଏ କଥା ମୁଁ କହୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼େଇ ଦେଇଛୁ । ଏ ମାନଙ୍କୁ ପୁଲିସରେ ଧରାଇ ଦେଇ ଏମାନଙ୍କର ଚିରଦିନ ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ରହିବାକୁ ଆମେ ବ୍ୟବସାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପସନ୍ଦ କରିନାହୁଁ । ସମସ୍ତ ଅସମୟରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପଥ ଘାଟରେ ବାହାରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଗୋଟାଏ ଟେକା ପଥର କୁଆଡୁ ଆସି ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ ତ ସରିଲା ଆଉ କ'ଣ ? ଆପଣମାନେ ତ ଆଉ ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବେ ନାହିଁ । ତା'ଛଡ଼ା ଏମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମୂଳ କରିବା ପାଇଁ ନା ଅଛି ଆପଣମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା, ନା କାମ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଇନ । କେବଳ "ସେରମନିୟଲ" ଉକ୍ତି କରିଗଲେ ତ ଚଳିବ ନାହିଁ । ସେ କଥା ଥାଉ । ବର୍ତ୍ତମାନ କହୁଛି ଶୁଣନ୍ତୁ । ଗତକାଲି ଭୂତପୂର୍ବ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ପୁଅ ଗୋଟାଏ ଘରଭଡ଼ା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜଣେ ମାଉସୀ ଝିଅ ଭଉଣୀ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଏଠାକୁ ଆସିବେ କମ୍ବା ଆସିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପାଇଁ । ଭଦ୍ରଲୋକ ଅନ୍ୟ ଗୋଟାଏ ହୋଟେଲରେ "ସିଙ୍ଗେଲ୍ ବେଡ଼"ରେ ରହନ୍ତି । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏଇ ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲିହେଁ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆଉ ଆସି ନାହାନ୍ତି ।"

"ଆପଣ କିନ୍ତୁ ମୋ'ର ଅସଲ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ସାବଧାନରେ ଏଡ଼ିଗଲେ । ମୋ'ର ପଚାରିବାର କଥା ହେଉଛି ଏଇ ଯେ, କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର କେତେ ଦିନର ଜଣାଶୁଣା ? ସେଦିନ ସେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ସିଧାସଳଖ ଆସିଥିଲେ ନା

ତାହାର ସୁପାରିଶ ପତ୍ର ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ଆପଣଙ୍କର ଠିକ୍ ମନେ ଅଛି କି ସେ ଗତକାଲି ତାଙ୍କର ମାଉସୀ ଝିଅ ଭଉଣୀ ବିଷୟରେ କ'ଣ କହିଥିଲେ ?"

"ଆଜ୍ଞା, କାର୍ଲେଜନ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଲିକ ଜୁନପୁର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ବନ୍ଧୁ । ସେମାନେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ସେଣ୍ଟ ଜୋସେଫ ସ୍କୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ । ଏଣୁ କାର୍ଲେଜନ୍ ପ୍ରାୟ ଆମ ମାଲିକଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ହୋଟେଲକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଏଠାକୁ ଯିବା ଆସିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋ'ର ଜଣାଶୁଣା ହୋଇଥିଲା । ହଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନେ ପଡ଼ୁଛି ସେ ପ୍ରଥମେ ଜୁନପୁର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଖଣ୍ଡେ ଚିଠି ନେଇ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ।"

"ଯାହେଉ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମାମଲାରେ ବହୁ ତଥ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ୱ ମୋ ପାଖରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଠିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଉ ମାତ୍ର ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଠିକ୍ କେବେ କାର୍ଲେଜନ ଜୁନପୁର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନଟି—ଜୁନପୁର ଗାଉଡ଼ ବିବାହିତ ନା ଅବିବାହିତ ଏବଂ ଯଦି ବିବାହିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ତାଙ୍କର ପିଲାଝିଲା କେତୋଟି ? ହଁ ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା ପଚାରିବାକୁ ଭୁଲିଗଲି । ମୁଁ ଆଶା କରେ ଜୁନପୁର ଗାଉଡ଼ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲିକତାରେ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାରେ ନ ଥିଲେ ସେ କ'ଣ ଗତକାଲି ସହର ବାହାରକୁ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି ?"

"ଆଜ୍ଞା, ପଅରଦିନ ଛୁଟି ନେଇ ମୁଁ ଟିକିଏ ବାହାରକୁ
ଯାଇଥିଲି । ଫେରି ଆସି ଶୁଣିଲି ଯେ, ଜୁନାପୁର ,ଗାଉଡ଼
କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଏ ହୋଟେଲକୁ ଆସିଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ହାତରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ଚିଠି ଦେଇଥିଲେ । ଏକଥା ମୁଁ ମୋର ସହକାର
ମ୍ୟାନେଜର ଅଜିତ୍ ନାହିରଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥିଲି ।

"ଆଶାକରେଁ ସେଦିନ ଆପଣଙ୍କ ମାଲିକ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ
ପାଖକୁ ହ୍ୱାସ୍କି ଆପଣଙ୍କ ଅଫିସ ଘରେ ଆପ୍ୟାୟନ କରିଥିଲେ
ଆରେ, ଆପଣ ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ଚୁପ କରି ଗଲେ କାହିଁକି ?
ଆପଣମାନଙ୍କ ଅଫିସ ଘରକୁ କୌଣସି ଗ୍ଲାସ ଆସିଲେ
ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଦିନ ଧରି ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖନ୍ତୁ ତ ସେ ଦୁଇଜଣ ସେଠାରେ କେତେ ଗ୍ଲାସ
ଏବଂ କ'ଣ ପିଇଥିଲେ ?"

"ଆଜ୍ଞା, ଏ ସବୁଡ଼ାକ ଆପଣ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ? ମୋ'ର
ମୁନିବ ଜୁନାପୁର ଗାଉଡ଼ ହେଉଛନ୍ତି, ଆହାର ବିହାରରେ
ଜଣେ ନିଷ୍ଠାବାନ ବ୍ୟକ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମୁଁ କେବେ ଡେଲେ ମାଦ
ସୁରା ସ୍ପର୍ଶ କରିବାର ଦେଖିନାହିଁ । ଉପରନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ
ବିବାହିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପାଞ୍ଚଟି ପୁଅ କନ୍ୟାର ପିତା ।
ତେବେ କାର୍ଲେଜନ ପିଆପିଇ କରେକି ନା ମୁଁ ଜାଣେନା ।
କିନ୍ତୁ, ଆଜ୍ଞା, ମୃତା ଘରେ ମିଳିଥିବା ଗ୍ଲାସ ସନ୍ଧାନରେ କିଛି
ନ ପଚାରି ମୋତେ ଏସବୁଡ଼ାକ କାହିଁକି ପଚାରୁଛନ୍ତି ?"

ଏଇ ଧୁରନ୍ଧର ମ୍ୟାନେଜରଟି ନିକଟରୁ କୌଶଳରେ
ସେତିକି ଟିକେ ଜାଣିବାର କଥା ସେକଥା ମୁଁ ଜାଣି ନେଇଛି ।

ଅପ୍ରତର୍କ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଏପରି ଏକ କଥା ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯାହା ଏଇ ମାମଲାଟିକୁ ସଫଳତା ଦିଗରେ ଅନେକଟା ଆଗେଇ ଦେବ। ତା'ପରେ ମୁଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଲାଭଙ୍ଗା ଟ୍ରଙ୍କଟିକୁ ତଲ୍ଲାସ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି। ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଏଇ ହତଭାଗିନୀ ନାରୀଟିର ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ସହିତ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେମପତ୍ର ପାଇଲି। ମୁଁ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ଯେ, ଏଠାରେ ମିଳିଥିବା ମଫଲରଟିରେ ଲିଖିତ ନାମଟି ଚିଠିଟିର ଶେଷରେ ଲେଖା ହୋଇଛି। ଏ ପତ୍ରଟିର ଅବାନ୍ତର ପ୍ରେମଜ ବିଷୟ ବାଦ ଦେଇ ଏଇ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ଟିକକ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ କଲି।

"ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ମନର ଅବସ୍ଥା ବୁଝି ପାରୁଛ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ମିଳନରେ ଅସୁବିଧା ଯଥେଷ୍ଟ। ତେବେ ଆମର ବନ୍ଧୁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଆମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। ତୁମ ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତୁମେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ରହିବ। ଏତେଗୁଡାଏ ଟଙ୍କା ତୁମେ ଏକାକୀ ଏତେ ଦୂରରୁ ଆଣି ପାରିବତ? ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେ ଟଙ୍କାଟା ଆମେ ତୁମ ନାମରେ ଗୋଟାଏ ଭଲ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ରଖିଦେବୁ। ତୁମ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଏଇ ହୋଟେଲ ଠିକଣାରେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ନାମରେ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ କରିଦେଲେ ସେ ମୋତେ ଟେଲିଫୋନରେ ଜଣାଇ ଦେବେ। ଇତି। ତୁମର କାର୍ଲେଜନ।"

"ଆରେ ମ୍ୟାନେଜର ବାବୁ!" ମୁଁ ଏ ପତ୍ରଟି ପାଠ

କରି ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,—"ଅଚ୍ଛା, କାଲି କୌଣସି ସମୟରେ ଜାର୍ଲେନଙ୍କ ପାଖକୁ କୌଣସି ଟେଲିଗ୍ରାମ ଆସିଥିଲା ? ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଫିସରେ ଖୋଜଖବର କରି ଦିଅନ୍ତୁ କହିଲେ । ତା'ଛଡ଼ା ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା କହନ୍ତୁ ଯେ, ଏ ହୋଟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ନଜର ଏଡ଼ି କୌଣସି ଲୋକର କ'ଣ ଏହା ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମ୍ଭବ ?"

"ଅଚ୍ଛା, ଏଇ ଖୁନ୍ ପରେ ଏ ବିଷୟରେ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ଭାବୁଛି" ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବ ଏଥର ତାଙ୍କର ପିଠାଳିଆ ମୁହଁଟାକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣି କହିଲେ, "ଖୁବ୍ ବେଶୀ ଧ୍ୟାନରେ ଗେଟର ଦରୱାନ୍ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜଗିଛି ବୋଲି ମନେହୁଏ । ଏପରି କେତେ ଲୋକ ଆମର ଏତେ ସତର୍କତା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଗଭୀର ରାତିରେ କେଉଁଠିଅର ମୋ କ୍ୱାଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ମୋତେ ବିରକ୍ତ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏଠା ଯଦି ବାସ୍ତବିକ କୌଣସି ଗୋଟାଏ ଖୁନ୍ 'କେଶ୍' ହୋଇଥାଏ, ତା'ହେଲେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ 'ମଫଲର'ଟିର ଅଧିକାରୀ ଗଭୀର ରାତିରେ ଗୋପନରେ ଆସି ଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଟି ସଂଘଟିତ କରିଛି । ତା'ପରେ କଡ଼ା ଚଉକିଦାର ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ସୁଯୋଗ ନ ପାଇ ଏଇ ମଫଲରଟି ତା' ବେକ ଉପରେ ରଖି ଗଳାଟିପି ହତ୍ୟା କରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ଥିବା କାଚ ଗ୍ଲାସଟିରେ ହାତର ଛାପଥିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଭାବିଚିନ୍ତି ତ ମୁଁ ଥାନାକୁ ଟେଲିଫୋନ କରି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଅବହିତ କରାଇଛନ୍ତି । ଏଣୁ ସିଧାସଳଖ ପଥରେ ଆପଣମାନେ ତଦନ୍ତ ନ କରି ବଙ୍କା ରାସ୍ତାରେ ଖାଲି ଭୁଲ୍ଭାଟାରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଜଡ଼ିତ କରୁଛନ୍ତି ।"

ଜନ ବର୍ଥାରେଲଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତିଟିରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର କୌଣସି କଠୋର ସନ୍ଦେହ ଜନ୍ମି ଥିଲା । ମନେ ମନେ ଭାବିଲି, ଯେ ଲୋକଟା ନିଶ୍ଚୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୂର୍ତ୍ତ, ତା' ନ ହେଲେ ଏପରି ଏକ ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସହ ବିବୃତିଟିଏ ଦେଇ ନଥାନ୍ତା । ମୁଁ କହିଲି, "ଏକଥା ସତ ଯେ, ମଫଲରଟିର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଗ୍ଲାସ ଉପରେ ଥିବା ଆଙ୍ଗୁଳି ଛାପରୁ ଯଦି ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ଏହା ଗୋଟିଏ ଲୋକର ତା'ହେଲେ ଆଉ ତ କିଛି କଥା ନାହିଁ, ଏକାଥରକେ ତା'ର ଫାଶୀ ପଥର ରାସ୍ତା ସୁଗମ ହୋଇଯିବ ମାତ୍ର ଏଇ ମୃତା ନାରୀଟି ତା'ର ହତ୍ୟାକାରୀର କପୋଳ ଦେଶରେ ଏକ ଆଘାତ କରିଛି ଯା'ର ପ୍ରମାଣ ମୃତାଟିର କପୋଳ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ରକ୍ତ କେଇ ବିନ୍ଦୁ ।"

ଅବଶ୍ୟ ତଦନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା ବା ମୋର ପୂର୍ବ ପରିକଳ୍ପନା ମୁଁ କାହାରିକୁ ଜଣାଇବା ପକ୍ଷରେ ନ ଥିଲି । ତଥାପି ଅଜାଣତରେ ଏତିକେ କଥା କହି ସାରି ମୁଁ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି ।

ହୋଟେଲ କାଠ ସିଡ଼ିଟା ପାର ହୋଇ କେତେଜଣ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦେଖାଗଲା 'ଡାକ୍ତର', 'ଫିଙ୍ଗରପ୍ରିଣ୍ଟ ଏକ୍ସପାର୍ଟ' ଏବଂ 'ପ୍ଲାନ ମେକର'ମାନେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।

ଯା' ମନେ ମନେ ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ସେକଥା ବାସ୍ତବରେ ପରିଣତ ହେଲା । 'ଫିଙ୍ଗରପ୍ରିଣ୍ଟ ଏକ୍ସପାର୍ଟ' ଗ୍ଲାସଟି ଉପରେ କଥିତ ରସାୟନିକ ଗୁଣ୍ଡ ପକାଇ ଦେବାରୁ ଗ୍ଲାସ ଉପରେ କେତୋଟି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଆଙ୍ଗୁଳିର ଛାପ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ତା' ପରେ ସେ ମୃତା ନାରୀର ଅଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ପରୀକ୍ଷା କରି କହିଲେ ଯେ, ମୃତା ନାରୀର କୌଣସି ଅଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ସେ ଗ୍ଲାସ ଉପରେ ପଡ଼ି ନାହିଁ । ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ମୁଁ ନିଜେ ଗ୍ଲାସଟିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁ କରୁ ଗ୍ଲାସଟିର ଗୋଟାଏ କଡ଼ରେ ଗୋଟାଏ ରୁମାଲର ଦାଗ ଦେଖି ସ୍ତମ୍ଭିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି ।

ଏତେବେଳକେ ଏହି ଖୁଣ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ସାଧାରଣ ଧାରଣା କରି ନେଲି । ଏହି ଅଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନଟି ଯେ କା'ର ହୋଇପାରେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କହିପାରେ । ଏହା ହତଭାଗ୍ୟ ଯୁବକ ଜୁନିଅର କାର୍ଲେଜନର । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିବେଚନା ବିଷୟ ହେଉଛି, ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ କାର୍ଲେଜନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସଂଘଟିତ ହୋଇଛି, ନା, ଗୋଟାଏ ନିଷ୍ଠୁର ଘଟଣା ଚକ୍ରରେ ପଡ଼ି ସେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

"ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ସାର୍ ! ମୋର ଜଣେ ସହକାରୀ ମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ମୋର ମନେହୁଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟଣାଟି ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଚିଠି ଓ ମଫଲରର ଉପରେ ଜୁନିଅର କାର୍ଲେଜନର ନାଁ ଲେଖା ହୋଇଛି । ତହିଁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ଭୂତପୂର୍ବ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ପୁଅ କାର୍ଲେଜନ ବାଳକାଟିକୁ

ପ୍ରଲୁବ୍ଧ କରି କଲିକତାର ଏହି ହୋଟେଲକୁ ଆଣିଛି ଏବଂ ସନ୍ଦେହ ଏଡ଼ା ଗଭୀର ରାତିରେ ଏହି ମଫଲର ସାହାଯ୍ୟରେ ତା' ଗଳାଚିପି ଶ୍ବାସରୋଧ କରି ତା'କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି । ଏହି ନରମ ପଶମ ମଫଲର ମୃତାର ଗଳା ଉପରେ ରଖି ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଘଟିତ କରିଥିବାରୁ ତା' ଗଳା ଉପରେ କୌଣସି ଦାଗ ଦେଖା ଯାଉନାହିଁ । ଏହାପରେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରି ତା'ର ଇସ୍ପାତ ଟ୍ରଙ୍କଟି ଭାଙ୍ଗି ତହିଁରୁ କାରେନ୍ସି ନୋଟ ଗୁଡ଼ିକ ନେଇ ପଳାଇ ଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ ବୋଧହୁଏ ବିଷ ପାନଦ୍ୱାରା ତା'କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ବିଶ୍ବାସଘାତକ କାର୍ଲେଜନ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିଛି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଏହି ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସହିତ ଏକମତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୋଡ଼ା ଗ୍ଲାସ ଉପରେ କାର୍ଲେଜନର ଅଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଏବଂ ତା' ସହିତ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଷ ଥିବାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ତା'ହେଲେ ଏହି କେଶ୍‌ଟି ପୁରାପୁରି "ଡିଟେକ୍ଟ" ହୋଇଗଲା । ତା'ପରେ ନରପିଶାଚଟିକୁ ଆମେ ସହଜରେ ଫାଶୀରେ ଲଟକାଇ ଦେଇ ପାରିବା ।"

"ତା'ହେଲେ ତୁମେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ଯେ, ହତ୍ୟାକାରୀ ମାତ୍ର ଜଣେ ଏବଂ ସେ ଏହି ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ମଦ ପିଇ ନ ଥିଲା ଏବଂ ଖାଇବା ପରେ ସେ କଣ୍ଟସ୍ତ୍ର ସିଗାରେଟ ଟାଣି ଥିଲା ? ଭୁଲି ଯାଅନା ଯେ, ଆମେ ଦୁଇଟି ଅର୍ଦ୍ଧ ଦଗ୍ଧ ସିଗାରେଟର ଟୁକୁରା ମଧ୍ୟ ମୃତାଘରୁ ପାଇଛେଁ । ଏଥିରୁ ଜଣେ ସହକାରୀ ଅପରାଧୀର ଉପସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ।"

ମୁଁ ଏଥର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲି ସହକାରୀଟିକୁ କହିଲି—"ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏଇ ହତଭାଗ୍ୟ କାର୍ଲେଜନକୁ ଅଦାଲତରେ ସୋପର୍ଦ୍ଦ କଲେ ତା'ର ଫାଶୀ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କାହାର ଦୋଷ ଏତକ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଉଚିତ । ଏକଥା ବି ହୋଇପାରେ ଯେ, କାର୍ଲେଜନର ବାଗଦତ୍ତା କଲିକତାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ସେ ଏକଥା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣେନା । ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛ ଯେ ଏଘରେ ମଦର ଗ୍ଲାସଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ମଦ ବୋତଲ ନାହିଁ । ଏହାଛଡ଼ା ଗ୍ଲାସର ଗୋଟାଏ କଡ଼ରେ ରୁମାଲର ଗୋଟାଏ ଦାଗ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏଇ ନିଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ନିହତା ନାରୀର କପାଳ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ରକ୍ତବିନ୍ଦୁ କିଛି ଅନ୍ୟକଥା ପ୍ରମାଣ କରୁଛି । ମୋର ମନେ ହେଉଛି ଏଇ ଘଟଣା ବେଳେ ବା ପରେ ଏକ ସହିତ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପର ପର ଏଠାରେ ଦୁଇବ୍ୟକ୍ତିର ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲା । ନାରୀଟିକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପରେ ସେମାନେ ଏଇ ଦରଜା ପାଖରେ ଠିଆହୋଇ ସିଗାରେଟ ଟାଣୁ ଟାଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଠିକ୍ କରନ୍ତି । ସିଗାରେଟ ଦୁଇଟି ଅଧା ପୋଡ଼ିଯିବା ପରଠୁ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟାଏ ପନ୍ଥା ଉଦ୍ଭାବନ କରି ଥିବାରୁ ସିଗାରେଟ ଦୁଇଟି ଏଠାରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟକିଛି ଥିଲେ ସେ ସିଗାରେଟ ଶେଷ ନ ହେବା ଯାଏ ନିଶ୍ଚୟ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତେ, ତାହା ସିଗାରେଟ ସଂଲଗ୍ନ

ଗୁଳକରୁ ବୁଝାଯାଉଛି । ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେଇଁଠୁ ହଉନା କାହିଁକ ଗ୍ଲାସଟି ଆଣି ଏଠାରେ ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଗ୍ଲାସଟି କେଉଁଠୁ ଆସିଛି ତା' ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ରାଜି ନୁହେଁ । ତା'ଛଡ଼ା କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଚିଠିରୁ ଯା' କ କୌଣସି କାରଣରୁ ନାଗ୍ରେଟି ତା'କୁ ପଠାଇ ପାରିନାହିଁ, ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜାଣି ପାରୁଛି ଯେ, ନାଗ୍ରେଟି କାର୍ଲେଜନ ପାଇଁ ତା' ହାତ ତିଆରି ଗୋଟାଏ ସୌଖିନ ଜିନିଷ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ସୌଖିନ ଜିନିଷଟି 'କ'ଣ ସେଟା ଯଦି ଆମେ ପ୍ରମାଣ ନ କରି ପାରୁ ଏବଂ ତା'ସହିତ ପ୍ରକୃତ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ଯଦି ଆମେ ଦୁଇମାସ ମଧ୍ୟରେ ଖୋଜି ବାହାର କରି ନ ପାରୁ, ତା'ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ହତଭାଗ୍ୟ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ହିଁ ଖୁନ୍‌ଟି ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରି ବଧର ନିମନ୍ତେ ଦାୟୀ ଏବଂ ଅଦାଲତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପାର୍ଦ୍ଦ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମନେହୁଏ ଯେ, ଏଇ କାର୍ଲେଜନ ପ୍ରକୃତ ହତ୍ୟାକାରୀ ହେଉ ନ ହେଉ ତା'କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କାର୍ଲେଜନ ଠିକଣା ଜୁନିଅର ଗାଉଡଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିପାରେ । ଗ୍ଲକ୍ ଥରେ ତାଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ପଚାରି ଆସିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯା' ଦେଖୁଛି କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।"

ପରୀକ୍ଷକ ଡାକ୍ତର ମୃତାର କପାଳ ଉପରେ ଛଡ଼ିଥିବା ରକ୍ତ ଏବଂ ତା' ଦେହର ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ

ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିଥାନ୍ତି । ଫିଙ୍ଗର ପ୍ରିଣ୍ଟ ଏକ୍ସପାର୍ଟ, 'ପ୍ଲାନ ମେକାର' ପ୍ରଭୃତି ତାଙ୍କ ନିଜ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଦରଜା ନିକଟରେ କେଇଟି ସିପାହୀ ଅତି କଷ୍ଟରେ ଭିଡ଼କୁ ଅଟକାଇ ରଖିଛନ୍ତି । ଏହି ସୁଯୋଗରେ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ନେଇ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଅଫିସ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କଲି । ଏତିକବେଳେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ନାମାଙ୍କିତ ଗୋଟାଏ 'ହାତ ବ୍ୟାଗ୍' ମୋ ନଜରରେ ପଡ଼ିଲା । ଏଇ ମରକ୍କୋ ଲେଦରର ଦାମୀ ବ୍ୟାଗ୍‌ଟି ଅଫିସ ଘରର ଗୋଟାଏ ଆଲମାରି ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ଟେବୁଲ ପାଖ ଧୂଳି ଉପରେ ଥିବା ଗ୍ଲାସଟିର ତଳ ଦେଶରେ ଗୋଟାଏ ଗୋଲାକାର ଧଳା ଦାଗ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ଏଠାରେ ଏଇ ଧଳା ଦାଗ ସହିତ ମୃତା ନାରୀଟିର ଘରେ ମିଳିଥିବା ଗ୍ଲାସ ତଳର ଧଳା ଦାଗର ବ୍ୟାସଟି ଯେପରି ମିଳି ଯାଉଛି । ଏକାଧିକ ଦିନ କୌଣସି ଗ୍ଲାସର ତଳ ଦେଶରେ ଯଦି କଷ୍ଟତ ପାନୀୟ ପଦାର୍ଥ ରଖି ଦିଆଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଏପରି ଏକ ଦାଗ ପଡ଼ିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ । ମୁଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଜୁନିୟର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ବ୍ୟାଗଟି ତଲ୍ଲାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ଏଇ ବ୍ୟାଗଟିରେ ଗୋଟାଏ ମୂଲ୍ୟବାନ ବ୍ଲାଉଜ ଓ ଶାଢ଼ୀ କିଣିବାର କ୍ୟାଶମେମୋ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଛି ନ ଥିଲା । ଏଇ କ୍ୟାଶମେମୋଟିରେ ଲେଖା ଥିଲା ଗୋଟିଏ ନାଲି ବର୍ଡରଦିଆ ରେଶମୀ ଶାଢ଼ୀ ଓ ଗୋଟିଏ ବେନାରସୀ ବ୍ଲାଉଜର ଦାମ ମୋଟ ଟ୭୭୫, ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫ୍ୟାନ୍‌ସି ଷ୍ଟୋର, ୧୮, କଲେଜ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ । ଏଇ ମେମୋଟିକୁ

କେନ୍ଦ୍ର କରି ମୁଁ ଏ ମାମଲା ସନ୍ଧାନରେ ଗୋଟାଏ ସୂତ୍ର ଆବିଷ୍କାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି ।

"ଏଟା ତ ଆଜ୍ଞା, ବହୁ ଦିନର ପୁରୁଣା ରସିଦ ।" ମୋତେ ଏଇ ରସିଦଟିକୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖରୂପେ ପରୀକ୍ଷା କରିବାର ଦେଖି ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର କହିଲେ—"ମାତ୍ର ଖୁନଟା ତ ହୋଇଛି ଗତ ରାତିରେ । ଏଇ ଅପହୃତ ଟଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ଏଗୁଡ଼ିକ କିଣିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଏଠାରେ ଉଠି ପାରେନା । ଆମ ମାଲିକ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଏ ହୋଟେଲରୁ ଯାହା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି ତହିଁରେ ତାଙ୍କର ସଂସାର ସୁରୁଖୁରୁରେ ଚାଲିଯାଏ ।"

ଘଟଣାଟି ସନ୍ଧାନରେ ଯେଉଁ ସୂତ୍ରର ସନ୍ଧାନ ଏଇ ରସିଦଟି ମୋତେ ନଦେଇ ପାରିଛି, ସେ ସୂତ୍ରଟିର ସନ୍ଧାନ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କର ଏଇ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରୁ ସହଜରେ ପାଇ ପାରିଛି । ଏତିକିବେଳେ ଗାଡ଼ି ଷ୍ଟାଣ୍ଡକୁ ପଠାଇଥିବା ସହକାରୀଟି ଫେରି ଆସି ଟ୍ୟାକ୍ସି ଚାଳକର ବକ୍ତବ୍ୟଟି ମୋତେ ଜଣାଇଲେ । ତା'ର କେତେକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ମୁଁ ୪୯୬ ସି ନମ୍ବର ଟ୍ୟାକ୍ସିର ଜଣେ ଲାଇସେନ୍ସ-ଧାରୀ ଚାଳକ । ଗତ ରାତିରେ ପ୍ରାୟ ଗୋଟାଏ ଜମ୍ବା ଡ଼ିଟାବେଳେ ମୁଁ ମୋ ଗାଡ଼ି ସହ ଆରୋହୀ ଅପେକ୍ଷାରେ ଏଇ ହୋଟେଲ ନିକଟରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲି । ଏତିକି-ବେଳେ ଜଣେ ୟୁରୋପୀୟ ପୋଷାକ ପରିହିତ ଯୁବକ ଏଇ ହୋଟେଲରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ କପାଳରୁ ରକ୍ତର ଧାର ହୋଇ ଝରି ପଡୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଥିଲି ।

ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ ମୋତେ ସିଡ଼ି ଉପରୁ ଖସି ପଡ଼ି କପାଳରେ ଏପରି ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୋତେ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ ହସ୍ପିଟାଲକୁ ନେଇ ଯିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇ ଭଡ଼ା ନେଇ ଚାଲି ଆସିଲି । ହଁ ଏଇ ଯୁବକଟି ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ୍ ଗୋରା ଏବଂ ରଙ୍ଗୀନ ପଶମ ସୁଟ୍‌ଟାଏ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ନା, ଆଜ୍ଞା ସ୍ୱଳ୍ପାଲୋକରେ ସୁଟ୍‌ଟିର ପୂ ରଙ୍ଗଟିକୁ ବାରିପାରି ନ ଥିଲି । ତଥାପି ଏତିକି କହିପାରେ ସେ ତା' ବହୁ ରଙ୍ଗ ମିଶ୍ରିତ ଗୋଟାଏ ପଶମ କପଡ଼ାରେ ତିଆରି ।"

ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କତାର ସହିତ ଟାକ୍ସି ଚାଲକ ବିବୃତିଟି ପଢ଼ି ସାରି ଥରେ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରର ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲି । ତାଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ମନେ ହେଉଥିଲା ଜଣେ ଭାବ-ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିହୀନ ନିର୍ଜୀବ ମନୁଷ୍ୟ ସେ ସ୍ଥିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋର ମୁଷ୍ଟିବଦ୍ଧ ରସିଦ ଆଡ଼କୁ ଚା ରହିଥିଲେ । ଏଇ ରସିଦଟିର ପାଖରେ ପେନ୍‌ସିଲ ଲେଖା ଗୋଟାଏ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ବଜାରର ହିସାବ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ଏଇ ହିସାବଟିରେ ସେରେ ମାଂସ, ଦଶଟି ଅଣ୍ଡା ଓ ଅ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ।

"ହଁ, ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବ ! ଥରେ ଆପଣ ସହକାରୀ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଡାକି ପଠାନ୍ତୁ ତ ! ଅ କେବଳ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାରିକୁ କହନ୍ତୁ 'ପରେସ

କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ବୋଧ କରୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଠାକାର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଆଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ଆଜି ଦରକାର । ଏ ସନ୍ଧାନରେ ଦୟା କରି ଆମ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଟିକିଏ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।”

ମୋ ଅନୁରୋଧ ଅନୁସାରେ ମ୍ୟାନେଜର ତାଙ୍କ ସହକାରୀ ମ୍ୟାନେଜର ଅଜିତ ଲହିଡ଼ିଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ହୋଟେଲ ସମ୍ପର୍କରେ କେତୋଟି ପ୍ରୟୋଜନ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲି । ଆମମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

“ଆଚ୍ଛା, ଅଜିତ ବାବୁ ଆପଣ ଏଠାରେ କେତେଦିନ ଧରି ଚାକିରି କରୁଛନ୍ତି ? ଆପଣଙ୍କୁ ଆଜି ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି । ଆପଣ ଥରେ ମନେ କରି କୁହନ୍ତୁ ତ ଭୂତପୂର୍ବ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ପୁଅ କାର୍ଲେଜନ ଦୁଇଦିନ ପୂର୍ବେ ଠିକ୍ କେତେବେଳେ ଏ ହୋଟେଲକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏତିକିବେଳେ ମ୍ୟାନେଜର ମି: ବ୍ୟାରେଲଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆପଣ ତ ବିକଳ୍ପ ମ୍ୟାନେଜର । ଏତିକି-ବେଳେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ନାମରେ କୌଣସି ଟେଲିଗ୍ରାମ କ'ଣ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲା ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଥରେ ଆପଣ ମନେ କରି କୁହନ୍ତୁ ଏଇ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଘରେ କୌଣସି କାଚଗ୍ଲାସ ଉପରୁ ପଡ଼ିଥିଲା କି ନାହିଁ ?”

“ଆଜ୍ଞା, ଗତ ସପ୍ତାହରେ କାର୍ଲେଜନ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଥର ଆସି ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଜୁନ୍‌ପୁର ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମୁଁ

ପନ୍ଦରଦିନ ଠିକ୍ ଅପରାହ୍ଣ ଦୁଇଟାବେଳେ ଏଠାରେ ଦେଖିଲି । ଆଜ୍ଞା ହଁ ଠିକ୍ ପନ୍ଦରଦିନ । ଏତିକବେଳେ ଜଳପୁର ଗାଉଡ ବୋଧହୁଏ କାହା ପାଇଁ ଅଫିସରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ବସିଥିଲେ । ମୁଁ ଜଳପୁର ଗାଉଡଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଗ୍ଲାସେ ହାଲୁକା ଜିନ୍ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଆଣି ଦେଇଥିଲି । ଆଜ୍ଞା ହଁ, ଏକଥା ଠିକ୍ ଏଇ ଗ୍ଲାସଟି ପ୍ରାୟ ଦୁଇଦିନ ଧରି ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଅଫିସ ଘରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ଗ୍ଲାସଟା ବୋଧହୁଏ ଗତ କାଲି ଉଠାଇ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି, କାହିଁ ଆଜି ତ ଦେଖିବାକୁ ପାଉ ନାହିଁ ।"

"ଏଇ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପ୍ରଭୃତି କାମର ତଦାରଖ ତ ସହକାରୀ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ କାମ, ଏହାପରି ତ ଆପଣଙ୍କ ମ୍ୟାନେଜର ମୋତେ ଟିକଏ ପୂର୍ବରୁ କହିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଥରେ ଭାବିଚିନ୍ତି କୁହନ୍ତୁ ତ ସେଇ ଅର୍ଦ୍ଧଭୁକ୍ତ ପାନୀୟ ସେତେବେଳେ କାହିଁକି ଧୋଇବା ନିମନ୍ତେ ନେଇ ଯାଇ ନ ଥିଲେ ? ଥରେ ମନେ କରି କୁହନ୍ତୁ ତ ଏଇ ଗ୍ଲାସଟି କେବେ ସେଠାରୁ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ?"

"ଆଜ୍ଞା, ଏହା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭୁଲ ନ ଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବଙ୍କ ଘର ପାନ ଘର ହିସାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାର କଥା ନୁହେଁ ତା'ଛଡ଼ା ତାଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ କୌଣସି ଭୃତ୍ୟର ତାଙ୍କ ଘରେ ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ମ୍ୟାନେଜର ବା ମାଲିକ ଚାଲିଯିବା ପରେ ଏଇ ଘରଟିର ତାଲା ବନ୍ଦ କରିଦେବାର ନିୟମ ଏଠାରେ ଅଛି । ତେଣୁ ଏ ଘରୁ କଏ ଏବଂ କେବେ

ଗ୍ଲାସଟି ଉଠାଇ ନେଇଛନ୍ତି କହିବା ବି କଷ୍ଟକର । ଏପରି ପ୍ରାୟ ପଚିଶ କି ଷାଠିଏଟି ଗ୍ଲାସ ଆମର ଅଛି । ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁସାରେ ଆମେ ତା' ବୋର୍ଡରମାନଙ୍କୁ ସରବରାହ କରିଥାଉଁ । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୋର୍ଡରମାନଙ୍କ ଘରେ ଏପରି ଏକ ଗ୍ଲାସ ପାଣି ପିଇବା ପାଇଁ ରଖି ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସୁତରାଂ କେଉଁଠି ଗୋଟାଏ ଏପରି ଗ୍ଲାସ ପଡ଼ି ରହିଲା ବା ନ ରହିଲା ତା' ସନ୍ଧାନରେ କେହି ମୁଣ୍ଡ ଖେଳାନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା, ଏଇ ଗୋଟାଏ ଗ୍ଲାସ ନେଇ କାହିଁକି ଏତେ ମୁଣ୍ଡ ଖେଳାଉଛନ୍ତି ?"

"ଏଇ ଗୋଟାଏ ଗ୍ଲାସ ସେଠାରେ ନ ରହି ଯଦି ଦୁଇଟା ଗ୍ଲାସଥାନ୍ତା, ତା'ହେଲେ ମୁଁ ଏତେ ମୁଣ୍ଡ ଖେଳାନ୍ତି ନାହିଁ ।"

ଏଥର ମୁଁ ଆଉ ଆଖିରେ ଦେଖି ନେଲି ଯେ, ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଘର ଥାକ ଉପରେ ମାତ୍ର ଗୋଟାଏ ଜିନ୍ ମଦର ବୋତଲ ରଖା ହୋଇଛି । ମୁଁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଉଠି ବୋତଲଟିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିଲି ଯେ, ବୋତଲର ମୁହଁଟି ଖୋଲା । ବୋତଲଟିର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିମାଣରୁ ପ୍ରାୟ ତିନି ଇଞ୍ଚ ତରଳ ପଦାର୍ଥ କମ୍ ଅଛି । ଏଇ ଜିନ୍ ମଦ ପରି ହାଲୁକା ମଦର ଏତେ କମ୍ ପରିମାଣ ବ୍ୟବହାର ଏକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ । ମୁଁ ନୀରବରେ ତହିଁରୁ ଗୋଟାଏ ସୂତ୍ର ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲି ।

ମୁଁ ମୋ' ସହକାରୀ ଅଫିସରଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି କହିଲି—"ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଫିସରମାନେ , ଏଠାକାର ତଦନ୍ତ

କାମ ଶେଷ କରି ଲାସକୁ ପୋଲିସ "ମର୍ଗ"କୁ ପଠାଇ ଦେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲ ଥରେ ମେଡ଼ିକେଲ କଲେଜଟା ବୁଲି ଆସିବା ଏବଂ ସେଠାରୁ ଥରେ ଜୁନିୟର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଘରୁ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତଦନ୍ତଟା ସାରି ଆସିବା ।"

ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଗାଉଡ଼ ସାହେବଙ୍କ ବାସଗୃହରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ମଧ୍ୟ କଲିକତାରେ ୧୮ ନମ୍ବର ରାଇନ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟରେ ଗୋଟାଏ ଦୁଇତାଲା କୋଠାରେ ସେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଦୁଇବର୍ଷ ଧରି ଏଠାରେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ ତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ନେଇ ଏଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମାନ କରୁଥିଲି ଯେ, ଜୁନିଅର ଗାଉଡଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ଏବଂ ମୋର ଅନୁମାନ ମିଛ ହୋଇ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ରତ୍ନପ୍ରଭା ଦେବୀଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟାଏ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି । ସେଇ ବିବୃତିଟିର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ମୋ ନାଁ ରତ୍ନପ୍ରଭା ଗାଉଡ ଏବଂ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ନାଁ ପ୍ରତାପସିଂହ ଗାଉଡ଼ । ଆମର ପିଲା ବୟସରେ ଅର୍ଥାତ ଷୋଳବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନ ତିନୋଟି ସନ୍ତାନ । ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମୋତେ ଗତକାଲି ରାତି ଅଠଟାରେ ଟେଲିଫୋନ ଯୋଗେ ଜଣାଇଲେ ଯେ, ସେ କେଇଦିନ ଘରକୁ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ତୁରନ୍ତ ପାଟଣା ଯିବାକୁ

ପଡ଼ିବ । ଆଜ୍ଞା ନା, ଏପରି ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ବିଦେଶ ଯିବା ସମ୍ବାଦରେ ମୁଁ ବିସ୍ମିତ ହୋଇନାହିଁ । ଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ଧରି ସେ ହଠାତ୍ ମୋତେ ବାହାରୁ ଖବର ପଠାଇ ବିଦେଶ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ମାସରେ ସେ ପ୍ରାୟ ବିଦେଶରେ ଦଶ ବାରଦିନ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତି । ଆମେ ତାଙ୍କ ହୋଟେଲକୁ କେବେ ଯାଇନାହୁଁ କିମ୍ବା ସେଠାକାର କୌଣସି ଖବରାଖବର ମଧ୍ୟ ରଖି ନାହୁଁ । ଆଜ୍ଞା ନା, ଆମ ଘରେ କୌଣସି ଟେଲିଫୋନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ପାଖ ଘର ଟେଲିଫୋନ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ । ଆରେ ରାମ ରାମ, ଆପଣ ଏସବୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ! ଆମେ ମରାଠା ବ୍ରାହ୍ମଣ । ମାଛ ମାଂସ ଏ ଘରକୁ କେବେ ଆସେନା ! ଆଜ୍ଞା ନା, ଆମେ ପରଦା ନ ମାନିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କେବେ ଏକୁଟିଆ ବାହାରୁ ନାହିଁ ।"

ଏହି ନିସ୍ପୃହା ଭଦ୍ରମହିଳାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିଟି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପରେ ମୁଁ କୌଶଳରେ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଖବର ଜାଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲି । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେ ଯା' କହିଥିଲେ ତା'ର କେତେକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କଲି ।

"ଆଜ୍ଞା, ଆପଣଙ୍କୁ ଗତ ଶୀତ କାଳରେ ୮ଟା ଆନ୍ଦାଜ ସମୟରେ କୌଣସି ଏକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଆସରରେ ଦେଖିଥିଲି ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି । ସେତେବେଳେ ଆପଣ ନାଲି ବର୍ଣ୍ଣର ଧଡ଼ି ଯୁକ୍ତ ଏକ ସବୁଜ ରେଶମୀ ଶାଢ଼ୀ ଏବଂ

ଗୋଟାଏ ନାଲି ରଙ୍ଗର ବ୍ଲାଉଜ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ ମୋର ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତିର ଭୁଲ ହୋଇପାରେ ।”

“ଆଜ୍ଞା, ଏସବୁ ମୋତେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ? ମୋର ଏ ଧରଣର ରେଶମୀ ଶାଢ଼ୀ କୌଣସି ଦିନ ନ ଥିଲା । କାହାର ପାଖରୁ ଧାର କରି ପିନ୍ଧିବା ମଧ୍ୟ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ । ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଖିଥିବେ ।”

ମୋର ଏଠାରୁ ଯେତେ ଟିକିଏ ଜାଣିବାର କଥା ଜାଣି ନେଇଛୁ । ଏଥର ଆମେ ହସପିଟାଲକୁ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଯିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲୁ । କିନ୍ତୁ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ଆମ ସହିତ ଆଉ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଆମେ ମୋଡ଼କେଲ କଲେଜ ଆଡ଼କୁ ଛୁଟି ଗଲୁ । ଟାକ୍ସିଟିରେ ଯାଉଥିବାବେଳେ ମୁଁ ମୋର ସହକାରୀଙ୍କୁ ଏଇ କେଶ୍‌ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟାଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜଣାଇଥିଲି । ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ଟିକକ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛି ।

“ଏଇ ହୋଟେଲର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଲିକ ଜନ୍ମଅରି ରାଉତ୍ କୁଆଡ଼େ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବି କଲିକତାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି । ମୋର ସଠିକ୍ ଧାରଣା ସେ ଏହି ସହରରେ ତାଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରିବାର ସଙ୍ଗରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି । ଗତ ଶୀତ ଦିନରେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଏଇ ଶାଢ଼ୀ ଓ ବ୍ଲାଉଜ ସେ କିଣି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁମେୟ ଯେ, ତାଙ୍କର ଏଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରିବାରରେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମାସ୍ତ୍ରୀ ରହିପ୍ରଭାଙ୍କ ଅଗୋଚରରେ କିଛି ଦିନ

ବସବାସ କରନ୍ତି । ଏଇ ହିଂସ୍ର ସଂସାରଟିରେ ସମ୍ଭବତଃ ମାଛ ମାଂସ ଆହାର ଚଳେ । ସେଇଥି ପାଇଁ ରସିଦ ପଛରେ ମାଛ, ମାଂସ ବିଷୟ ଲେଖାଅଛି । ଏଇ ଦୁଇଟି ସଂସାର ପ୍ରତିପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଇ ଭଦ୍ରଲୋକ ବଜାରରେ କିଛି ଦେଣା କରି ପାରନ୍ତି । ଏ ପଟରେ ତାଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଦେଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କିଏ କହିପାରେ ଯେ, ଏଇ ଦେଣା ପରିଶୋଧର ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ ନିମନ୍ତେ ସେ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରର ସହଯୋଗିତାରେ ସେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କାର୍ଲେଜନଙ୍କର ଧର୍ମପତ୍ନୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ନାହାନ୍ତି ? ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ, ଏଇ ଜୁଲିଅର ଗାଉଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ହିଂସ୍ର ସଂସାରରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କରି କପାଳର କ୍ଷତଟିକୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରି ନେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ମାରି ପକାଇଲେ ବି ସେ ତାଙ୍କ ନୂଆ ମାଲିକର ହିଂସ୍ର ସଂସାରର ଠିକଣା ଆମକୁ ଜଣାଇବେ ନାହିଁ । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଏଇ ରସିଦରେ ଥିବା ଦୋକାନର ଠିକଣାରେ ଖୋଜା ଖୋଜି କଲେ ଏପରି ହୋଇ ପାରେ ଯେ, ହିଂସ୍ରା ପତ୍ନୀର ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଏଇ ଦୋକାନରେ 'ରେଗୁଲର କଷ୍ଟମର' ହେବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ପ୍ରୟୋଜନାର୍ଥେ ଧାର କାରବାର ମଧ୍ୟ କରି ଥାଇ ପାରନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଠିକଣା ମିଳିଲେ ମିଳି ପାରେ ! କିମ୍ବା ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଛଦ୍ମ ବେଶରେ 'ଫଲୋ' କରି ସେ ଠିକଣାଟା ଜାଣିବା ସମ୍ଭବପର ହୋଇ ପାରେ । ଏଇ କଠିନ କାମର ଦାୟିତ୍ୱ ବରଂ ତୁମେ ନେଲେ

ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ମୋର ମନେହୁଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ଗାଉଡ଼ର ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ସାରିବେଣି । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରାମର୍ଶ କରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କାର୍ଲଟନ କପାଳରେ ଗୋଟାଏ ଆଘାତ ସେମାନଙ୍କର ପେଷା ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଙ୍କି ନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମେ ହତଭାଗ୍ୟ କାର୍ଲଟନର ଠିକଣାଟା ବି ନେବାକୁ ଭୁଲିଗଲେ ।”

ଏପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଆସି ମେଡ଼ିକେଲ କଲେଜରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲୁ । ସୌଭାଗ୍ୟକ୍ରମେ ଗତ କାଲି ରାତିର ଡିଉଟିରେ ଥିବା ଡାକ୍ତର ହିଁ ସେତେବେଳେ ଘଟଣା ଚକ୍ରରେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ମୋତେ ଏପରି ଏକ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖୋଜ ଖବର କରିବାର ଶୁଣି ସେ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ମୋ ନିକଟରେ ନିମ୍ନ ବିବୃତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

“ଗତକାଲି ରାତିରେ ଏଇ “ଏମାରଜେନ୍‌ସିୱାର୍ଡରେ” ମୋର “ଡ଼ିଉଟି” ଥିଲା । ଠିକ୍ ରାତି ଦୁଇଟା ଆନ୍ଦାଜ ବେଳେ ଜଣେ ଆଂଗ୍ଲୋ ଯୁବକ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେତିକିବେଳେ ତାଙ୍କର କପାଳ ଓ ଭ୍ରୂ ଫାଟି ରକ୍ତ ବହିଯାଉଥିଲା । ମୋ ନିକଟରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ହୋଟେଲ ସିଡ଼ି ଉପରୁ ପଡ଼ିଯାଇ ସେ ଆହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କୁ ମାତାଲ କି ନା ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ, ସେ ଆଦୌ ମଦ୍ୟପାନ କରି ନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଛୁଟି ଦେଇଥିଲି । ଏଇ କ୍ଷତରୁ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତ

ଯାତ ହୋଇଥିଲେହେଁ, ଆଘାତ ଖୁବ୍ ଗୁରୁତର ନ ଥିଲା । ହଁ, ଏ ଆଘାତ ସିଡ଼ି ଉପରୁ ପଡ଼ିଯିବାର ଆଘାତ ନ ଥିଲା ବରଂ ପ୍ରସି କମ୍ପା ନଖଦ୍ୱାରା ସ୍ପର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ଜନିତ ଆଘାତ ଥିଲା ।

ସେ ଆଘାତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକଟି ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲା ବୋଲି ମୋର ମନେହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏଇ କ୍ଷତ ସାମାନ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ମୁଁ ତା' କଥା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱଦେଇ ନ ଥିଲି । ପ୍ରହାରକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ହେଲେ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଗୋପନ କରିବା ବିଚିତ୍ର ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରାଥମିକ ଶବପରୀକ୍ଷା ବିବୃତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲି । ଆମମାନଙ୍କର ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା :

"ଆଚ୍ଛା, ଡାକ୍ତର ବାବୁ, ଏଇ ରୋଗୀ କାହା ସଙ୍ଗରେ ଏବଂ କପରି ଆସିଲା ଆଇନାନୁସାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତ ଆପଣ-ମାନଙ୍କର ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ରଖିବାର କଥା । ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ଆହତ ଯୁବକର ବୟସ, ଦେହର ବର୍ଣ୍ଣ, ବାସସ୍ଥାନର ଠିକଣା ଖୋଜ ଓ ଏଠାରେ ଲେଖି ରଖିଥିବେ ।"

"ହଁ ଆଜ୍ଞା, ଏଇ ତ ତା'ର ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନଥିପତ୍ର, ଦେଖନ୍ତୁନା । ତା'ର ନାଁ ହେଉଛି କାର୍ଲଜନ, ବୟସ ଛବିଶ, ଆଂଗ୍ଲୋ ଇଣ୍ଡିଆନ ଏବଂ ୪୪୬ ପି ଟ୍ୟାକ୍ସିରେ ସେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏତିକି କଥା ଏଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏଇ ଲୋକଟିର ଦେହର ବର୍ଣ୍ଣ ଲେଖି ରଖିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ମୋ ମନରେ ଉଠି ନ ଥିଲା । ତାର ଠିକଣା

ଇଲାସ୍ପ୍ରିଂଟ୍ ରେଡ଼ ଲେଖାଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଘର ନମ୍ବରଟା ଲେଖି ରଖିନାହିଁ । କୌଣସି ରୋଗୀର କୌଣସି ସ୍ୱାକ୍ଷର ଆମେ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ନେଇ ନ ଥାଉଁ । ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଚିହ୍ନିପାରିବି କି ନା କହି ପାରୁନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ଆମେ ବହୁତ ରୋଗୀର ଚିକିତ୍ସା ରିପୋର୍ଟ କରିଥାଉଁ ତେଣୁ ମନେ ରଖିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।"

ମେଡ଼ିକେଲ କଲେଜ୍ ହସ୍ପିଟାଲର ନଥିପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରୋଗୀରୂପେ କାର୍ଲେଜନ ନାଁ ମୋତେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦେଲା । ଏପରିକି ସେ ଭଦ୍ରଲୋକ ଗୋଟାଏ ତିନି ରଙ୍ଗିଆ ପେଣ୍ଟ ପିନ୍ଧି ଥିଲେ କି ନା ଡାକ୍ତରବାବୁ ସେ କଥା ମଧ୍ୟ କହି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତଥାପି ମୋର ମନେହୁଏ, ଏଇ ନାମଟି ସୁପରିକଳ୍ପିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ଅଂଶ ସ୍ୱରୂପ ।

ଏକ ଛଳନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏଇ କାର୍ଲେଜନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରିବେଶଗତ ପ୍ରମାଣ ଏପରି ନିବିଡ଼ ଭାବେ ଘେରି ରହିଛି ଯେ, ତା'କୁ ଆଇନର ନାଗପାଶରୁ ବାହାର କରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବା ଏକପ୍ରକାର ଅସମ୍ଭବ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ତା'ହେଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପାୟ ?

"ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଦେଖାଯାଉଛି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମିଳିଲା ସବୁ କାର୍ଲେଜନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ।" ମୁଁ ଏଥର ବଡ଼ ଅସହାୟ ଭାବରେ ମୋର ସହକାରୀଙ୍କୁ ଏକଥା ପଦେ କହି ପକାଇଲି ।— "ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଇ କାର୍ଲେଜନ ଯଦି

ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ ହୁଏ, ତା'ହେଲେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ବି ତାକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏପଟରେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ର କପାଳର କ୍ଷତ ଶୁଖି ବେମାଲୁମ ତା'ର ସ୍ୱଭାବିକ ଭଙ୍କ ପ୍ରହିତ ମିଶି ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ତା'କୁ ଖୋଜି ଆମକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନଚେତ୍ ଏଇ ହତଭାଗ୍ୟ କାର୍ଲେଜନର ଫାଶୀ ଅବଧାରିତ ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି ।"

"କିନ୍ତୁ ଏତେ କଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ମୋର ସବୁଦା ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି ।" ମୋର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସହକାରୀ କହିଲେ,—"ଏଇ ନିହତା ନାରୀର ପ୍ରେମାସ୍ପଦ କାର୍ଲେଜନ ଗତ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଥରେ ବି ଆସି ଖବର ନେଇ ପାରିଥାନ୍ତା ଯେ, ତା'ର ପ୍ରିୟତମା ସେଠାକୁ ଆସିଛି କି ନା । ସେ ଥରେ ଖବର ବି ନେଲା ନାହିଁ । ଏହା କପରି ସମ୍ଭବ । ତେଣୁ ସନ୍ଦେହଟା ବରଂ ମୋର ତା' ଉପରେ ଅଧିକ ଜନ୍ମୁଛି ।"

ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକଥାର ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ କେବଳ କହିଲି, "ଅପେକ୍ଷା କର ଏବଂ ଦେଖ କେଉଁ ପାଣି କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି ।"

ସେଦିନ ସକାଳୁ ବାହାରେ ବେଳ ବୁଡ଼ିବାକୁ ବସିଲାଣି । ଏଥର ଥାନାକୁ ଫେରି ଯାବତୀୟ ତଦନ୍ତର ଗୋଟାଏ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଗୋଟାଏ ନୂଆ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ସେଠାରେ ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଥାନା ଆଡ଼କୁ ଆମେ ଆଗେଇ ଚାଲିଲୁ ।

ସକାଳ ୯'ଟା । କପେ କପେ ଚା' ପିଇ ଦେଇ ଦୁଇଜଣ ସହକାରୀଙ୍କ ସହ ଅଫିସକୁ ଚାଲି ଆସିଲି ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ତଦନ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଯଥା ସମୟରେ ଆଲୋଚନା ନିମନ୍ତେ । ଏଇ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ "ରିପୋର୍ଟ" ଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରିପୋର୍ଟଗୁଡ଼ିକର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ପୁଣି ସନ୍ଧାନରେ ଆମକୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରାପ୍ତ କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ନାଁ ଲେଖା ମଫଲରଟିକୁ ବାରମ୍ବାର ଏପଟ ସେପଟ କରି ଦେଖି ନେଇ ଏଇ ପ୍ରଥମ "ଏକ୍ସଜିବିଟ୍"ଟିର ଅବୁଝା ଭାଷାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଥରେ ଚେଷ୍ଟା କଲି । ଏହା ପରେ ଆଙ୍ଗୁଳି ଟିପ ବିଶାରଦଙ୍କର ରିପୋର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି । ଏହାର କେତେକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରି ଦିଆଗଲା ।

"ଘଟଣା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାପ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ମୁଁ ଯତ୍ନ ସହକାରରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛି । ଏକମାତ୍ର ଏଇ ଜିନ୍‌ମଦ ଗ୍ଲାସର ବହିର୍ଦେଶରେ ଦୁଇଟି ଅଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ଉଦ୍ଧାର କରିଛି । ଏଠାରେ ଏହି ଅଙ୍ଗୁଳି ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୁଢ଼ାଅଙ୍ଗୁଳି ଓ ଅନ୍ୟଟି ତର୍ଜନୀର ଛାପ । ତା'ଛଡ଼ା ଗ୍ଲାସଟିର ନିମ୍ନଦେଶରେ ମୁଁ

ଆଜି ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚର୍ଜମର ଛାପ ଉଦ୍ଧାର କରିଛୁ । ଏହି ଅଙ୍ଗୁଳି ଛାପଗୁଡ଼ିକ ସହ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପ୍ରାପ୍ତ ମୃତା ନାରୀଟିର ଅଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ତୁଳନା କରିବାଦ୍ୱାରା ବୁଝି ପାରିଛୁ ଯେ, ଉକ୍ତ ଅଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ବି ମୃତା ନାରୀର ନୁହେଁ ।”

“ହୁଁ,” ମୁଁ ପୂର୍ବାପର ପ୍ରତିଟି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରି ସହକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲି—“କୌଣସି ଦୁଇଟି ବ୍ୟକ୍ତି ରାତିରେ ଏହି ନିହତା ନାରୀର ଦୁଆରେ ମୃଦୁ ଆଘାତ କରିବାରୁ ଏହି ନାରୀଟି ନ ଜାଣି ନ ଶୁଣି ଦରଜାଟି ଖୋଲି ଦେଇଛି । ତା’ପରେ ଏହି ହତଭାଗିନୀ ନାରୀକୁ ସେମାନେ ନିର୍ମମ ଭାବେ ଗଳାଟିପି ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଲେଜନ ଲେଖା ପଶମର ମଫଲରଟି ତା’ ଗଳା ଉପରେ ପକାଇ ଗଳାଟାକୁ ଚିପି ହତ୍ୟା କରିଥିବାରୁ ଗଳା ଉପରେ କୌଣସି ଦାଗ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରେ ସେ ନାରୀଟି ଆତ୍ମରକ୍ଷାର୍ଥେ ତା’ର ହତ୍ୟାକାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକ କପୋଳ ଦେଶରେ ଏପରି ଆଘାତ କରିଥିଲା ଯେ, ତହିଁରୁ କିଞ୍ଚିତ ରକ୍ତପାତ ହୋଇଥିଲା । ତା’ପରେ ସେହି ହତ୍ୟାକାରୀ ଦୁଇଜଣ ଦରଜା ପାଖରେ ଠିଆହୋଇ କିଛିକ୍ଷଣ ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣୁ ଟାଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆତ୍ମରକ୍ଷାମୂଳକ କରଣୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ । ଆଲୋଚନା ପରେ ହଠାତ୍ ଗୋଟାଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଏକମତ ହେବା ମାତ୍ରେ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପାନ କରିଥିବା ସିଗାରେଟ୍ ଦୁଇଟି ଉଭୟେ ଏକ ସଙ୍ଗେ ମାଟି ଉପରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ । ଏଠାରେ

ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ସାଧାରଣତଃ ଧୂମପାୟୀମାନେ କୌଣସି ସିଗାରେଟ୍‌ର ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ ପାନ ନ କରି କେବେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଟେଲର ଅଫିସ ଘରୁ ଏଇ ଜନ୍ ମଦ ଗ୍ଲାସଟିର ଉପରଭାଗ ରୁମାଲ୍ ଓ ତଳ ଦେଶରେ ବାମ ହାତର ତର୍ଜନୀ ଦ୍ୱାରା ଅତି ସନ୍ତର୍ପଣରେ ନେଇ ଆସି ଏ ଘରର 'ଟିପଏ' ଉପରେ ରଖି ଦେଇଯାନ୍ତି । ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବତଃ ଏକଥା ମୁଁ କହିପାରେ ଯେ, ଏଇ ଗ୍ଲାସ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନ ମିଳନ୍ତି ଏହା ଆଉ କାହାରି ନୁହେଁ ; ହତଭାଗ୍ୟ ଯୁବକ କାର୍ଲେଜନର । ମୋର ମନେହୁଏ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଟିପ ଚିହ୍ନଟି ବିଶେଷଜ୍ଞ ଆବିଷ୍କାର କରିଛନ୍ତି ଏହା ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର କମ୍ବା ଜୁନିଅର ଗାର୍ଡ଼ର ହୋଇପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନୂତନ ରୂପା ପଶମ ମଫଲରଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏତିକି କହିପାରେ ଯେ, ତୁମେମାନେ କାର୍ଲେଜନକୁ ଲିଖିତ ମୃତା ନାରୀଟିର ଚିଠିରୁ ବୁଝି ପାରୁଛ ଯେ ସେ ତା' ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ନିଜ ହାତ ତିଆରି ନୂତନ ଜିନିଷ ନେଇ କଲିକତା ଆସୁଛି । ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ, ଉକ୍ତ ହାତ ତିଆରି ନୂତନ ଜିନିଷଟି ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ଏଇ ମଫଲରଟି । ଯଦି ଏଇ ସଇତାନ ମ୍ୟାନେଜର ଏବଂ ତା'ର ମାଲିକ କାର୍ଲେଜନର ଟେଲିଗ୍ରାମଟିକୁ ଗାଇପ ନ କରିଥାନ୍ତେ ହୁଏତ ସେ ତା'ର ପ୍ରିୟତମା ନିକଟରୁ ଏହି ବେଳରେ ଫିରି ପାରିଥାନ୍ତା । ଏଗୁଡ଼ାକ ମୋର ଅନୁମାନ ଅନୁମାନଟା ପ୍ରମାଣ ନୁହେଁ । ବରଂ ସେମାନେ କାର୍ଲେଜନ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପରିବେଶଗତ ପ୍ରମାଣ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏହା କିଛି କମ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତା’ ସତ୍ତ୍ୱେ ବି, ଆମେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ମୁହଁରୁ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ସେଦିନ ଆମର ଗୋଟାଏ ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲ୍ ପାଇଁ ଏଇ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଫାଶୀକାଠରେ ପ୍ରାଣଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଦିନ ତଦନ୍ତବେଳେ ଆମେ ହୋଟେଲ୍ ମ୍ୟାନେଜର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିହତା ନାରୀର କପୋଳ ଦେଶରେ ପଡ଼ିଥିବା ରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ଯେ ଆତତାୟୀର କପାଳ ଫାଟି ତହିଁରୁ ପଡ଼ିଛି ଏକଥା ଆଲୋଚନା କରିବା ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ, ଆତତାୟୀମାନଙ୍କର ପୋଷା ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଲେଜନ କପାଳରେ ଅନୁରୂପ ଗୋଟାଏ କ୍ଷତ ଆଙ୍କି ଦିଆଗଲଣି । ଏଇ ଆଘାତ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କାର୍ଲେଜନ ଯା କହିବ ଅଦାଲତ ତା’ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏକ କଠିନ ପରିବେଶଗତ ପ୍ରମାଣ ଜାଲ୍ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ପଡ଼ି ତା’ର ଯା’ ହେବାର ତା’ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିହତା ନାରୀଟିର କପୋଳ ଦେଶରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ରକ୍ତ ଏବଂ କାର୍ଲେଜନର ରକ୍ତ ଯଦି ଗୋଟାଏ ଗ୍ରୁପର ହୁଏ ତା’ହେଲେ ତ କଥା ସରିଲା । ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ତାକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଅସମ୍ଭବ । ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଗୋଟାଏ ‘ଗ୍ରୁପ’ରେ ଅନେକଙ୍କର ରକ୍ତ ପଡ଼ିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଲେଜନର ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଗୋଟାଏ କ୍ଷୀଣ

ଆଶା ହେଉଛି ଯଦି ତା'ର ଦେହର ରକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଗ୍ରୁପ୍ ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଯାଏ । ଆଚ୍ଛା, ଆଉ ଟିକିଏ ତଦନ୍ତ କରି ଦେଖାଯାଉ ତ ।"

ମୋ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଥିବା ଟେଲିଫୋନଟା କିଂ କିଂ ହୋଇ ବାଜି ଉଠିଲା । ରିସିଭରଟି କାନରେ ଦେବାମାତ୍ରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ବାରେଲ ସାହେବଙ୍କ ଗଳାସ୍ୱର ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ।

"ଗୋଟାଏ ଜରୁରୀ ଖବର ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବାର ଅଛି ସାର୍ ! କାର୍ଲେଜନର ମେସ୍‌ର ଠିକଣାଟା ଏଇମାତ୍ର ପାଇଲି ।"

ମୁଁ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ବ୍ୟାରେଲ ସାହେବଙ୍କୁ ଛୋଟିଆ ଧନ୍ୟବାଦଟିଏ ଜଣାଇ ମନେ ମନେ ଟିକିଏ ହସିଦେଲି । ତା'ପରେ ଆଉ ଡେରି ନ କରି କାର୍ଲେଜନର ମେସ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲି । ମାତ୍ର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି କାର୍ଲେଜନ ସହିତ ଟିକିଏ ମାତ୍ର ସମୟର ବ୍ୟବଧାନ ନିମନ୍ତେ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ପାରିଲି ନାହିଁ । ଏଠାକାର ମେସ୍‌ବାସୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ଆମ-ମାନଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ କପାଳ ଉପରେ ସେ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦୁଇଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଶୁଶ୍ରୂଷା ନିମନ୍ତେ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଁ ସେହି ମେସର ମେନେଜର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚରା ପଚରି କରିଥିଲି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କଲି ।

"ଏ ମାସର ମ୍ୟାନେଜର ମୁଁ ଏ ମେସ୍‌ର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ଗଲ ବର୍ଷ କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ସେ ତାଙ୍କ ବସାଘର ଛାଡ଼ି ଏଠାରେ ଆସି ଉଠିଛନ୍ତି । କେଇଦିନ ପୂର୍ବେ ରାତି ପ୍ରାୟ ଆଠଟାବେଳକୁ କାର୍ଲେଜନ ଏଇ ମେସ୍‌ରୁ ବାହାରି ଯା'ନ୍ତି । ସେତିକବେଳେ ସେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ମୋତେ କହିଥିଲେ—କାଲଠାରୁ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି, ଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଆଜି ଆସିଲା କି ନାହିଁ ଥରେ ଦେଖି ଆସେ । ମୋର ଫେରିବାକୁ ବୋଧହୁଏ ଟିକିଏ ରାତି ହୋଇପାରେ । ଏତିକି କହି ସେ ଶୀଘ୍ର ଏଠାରୁ ବାହାରି ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଚାରିଦିନ ପରେ ସେ ଆଜି ତା'ର ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ତା' ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଘରକୁ ଫେରି ଆସେ । ଏତିକବେଳେ ଆମେ ତା' ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟାଏ ମୋଟା ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲୁ । ଆମେ ଆଘାତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାକୁ ପଚାରିଥିଲୁ । ସେ ତା' ଆଘାତର ବିସ୍ତାରିତ ବିବରଣୀ ଆମକୁ ଦେବାକୁ ଚାହିଁଥିଲା, ମାତ୍ର ତା'ର ସେହି ବନ୍ଧୁଟି ତାକୁ ଜୋର କରି ଘର ମଧ୍ୟରେ ଜିନିଷପତ୍ର ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ ପୂରାଇ ଦେଇ ଆମମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲା, 'ଆରେ, ସେ କଥା ଶୁଣି ଆଉ ଲାଭ କ'ଣ ? ସେ କେଇଟା ଗୁଣ୍ଡା କବଳରେ ପଡ଼ି ଏପରି ଆଘାତ ପାଇଛି । ମୁଁ ସେହି ସମୟରେ ସେଠାରେ ନ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ହୁଏତ ଜୀବନଟା ଚାଲି ଯାଇଥାନ୍ତା ।' ଠିକ୍ ଏତିକବେଳେ କାର୍ଲେଜନ ତା' ସୁଟ୍‌କେଶଟି ହାତରେ ଧରି ଘରୁ ବାହାରି ଆସେ । ଆମ ପଚାରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ

ବନ୍ଧୁର ଉକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି କହିଲା, 'ହଁ ସାର, ସେଦିନ ବୋଧହୁଏ ମୋ' ପ୍ରାଣଟା ବାହାରି ଯାଇଥାନ୍ତା । ଏହି ଗୁଣ୍ଡାଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ପାଲ୍ଲାରେ ପଡ଼ି ମୋ ଘଡ଼ି ଓ ଫାଉଣ୍ଟେନ ପେନ୍‌ଟାକୁ ହରେଇବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଏହି କେଇଦିନ ସେ ନିଜ ଖରଚରେ ଡାକ୍ତର ଡାକି ଚିକିତ୍ସା କରି ମୋତେ ଆରୋଗ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟାଏ ଜରୁରୀ କାମରେ ଆଜି ଆମେ ଦୁଇଜଣ ଦିଲ୍ଲୀ ଚାଲି ଯାଉଛୁ । ସପ୍ତାହେ ଖଣ୍ଡି ପରେ ଫେରି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିବି । ଟ୍ରେନ୍ ସମୟ ହୋଇ ଆସିଲାଣି, ଆଉ ଡେରି କରି ପାରୁନାହିଁ ।' ଏପରି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କେଇପଦ କଥା କହି ସେ ଟା'ର ବନ୍ଧୁ ସହିତ ପ୍ରାୟ ଚାରିଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବେ ବାହାରି ଯାଇଛି ।"

ଏହି ପାଇମିଶାଳୀ ମେସର ମ୍ୟାନେଜର ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ବିବୃତିଟି ସାବଧାନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ହିସାବ କରି ଦେଖିଲି ଯେ, ସେତେବେଳକୁ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁ ଦିଲ୍ଲୀ ମେଲ୍‌ରେ ଉଠି ହୁଏତ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ପାଖାପାଖି ହୋଇଥିବେଣି । ଅବଶ୍ୟ ଯଦି ତାଙ୍କ ଟ୍ୟାକ୍‌ସି ହାଓଡ଼ା ଷ୍ଟେସନ ଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମରି ପ୍ରଧାନ ବିବେଚ୍ୟ ହେଲା ଠିକ୍ କେଉଁ ଦିନ କାର୍ଲେଜନ ଏହି ମେସରୁ କେଇଦିନ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେଥର ମୁଁ ଏହି ମ୍ୟାନେଜର ଓ ବୋର୍ଡରମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଛି ପ୍ରତିଥର ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ଏହି ଚାରି ଦିନ କମ୍ବା ପାଞ୍ଚଦିନ ଆଗେ । ଅବଶ୍ୟ ଏ ଧରଣର ଗୋଟାଏ ମେସ୍‌ର ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦିଏ କେତେ

କେଳେ କୁଆଡ଼େ ଯାଏ, କ'ଣ କରେ, କେବେ ଫେରେ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଉତ୍ତର ଦେବା ସବୁବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବପର ହୋଇ ନଥାଏ। ତା' ଛଡ଼ା କାର୍ଲେଜନ ଗୋଟାଏ 'ସିଙ୍ଗଲ୍ ରୁମ'ରେ ବାସ କରୁଥିବାରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କୌଣସି ଖବରାଖବର ରଖିବା ସମ୍ଭବ ପର ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ହତଭାଗ୍ୟ କାର୍ଲେଜନର ଏପରି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯେ, ସପକ୍ଷରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ମିଳିଲା ନାହିଁ।

"ଆଉ ଏ ମାମଲା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ତଦନ୍ତ କରି କ'ଣ ଲାଭ, ସାର୍? ମୋର ସହକାରୀ ଅଫିସରଟି କହିଲେ—ଏତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଆମେ ସଚରାଚର ଏପରି କୌଣସି ମାମଲା ସାଧାରଣତଃ ପାଇ ନ ଥାଉଁ। ମୋ ମତରେ କାର୍ଲେଜନକୁ ଏ ମାମଲାରେ ସୋପର୍ଦ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଉ। ତାର ଗୁଣ୍ଡାହାରା ଆହତ ହେବାର କଥା ଅଦାଲତରେ ଟେକିବ ନାହିଁ। ତା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ତ ସେ ଏମାନଙ୍କୁ ରହାଜାନିର ଗୋଟାଏ ଗଳ୍ପ ଶୁଣାଇ ଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ସେଟାସବୁ ଠିକ୍ ହୁଏ, ତା'ହେଲେ ରାହାଜାନି ସଙ୍ଗାନ୍ତରେ ସେ ଥାନାରେ ଏଜାହାର ନ ଦେଇ ପଳାତକ ବା ହେଲେ କ'ଣ ପାଇଁ?

ମୁଁ ଧୀର ଭାବରେ ମୋ ସହକାରୀଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ଶୁଣିଗଲେ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ତାର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମଣି ନ ଥିଲି, ସେ ମେସ୍‌ର ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲି। ଆମ ମାନଙ୍କ

ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧାର କରି ଦେଲି ।

"ଆପଣମାନେ ତ କାର୍ଲେଜନ ଏଠାରୁ ଠିକ କେବେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା, ସେ କଥା କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାର ପରିବାର ବର୍ଗ ଓ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦି ଆପଣ କିଛି ଜାଣନ୍ତି କୁହନ୍ତୁ ତ ।"

"ଆଜ୍ଞା, ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ତାଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହୋଟେଲ ମାରଫତ ଆସିବାର କଥା । ତେଣୁ ଏଇ କେତେଦିନ ଧରି ସେ ବରାବର ମୋତେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ, ହୋଟେଲ ବେହେରା କୌଣସି ଟେଲିଗ୍ରାମ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରଖି ଯାଇଛି କିନା । ଆମେ ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ, ଦିଲ୍ଲୀ ସହରର ଜଣେ ଆଂଗ୍ଲୋ ଯୁବତୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହର କଥା-ବାର୍ତ୍ତା ଚାଲୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ମେସକୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ଆସିବାର ଆମେ କେବେ ଦେଖିନାହୁଁ । ଇତବାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୌଣସି ଦିନ କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିଲେ ଆମ ପକ୍ଷରେ ଜାଣିବା ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା ।"

"ଆଚ୍ଛା, ଆପଣ ତ କହିଲେ ଯେ, ଆଜ ସକାଳେ କାର୍ଲେଜନ ସହିତ ତାଙ୍କର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଚେହେରାର ଗୋଟାଏ ବିବରଣ ମୋତେ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତାଙ୍କର ପେଶା, ନାଁ, ଗାଁ କିଛି ଆପଣ ଯଦି ଜାଣନ୍ତି ତା' ହେଲେ କୁହନ୍ତୁ । ତା'ଛଡ଼ା ତା' କପାଳରେ ଆପଣ କ'ଣ କୌଣସି ଆଘାତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ?"

"ଆଜ୍ଞା ଏଇ ଲୋକଟି ପତଳା ଏବଂ ଖୁବ୍ ଗୋରା । ମୁଁ

ଦିନେ ତାଙ୍କୁ ରତ୍ନେଶ୍ୱର ସିଲ୍କ ହାଉସରେ ଦେଖିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ତା'ର ନାଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ହଁ, ତା' କପାଳରେ ଗୋଟାଏ ଟିକିନ୍ ପ୍ଲାଷ୍ଟର ଲଗିଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଥିଲି ।"

ମୁଁ ଏଇ ହୋଟେଲରୁ ପାଇଥିବା ରସିଦଟିରେ ରତ୍ନେଶ୍ୱର ସିଲ୍କ ହାଉସ ନାଁ ଦେଖିଥିଲି । ଏ ପଟରେ ଏଇ ଗୋରା ରଙ୍ଗର ବନ୍ଧୁଟି କପାଳରେ ଟିକିନ୍ ପ୍ଲାଷ୍ଟାର କଥା ଶୁଣାଗଲା । ଏଥର କୈଫିୟତରେ ବନ୍ଧୁଟି ବର୍ତ୍ତମାନ କହିବେ ଯେ, ଗୁଣ୍ଡା ହାତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ କପାଳର ଆଘାତ ଏତେଦିନ ବୋଧହୁଏ ଆଉ ନ ଥିବ । ଏ ପଟରେ କାର୍ଲେଜନ ହତ୍ୟାକାରୀ ହେଲେ ତା' ମୁଣ୍ଡରେ ଏତେ ବଡ଼ ଗୋଟାଏ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ ବାନ୍ଧିବାର ଏତେ ବେଶୀ ଚିହ୍ନିତ ରହିବାର ନୁହେଁ । ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ତାକୁ ଅଳ୍ପ ଆଦର କରିବାକୁ ଯାଇ ଟିକିଏ ବେଶି କରି ଚକାଇଛନ୍ତି । ତା' ନ ହୋଇଥିଲେ ଏଇ ଚୁରିଦିନ ପରେ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟାଏ ଏତେ ବଡ଼ ଆଘାତ ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥାନ୍ତା । ମୋର ଏଥର ବାରମ୍ବାର ମନେ ହେଉଥାଏ ଯେ, ଯଦି କାର୍ଲେଜନର ପିତୃପୁଣ୍ୟରୁ ଆଘାତଟା ଟିକିଏ ବେଶି ହୋଇଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଅନ୍ତତଃ ଗୋଟାଏ ଦିଗରୁ ଟିକିଏ କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକର ଆଭାସ ମିଳିବ । ଏହାପରେ କିଛିକ୍ଷଣ ଚିନ୍ତାକରି ମୁଁ ମୋର ସହକାରୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଲି ।

"ଆପଣ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁଛି, ସାର୍ ।

ମୋର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସହକାରୀ କହି ଉଠିଲେ—ଆପଣ
ଭୁଲ୍ ବାଟରେ କାର୍ଲେଜନ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଏବଂ ଜୁନିଅର
ଗାଉଡ଼ ଉପରେ ବିରୂପ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଗାଉଡ଼
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ବହୁବିଧ ସନ୍ଦେହ ଆସି ଜମା
ହେଉଛି । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଅଦାଲତରେ
ସୋପର୍ଦ୍ଦ କରିବା ଛଡ଼ା ଆମର ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ।
ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରାପ୍ତ ମଦ ଗ୍ଲାସର ତଳ ଦେଶରେ ପ୍ରାପ୍ତ
ଅଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନ ଏଙ୍ଗ ଗାଉଡ଼ଙ୍କର ହୋଇପାରେ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ-ପ୍ରମାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୋର ସହକାରୀଟି ଏ
ମାମଲାଟିର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଯଥାର୍ଥରେ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କାର୍ଲେ-
ଜନର ଆଘାତ ଏପରି ଗୁରୁତର ହେଲା କିପରି ? ଏକଥା
ସତ ଯେ ତଦନ୍ତର ମୋଡ଼ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଦିଗକୁ ବୁଲାଇ
ଦେବା ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ
ଅଧିକ ଆଲୋଚନା କରିବା ଉଚିତ ମଣିଲି ନାହିଁ । ବରଂ ତାଙ୍କୁ
ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଲୁଗା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଦୋକାନରେ ତଦନ୍ତ
କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଲି । ଏଠାରେ ତଦନ୍ତ କରିବା
ଫଳରେ ଜଣାଗଲା ଯେ, ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଦମ୍ପତି
ଏଠାରୁ ଲୁଗାପଟା କିଣିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ
ମିଳିଥିବା ମିସେସ୍ ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଚେହେରାର ବିବରଣୀ ସହିତ
ପ୍ରକୃତ ମିସେସ୍ ଗାଉଡ଼ଙ୍କର କୌଣସି ମେଳ ନାହିଁ । ତା'
ପରେ ନଥିପତ୍ର ଘାଣ୍ଟି ଏଇ ଡୁପ୍ଲିକେଟ ମିସେସ୍ ଗାଉଡ଼ଙ୍କ
ଠିକଣା ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗି
ନ ଥିଲା । ଏଥର ଆମେ ସେହି ଠିକଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ବାହାର ପଡ଼ିଲୁ । ଏଇ ଠିକଣାରେ ଆମେ ଆସି ରମାଦେବୀ ନାମରେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଚରାଉଚର କରିବାରେ ସେ ଯେଉଁ ବକ୍ତବ୍ୟଟି ଦେଇଥିଲେ ତା' ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

"ମୋ ସନ୍ତାନଙ୍କରେ ଆପଣମାନେ କ'ଣ ମନେ କରନ୍ତି ଜାଣେନା । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଧାଈମା ବୋଲି ମନେକରେ । ଏଠାକାର ଯେଉଁ ପିଲା ଦୁଇଟିକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ଆମେ ଯେ ପିତା ମାତା ଏହାହିଁ ମୋ ତୃପ୍ତି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ମାସରେ କେତେ ଦିନ ଏଠାରେ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ କେତେବେଳେ ସେ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜୋର କରି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦେଇଛି । ମୁଁ ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ଦିନ ହେବ ମୋ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହ ବାପାଘରେ ଥିଲି । ପରଦିନ ଫେରି ଆସି ଦେଖିଲି ଯେ, ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଏମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଆହତ କରି ପକାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ଏଇ କେତେଦିନ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ଡାକ୍ତର ଖରଚ ବାବଦରେ ସେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶ ଟଙ୍କା ଖରଚ କରିଛନ୍ତି । ଆଜି ସକାଳେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ହରିଦ୍ୱାର ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଯିବା ବେଳରେ ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନେଇ

ଯାଇଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଯେ, ସେମାନେ ଧର୍ମୀ ହୋଇ ହରଦ୍ୱାରଯିବେ ।”

ମୁଁ ଧୀର ସ୍ଥିର ଭାବେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ବାନ୍ଧବୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟଟି ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, “ଆଚ୍ଛା ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ହରଦ୍ୱାର ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣଙ୍କ ସଂସାର ଖରଚପାଇଁ କେତେଟଙ୍କା ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ? ଆଉ କେତେ ଟଙ୍କା ସେ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ? ଏଇ ସବୁ ସାଂସାରିକ ଖବର ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣ ଜାଣିଥିବେ ।”

“ଆଜ୍ଞା, ନିକଟରେ ସେୟାର ବଜାରରୁ ସେ ମୋଟା ଟଙ୍କା ପାଇଛନ୍ତି । ତହିଁରୁ ହୋଟେଲ ବାବଦ ଦେଣା ପରିଶୋଧ କରିବା ପରେ ସେ ମୋ’ ପାଖରେ ପାଞ୍ଚହଜାର ଟଙ୍କା ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯେତେଦୂର ଜାଣେ ସେ ହଜାରେ ଟଙ୍କା ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।”

“ହୁଁ, ଆଚ୍ଛା ଆପଣ ମାସିକ କେତେଟଙ୍କା ତାଙ୍କଠାରୁ ସଂସାର ଖରଚ ବାବଦ ପାଇଥାନ୍ତି ? ତା’ଛଡ଼ା ଏକ ସଙ୍ଗେ କେତେ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ?”

“ଆଜ୍ଞା, ସେ ପ୍ରତିମାସ ମୋତେ ମାତ୍ର ଛଅଶ ଟଙ୍କା କରି ଦିଅନ୍ତି । ତା’ଛଡ଼ା ଜାମାପଟା ଇତ୍ୟାଦି ସେ ଅଲଗା କରି ଦିଅନ୍ତି । ହୋଟେଲରୁ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଟଙ୍କା ଆସୁ ଥିଏ. ତା’ଛଡ଼ା ସେୟାର ବଜାରରୁ ମଧ୍ୟ କିଛି କିଛି ଆୟ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ସଙ୍ଗରେ ଏତେ ଟଙ୍କା ସେ ମୋତେ କେବେ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଥର ଶୀଘ୍ର ସେ ବାହାରକୁ

ବୁଲି ଯାଇ ଥିବାରୁ ଟଙ୍କାଟା ମୋ ପାଖରେ ରଖି ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।”

ମୁଁ ଆଉ ଡେରି ନ କରି ଦୁଇଜଣ ସ୍ଥାନୀୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏଇ ଘରଟି ତଲ୍ଲାସ କରିବାକୁ ବାଧ ହୋଇଥିଲି । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମହିଳାଟି ଯଥେଷ୍ଟ ଆପତ୍ତି ଓ ପ୍ରତିବାଦ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆମର ସେଇ କଠୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟଟି ସେତେବେଳେ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଇ ଘରଟି ତଲ୍ଲାସ କରି “ଡାରଟି ବକ୍ସ”ରୁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଗୋଟିଏ ଧଳା କମିଜ ଓ ଗୋଟିଏ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ମୁଁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲି । ଯେ କୌଣସି କାରଣରୁ ହେଉନା କାହିଁକି ସେତେଦିନ ଯାଏ ଉକ୍ତ ପରିଚ୍ଛଦ ଗୁଡ଼ିକ ଧୋବାଘରକୁ ଯାଇନାହିଁ । ଏଇ ପ୍ୟାଣ୍ଟଟି ଡବିରଙ୍ଗ । ପଶମ ତିଆରି ଦେଖି ମୁଁ ମନେ ମନେ ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ ହୋଇ ଉଠିଥିଲି । ମୁଁ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଦେଖିଲି ଯେ, ଧଳା ସାର୍ଟଟିର କାନ୍ଧ ଉପରେ କଞ୍ଚିତ ରକ୍ତ ଲାଗିଛି । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ରକ୍ତର ଦାଗ ମୋତେ ଆଶାନ୍ୱିତ କରି ପକାଇଲା । ତା’ହେଲେ ଏଇ ସାର୍ଟଟି ଉପରେ ରକ୍ତ କେବେ ଲାଗିଛି ? ଏଟା କ’ଣ ବନ୍ଧୁ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଆତତାୟୀ ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ବେଳେ ଲାଗିଛି ? ଅବଶ୍ୟ “ବ୍ଲଡ଼ଗ୍ରୁପ୍” ନେଲେ ଏ ରକ୍ତ କାର୍ଲେଜନର କମ୍ବା ଗାଉଡ଼ର ତା’ ଆମେ ନିର୍ଭୁଲ ରୂପେ ଜାଣି ପାରିବା । ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃକ ଏଇ ମହିଳାଟିକୁ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବା କଥା ମୁଁ ଶୁଣିଥାଏ । ଭଦ୍ର ମହିଳା ଏଇ ହଜାର ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଦଶ ଖଣ୍ଡ ଆଲମାରିରୁ ଆଣି ଦେଲେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ନୋଟ କେଇଟି ମୁଁ ନିଜ ହେପାଜତରେ ନେବାକୁ ବ୍ୟ
ହେଲି । ଏଇ ନୋଟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଖଣ୍ଡିକ ଉପରେ ବ
ବ୍ୟାଙ୍କର ତାରିଖ ସହ ଗୋଟାଏ ମୋହର ବାଡ଼ା ହୋଇଥାଏ
ମୁଁ ଏଇ କେଇଟି ଦ୍ରବ୍ୟ ମୋ' ସହକାରୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ
ଦେଇ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଚାହିଁଲି ।

"ସାର୍, ଏଥିରେ କ'ଣ କାର୍ଲେଜନର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ
ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ? ମୋ' ମତରେ ଏ ଦୁଇଜଣ ଯାକୁ ଗିରଫ
ଦେଲେ ଭଲ ହେବ । ଏ ଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଇଜଣଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଏମାନେ ଗୋଟାଏ ଦଳଭୁକ୍ତ
ନ ହୋଇଥିଲେ ଗାଉଡ୍ କାର୍ଲେଜନ ପାଇଁ ଏତେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ
କାହିଁକି କରିବ ? ସେମାନେ ଗୁଣ୍ଡାଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବ
କଥା ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ପାରିଲେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି
ଲାଭ କରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅଦାଲତ
କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେବ ନାହିଁ ।"

ମୋର ଏହି ଆଇନଜ୍ଞ ସହକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ମୋତେ ଯେ
ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ନ କରି ଥିଲା ତା' ନୁହେଁ । ମୋ ମୁଣ୍ଡ
ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ଯେପରି ବୈଦ୍ୟୁତିକ ପ୍ରବାହ ଖେଳିଗଲା ।
ମୁଁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଉକ୍ତ ସାର୍ଟ ପକେଟରେ ହାତ ଦେବ
ମାତ୍ରେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଆସିଥିବା ଟେଲିଗ୍ରାମ
ଖଣ୍ଡିକ ପାଇଲି । ଏଇ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ନାମରେ
ଆସିଥିବା ଟେଲିଗ୍ରାମଟି 'ତା'ହେଲେ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ
ମ୍ୟାନେଜର କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ନ ପଠାଇ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କୁ
ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଉପରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ପୋଷ୍ଟ

ଅଫିସର ମୋହରଟି ପରୀକ୍ଷା କରୁ କରୁ ମନେ ମନେ କହି ଉଠିଲି, କାର୍ଲେଜନ ! ଅଦାଲତର ବିଚାରରେ କ'ଣ ହେବ ଜାଣେନା, କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଫିସରର ବିଚାରରେ ତୁମେ ଖଲାସ । ଆଇନର ନାଗପାଶରୁ ତୁମକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆଜି ଗୋଟିଏ ଅସ୍ତ୍ର ପାଇଲି । ଏ ସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ଆଜି ମୋର ହାତ ଯଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ମୁଁ ଏଇ ଟେଲିଗ୍ରାମଟା ପଢ଼ୁ ପଢ଼ୁ ମୋ' ମନ ମଧ୍ୟରେ ଆଶାର ଏକ କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ ଉଙ୍କି ମାରିଥିଲା ।

"ଏଇ ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ଯେ, କାର୍ଲେଜନକୁ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିବ ତା' ତ ମୋର ମନେହୁଏନା ।" ମୋର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସହକାରୀ ଏଥର ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ହୋଇ କହିଲେ, "କାର୍ଲେଜନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅକାଟ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସୀମାହୀନ । ଏତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ-ପ୍ରମାଣ ସ୍ତୂପ ମଧ୍ୟରୁ ଆମେ କାର୍ଲେଜନ ସ୍ୱପକ୍ଷରେ କଥା କହିଲେ ଆମ ତଦାରଖୀ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱତନ ଅଫିସରମାନେ ଆମକୁ ପକ୍ଷପାତିତ୍ୱ-ଦୁଷ୍ଟ ମନେ କରି ପାରନ୍ତି । ଆଉ ଝାମେଲା ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦାଲତକୁ ପଠାଇବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବ ।"

"ଆଚ୍ଛା, ଦେଖା ତ ଯାଉ,—ମୁଁ ମୋର ସହକାରୀଙ୍କ ଉକ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କଲି ; ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ରକ୍ତବୋଳା ସାର୍ଟଟିର ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦିଅ । ଏବଂ ଯଥାଶୀଘ୍ର ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରି ତା'ର ଗୋଟାଏ ରିପୋର୍ଟ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇବା ପାଇଁ କହିଦେଇ ଆସ । ମୋର ମନେହୁଏ ଜନ୍‌ଅର ଗାଉନ୍ତି ତା'ର କପାଳର କ୍ଷତ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବା

ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ନେଇ କଲିକତା ଫେ
ଆସିବେ । ହଁ ଗୋଟାଏ ଭଲକଥା ମନେ ପଡ଼ିଗଲା
ଆଉଥରେ ଆସନ୍ତୁ ଥରେ ।”

ମୁଁ ଏଥର ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ପ୍ରସାଧନକକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କର ସମୁଦାୟ ପାନିଆଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟି ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ମୁଁ ବାଛି ବାଛି ଉଠାଇ ନେଲି ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ପଠାଇ ଦେଲି । ସେଦିନ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ଆମେ ଥାନାକୁ ଯେତେବେଳେ ଫେରିଲୁ ସେତବେଳକୁ ସନ୍ଧ ଆଗତ ପ୍ରାୟ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଆମର ବିଶ୍ରାମର ସୁଯୋଗ ନାହିଁ । ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସକୁ ସେଠାରେ ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟାଏ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ ଆମେ କାର୍ଲେଜନ ଏବଂ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଉଭୟଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲୁ ।

କେଇଦିନ ପରେ ଥାନା ଅଫିସରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସରୁ ବଡ଼ାଏ ଜରୁରୀ କାଗଜପତ୍ର ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଫିସର ମୁନ୍‌ସିବାବୁ ମୋ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ରୁଦ୍ଧ ଶ୍ୱାସରେ ରିପୋର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲି । ପରିଶେଷରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ କାର୍ଲେଜନଙ୍କର ଗୋଟାଏ ବିବୃତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ପଠାଇଛନ୍ତି । ତା'ର କେତେକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ମୋର ଭାବୀ ପତ୍ନୀର—ତାରିଖରେ କଲିକତା ଆସିବାର କଥା ଥିଲା । ମୁଁ ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ତା'ର ଟେଲିଗ୍ରାମ ନ ପାଇ ପରଦିନ ହୋଟେଲକୁ ଯିବାବେଳେ କେତୋଟି ଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ । ମୋର ଜ୍ଞାନ ହେବା ପରେ ଦେଖେ ମୁଁ ମୋର ବନ୍ଧୁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଘରେ ଶୋଇଛି । ଏହି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମୁହଁରୁ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ, ସେ ହଠାତ୍ ସେଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିଥିଲେ । ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଯାଇ ମୋର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ଆହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ମୁଁ ମୋର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜାଣିଲି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ

ନିହତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଦଳ ଦ୍ୱାରା ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥ ମୋର ବାନ୍ଧବୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି କରି ପାରନ୍ତି । ମୋର ଏଇ ବାନ୍ଧବୀ ଓ ତା'ର ଅର୍ଥ ଉପରେ ଅନେକଙ୍କର ଆଖି ଥିଲା । ଏଇଥିପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହୁଁ । ତେଣୁ ଆମେ ଦୁଇଜଣ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦିଲ୍ଲୀ ଅଭିମୁଖରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲୁ । ମାତ୍ର ଦିଲ୍ଲୀରେ ପହଞ୍ଚି ଶୁଣିଲୁ ଯେ, ମୋର ବାନ୍ଧବୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ କଲିକତା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଦୟା କରି କଲିକତା ପୋଲିସକୁ ଜଣାନ୍ତୁ ଯେ, ସେ ତା'ର ଟିକିଏ ଖବର ନେବେ ଏବଂ ମୋର ବନ୍ଧୁ ହରିଦ୍ୱାରରୁ ଫେରିଲେ ଆମେ ଉଭୟ ଯଥା ଶୀଘ୍ର କଲିକତା ଯିବୁ । ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଏଠାରେ ଆଉ ଟିକିଏ ଖୋଜା ଖୋଜି କରି ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ । ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଖବର ପାଇଲେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ କଲିକତା ଯାତ୍ରା କରିବି ।"

"ହଁ, ତା'ହେଲେ କ'ଣ ମୋର ସହକାରୀଙ୍କ କଥା ହିଁ ଠିକ୍ ! ଏମାନେ ଉଭୟ ତା'ହେଲେ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର୍ଥେ ଗୋଟାଏ ପରିକଳ୍ପନା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଇଛନ୍ତି ? ମୁଁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଫର୍ମ ବାହାର କରି ତହିଁରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ଲେଖିଲି— ଉଭୟଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ଯଥାଶୀଘ୍ର କଲିକତା ପଠାନ୍ତୁ । ଏହି ଥାନାର, ଖୁନ୍ ଧାରାର—ନମ୍ବର ମାମଲାର ସେମାନେ ଆସାମୀ । ଏଇ ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ଜଣେ ସିପାହୀ ମାରଫତ

ଟେଲିଗ୍ରାମ ଅଫିସକୁ ପଠାଇବା ପରେ, ଏତିକିବେଳେ ଆମକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଇ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସ୍ୱୟଂ କାର୍ଲେଜନ । ତା' ପାଖରୁ ଆମେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ, ସେ ନିରୁପାୟ ହୋଇ ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଯୋଗେ କଲିକତା ଚାଲି ଆସିଛନ୍ତି । ଆମେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ପଚରାଉଚରା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲୁ ।

ଏଇ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ଆଚ୍ଛା, ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ ତ, ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଯୋଗେ ଆପଣ କାହିଁକି କଲିକତା ଫେରି ଆସିଲେ ? ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ କେତେଥର ରେଲ ବଦଳରେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ?"

"ଉଡ଼ାଜାହାଜ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ମୁଁ କେଉଁଠୁ ପାଇବି ? ମୋର ସହୃଦୟ ବନ୍ଧୁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ମୋର ଭଡ଼ା ଯୋଗେଇ ଥିଲେ । ଏଇ ଗାଉଡ଼ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ମୋ ପରି କୌଣସି ଦିନ ଉଡ଼ାଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ନ ଥିଲେ । ତରତର କଲିକତା ଫେରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ।"

"ବେଶ୍, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର କଲିକତା ଫେରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର କ'ଣ ଦରକାର ପଡ଼ିଲା କୁହନ୍ତୁ ତ ? ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କାହିଁ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ଏତେଦିନ ଏତେ ପରାମର୍ଶ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରିଲେ, ଅଥଚ ସେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଥରେ ଆସିବାକୁ ଆସି ପାରିଲେ

ନାହିଁ ? ତା'ହେଲେ ସେ କଲିକତାକୁ ଆସି ଗଲେ କୁଆଡ଼େ ?"

"ଆଜ୍ଞା, ତାଙ୍କର କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାମରେ ସେ ତାଙ୍କ ଓ଼ିକଲ ଘରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରୁ ସେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ । ମୁଁ ଦିଲ୍ଲୀ ରେଲବାଇ ବାର୍ଥ ରିଜର୍ଭ ଅଫିସରେ ଖବର ନେଇ ଜାଣି ପାରିଲି ଯେ ମୋର ବାନ୍ଧବୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ହିଁ କଲିକତା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବନ୍ଧୁର ନିଷେଧ ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ମୁଁ ଦିଗ୍‌ବିଦିଗ୍ ଜ୍ଞାନଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି କଲିକତା ଚାଲି ଆସିଲି । ମୋର ବନ୍ଧୁ ମୋତେ ଏକୁଟିଆ କଲିକତା ଆସିବାକୁ ଦେବାପାଇଁ ନରାଜ । ସେଇଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ବନ୍ଧୁ ମୋତେ ମୋ ମେସ୍‌କୁ ଚାଲିଯିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ସେ ଉପଦେଶ ମୁଁ ନ ମାନି ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହୋଟେଲଠାରେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ଏଠାକୁ ଚାଲି ଆସିଲି ।"

ଏଇ କାର୍ଲେଜନର କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ତା'ର ବାନ୍ଧବୀର ଦୁର୍ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଅଚେତନ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିବେଚ୍ୟ ବିଷୟ ହେଉଛି ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟଧର ବନ୍ଧୁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ କ'ଣ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ? ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ, ହୋଟେଲକୁ ଯିବା ପଥରେ ସେ ଆହତ ବନ୍ଧୁର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ନେଇ ଆସି ଚିକିତ୍ସା କରିଥିଲେ । ତା'ହେଲେ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର କ'ଣ

ତାଙ୍କୁ ଖୁଣ୍ ସନ୍ଧାନରେ ଜଣାଇ ଆସି ନଥାନ୍ତେ । ମୁକବର ଉପପତ୍ନୀଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯିବା ସବୁ କେବଳ ଅଧୀନସ୍ଥ କର୍ମଚ୍ଚାରୀ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଏକ ସାଙ୍ଘାତିକ ଏବଂ ଜରୁରୀ ବିଷୟରେ ତ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତା'ହେଲେ···ମୁଣ୍ଡଟା ଭିତରେ ଗୋଟାଏ ମେଲ୍ ଟ୍ରେନ ଚାଲିଗଲା ।

ମୁଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସରକାରୀ ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଅଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନ ବିଶାରଦମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ସହ ଥାନାକୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଜଣେ ସହକାରୀଙ୍କୁ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ଥାନାକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦେଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କଲେ ଗାଉଡ଼ି ଆପଣାଛାଏଁ ଥାନାକୁ ଆସିବେ । ଏ ମାମଲାରେ ପୋଲିସ ମାତ୍ର ଦୁଇଜଣ ଆସାମୀଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛି । ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରି ମୁଁ ଏପରି ଗୋଟାଏ ଧାରଣାରେ ପହଞ୍ଚୁଛି ।

ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ଉପଦେଶ ମୋ'ର କେତେ-ଜଣ ସହକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଓ କପାଳର ଆଘାତକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲି । ଗୋଟାଏ ଅବଳା ନାରୀଦ୍ବାରା ପକ୍ଷରେ ଏପରି ଏକ କଠିନ ଆଘାତ କରିବା କ'ଣ ସମ୍ଭବପର ! ଅନ୍ତତଃ ଏଥା ସହଜରେ ଅନୁମେୟ ଯେ, କାର୍ଲେଜନ ସୁପରିକଳ୍ପିତ ଭାବେ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ନିଯୁକ୍ତ କୌଣସି ଏକ ଗୁଣ୍ଡାଦଳ ଦ୍ବାରା ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । କାର୍ଲେଜନର ମୁଣ୍ଡବାଳ ଓ ଦେହର ବସ୍ତ୍ର

ମୋ ନଜର ଏଡ଼ାଇ ନ ଥିଲା । ରକ୍ତ ବିଶାରଦ ଡାକ୍ତର ଏତିକିବେଳେ ଥାନାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । କାର୍ଲେଜନର ସମ୍ମତିକ୍ରମେ ତା'ର ରକ୍ତ ନେଇ ଡାକ୍ତର ଗ୍ରୁପିଂ କଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ମୃତାର କପାଳ ଉପରୁ ମିଳିଥିବା ରକ୍ତ ସହ ତାକୁ ତୁଳନା କରି ମୋ' ମୁହଁକୁ ଥରେ ଚାହିଁଲେ । ମୋ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଗାଉନ୍ର କମିଜରୁ ମିଳିଥିବା ରକ୍ତର ଗ୍ରୁପିଂ କରି ଥରେ ତୁଳନା କରି ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ଯେ, ଏଇ ନିହତା ନାରୀର କପାଳ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ରକ୍ତ ଏବଂ ଗାଉନ୍ର କମିଜର ରକ୍ତ ଗୋଟିଏ 'ଗ୍ରୁପ୍'ର, ମାତ୍ର କାର୍ଲେଜନ ରକ୍ତ ଭିନ୍ନ ଗ୍ରୁପ୍ର । ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝିଲି ଯେଉଁ ବିଜ୍ଞାନ ମଣିଷକୁ ମାରି ପାରେ ସେ ବିଜ୍ଞାନ ମଣିଷକୁ ବଞ୍ଚାଇ ବି ପାରେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କଥା ଥାଉ—

ମୁଁ ମାରିବଲିନି ଘରେ ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଅଙ୍ଗୁଳି ଟିପ ବିଶାରଦଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ବିବରଣୀ ମନଯୋଗ ସହକାରେ ବିଚାର କରି ଚାଲିଛି । ଏତିକିବେଳେ ଅଙ୍ଗୁଳି ଟିପ ଚିହ୍ନ ବିଶାରଦ ପରୀକ୍ଷାକରି ଜଣାଇଲେ ଯେ, ମୃତା ଘରୁ ମିଳିଥିବା ଗ୍ଲାସଟି ଉପରେ ଯେଉଁ ଟିପଚିହ୍ନ ଅଛି ତା' କାର୍ଲେଜନର । କିନ୍ତୁ ଏଇ ଗ୍ଲାସର ତଳ ଦେଶରେ ମିଳିଥିବା ଟିପ ଚିହ୍ନଟି କାର୍ଲେଜନର ନୁହେଁ । ଏ ଟିପଟି ଯେ କାହାର ତା' ମୁଁ ଆଗରୁ ଅନୁମାନ କରି ନେଇଥିଲି । ଶେଷରେ ମୁଁ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରକୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ହୁକୁମ ଦେଇଛି ।

ଏତିକିବେଳେ ନନ୍ଦିତା ନାୟାରର ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ରିପୋର୍ଟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । ଏହାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କଲି ।

"ଏଇ ନନ୍ଦିତା ନାୟାରର ଶବ-ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରି ମୁଁ ବୁଝିଛି ଯେ, ତାକୁ ଗଳା ଚିପି ଶ୍ୱାସରୋଧ କରି ହତ୍ୟା କରା ଯାଇଛି । ଏଇ ନାୟାରର ପାକସ୍ଥଳୀରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟର ଚିହ୍ନ ନାହିଁ । ଏହାର ହାତ ମୁଠାର ପାଶ୍ଚାତଭାଗରେ ଠିକ୍ ଅଙ୍ଗୁଳି ତଳକୁ କଳା ଶିରାର ଦାଗ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଯେତେଦୂର ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଉକ୍ତ ହାତଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର କଠିନ ଭାବରେ ଆଘାତ କରିଛି ।"

ନନ୍ଦିତା ନାୟାରଟିର ଉଦରରୁ ଯେ ମଦ ମିଳି ନାହିଁ ଏହାହିଁ ମୁଁ ଆଶା କରୁଥିଲି । ତା'ହେଲେ ଉକ୍ତ ରାତିରେ ନାୟାରଟି ମଦ ପିଇ ନାହିଁ ବା କାହାରିକୁ ପିଇବାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ । ଏତେ ଦିନ ପରେ କାର୍ଲେଜନ ସହ ମିଳନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଦ ପିଇ ଅନ୍ତତଃ କାହାର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନୁହେଁ । ଏଇ ଟିକକ ଯଦି ସତ ହୁଏ, ତା'ହେଲେ, ମୃତାଟିର ଘର ଭିତରକୁ ମଦ ଗ୍ଲାସ କେଉଁଠୁ ଏବଂ କିଏ ଆଣିଲା ? ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ମନଗଢ଼ା ଧାରଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନେଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେହି କେବଳ ସନ୍ଦେହରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ, ତାହାକୁ କେବେ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ହଟଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଲେଜନର ଅଙ୍ଗୁଳିର ଛାପ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ନାୟାରଟିର ଘରୁ ମିଳିଥିବା ମଦ ଗ୍ଲାସ

ଉପରେ ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଯାକୁ ପ୍ରମାଣ ରୂପେ ଧରି ନେଲେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ହିଁ ନାଗିଟିର ହତ୍ୟାକାରୀ ବୋଲି ସସୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ମୋର ମନ କେବେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକାରୀ ବୋଲି ମାନିନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏଇ ଘଟଣାଟି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେଉଁ ବିବୃତି ଓ ପ୍ରମାଣ ମିଳିଛି ସେଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଧାବନ କଲେ ମନେହୁଏ କାର୍ଲେଜନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହା ଏକ ସୁପରିକଳ୍ପିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର । ମୁଁ ଅଫିସ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଭିଡ଼ କମାଇ କାର୍ଲେଜନର ଗୋଟାଏ ବିବୃତିନେବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲି । ଏଇ ମାମଲା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରୟୋଜନ ଅଂଶ ଟିକକ ଏଠାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ଦିଆଗଲା ।

"ମୋ ନାଁ କାର୍ଲେଜନ, ପିତା ପରଲୋକଗତ—ମୋ ପିତା ପୂର୍ବେ ପାରାଡ଼ାଇଜ ହୋଟେଲର ମ୍ୟାନେଜର ଥିଲେ । ଏଇ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେଠାକାର ମାଲିକଙ୍କ ପୁଅ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ବଢି ମୋର ପିତା ସେଠାକାର ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଆଦୌ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ମୋ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବ ଓ ପରେ ବହୁଥର ଏ ହୋଟେଲକୁ ମୁଁ ଆସିଛି । ମୋ ପିତାଙ୍କର ହାବାର୍ଟ ସେରିପ ନାମକ ଜଣେ ଧନୀ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ଷ୍ଟକ-ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ ଫାର୍ମରେ ବ୍ରୋକାରୀ କରି ସେ ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଏଇ ବଦହୀନ ହାବାର୍ଟ ସେରିପଙ୍କର ନିଜର ବୋଲି ଜିନା ନାମରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଝିଅ ଅଛି । ସେମାନେ ବହୁଦିନରୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମଝିରେ

ମଝିରେ କଲିକତା ଆସିଲେ ସେମାନେ ଆମ ଘରେ ରହନ୍ତି । ଏଇ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ମୋର ଘନିଷ୍ଠତା ଗଢିଉଠେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ନିନା ସହିତ ମୁଁ ପ୍ରଣୟସୂତ୍ରରେ ଆବଦ୍ଧ ହେବା ପାଇଁ ଅଙ୍ଗୀକାରବଦ୍ଧ ହୁଏ । ଯା' ପରେ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁପରେ ଗୋଟାଏ ଫାଙ୍ଗ-ମିଶାଳୀ ମେସରେ ଆସି ବାସ କରେ ଏବଂ ବାପାଙ୍କର ଗଚ୍ଛିତ ଅର୍ଥରେ ଅର୍ଡର ସପ୍ଲାଇ ବ୍ୟବସାୟ କରେ । ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ଦିନ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ନିନା ଠାରୁ ଗୋଟାଏ ପତ୍ର ପାଇଥିଲି ଏବଂ ତହିଁରୁ ଜାଣି ପାରେ ଯେ, ନିନାର ପିତାଙ୍କର ପରଲୋକ ହୋଇ ଯାଇଛି । ସେ ମୋତେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲା ଯେ ତା' ପକ୍ଷରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକୁଟିଆ ବସବାସ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ତାର ଏ ପତ୍ର ପାଇବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ବନ୍ଧୁ ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ହୋଟେଲକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଁ ନିନାକୁ କଲିକତା ଚାଲି ଆସିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲି । ତା'ପରେ ଆଜି ଖଣ୍ଡିଏ ଚିଠି ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ପାଇ ମୁଁ ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ତାଙ୍କ ହୋଟେଲରେ ଗୋଟାଏ ଘର ଭଡ଼ା କରିନିଏ । ଏଇ ଚିଠିଟିରେ ନିନା ମୋତେ ଜଣାଇ ଥିଲା ଯେ, ଦିଲ୍ଲୀରୁ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୋତେ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଏଇ ହୋଟେଲ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବ ଏବଂ ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ପାଇବା ମାତ୍ରେ ହୋଟେଲର ମ୍ୟାନେଜର ମିଃ ବ୍ୟାରେନ୍ ମୋତେ ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ମୋର ମେସ ଠିକଣାରେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ମୁଁ କରିଥିଲି । କିନ୍ତୁ

କେତେଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ମିଃ ବ୍ୟାଟରିନ୍‌ଙ୍କ ଠାରୁ ମୁଁ କୌଣସି ସମ୍ବାଦ ପାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ ମୁଁ କେଇଦିନ ପୂର୍ବେ ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ଆଠଟା ଆନ୍ଦାଜ ତାଙ୍କ ହୋଟେଲକୁ ଯିବା ପଥରେ ମୁଁ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୁଏ । ହୋଟେଲ ସାମନା ତିନିକୋଣିଆ ପାର୍କ ପାଖରେ ମୋତେ ଶୁଆଇ ପକାଇ ମୋ କପାଳରେ ମୁଥା ମାରି ମୋତେ ଆହତ କରି ପକାଇଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲି । ହଠାତ୍ ସୌଭାଗ୍ୟ କ୍ରମେ ମୋ ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ମୋର ଜ୍ଞାନ ହେବା ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ମୁଁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଜଣେ ବାନ୍ଧବୀ ଘରେ ଶୋଇଛି ଏବଂ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ମୋର ଚିକିତ୍ସାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ମୁଁ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଶୁଣିଥିଲି ଯେ, ସେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଯାଇ ମୁଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ଆଘାତ ପାଇଛନ୍ତି । କେଇଟା ଦିନ ଭିତରେ ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ସହିତ ଦିଲ୍ଲୀ ବାହାରିଲି । ଆମ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ନିନାକୁ ଆମେ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି କଲିକତା ଫେରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଯାଇ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ସେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବେ କଲିକତାକୁ ଆସିଲାଣି । ସେଠାରେ ଆମେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲୁ ଯେ, ନିନାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଜୀବିତାବସ୍ଥାରୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ଜଣ ଆଂଲୋ ଟୋକା ତା'ପଛରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରି ନାମକ ଜଣେ ଧନୀ ଆଂଲୋ ଯୁବକର ନଜର ତା' ଉପରେ ଅଧିକ ଥିଲା । ନିନା ନିକଟରେ

ଥରେ ଦୁଇଥର ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲି । ନିନା ଦିଲ୍ଲୀ ଷ୍ଟେସନକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଘରୁ ବାହାରିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନେ ବାଧା ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ ନାହିଁ । ଦିଲ୍ଲୀରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ସନ୍ଦେହ କରୁଛି ଯେ, ସେ ନିନା ପଛେ ପଛେ କଲିକତା ଆସି ହୁଏତ କେଉଁଠି ଲୁଚି ରହିଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ବାଦ ଆମେ ସ୍ଥାନୀୟ ଥାନାରେ ଜଣାଇଲୁ । ସ୍ଥାନୀୟ ପୋଲିସ ମଧ୍ୟ କଲିକତା ପୋଲିସକୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖବର ପାଇବା ମାତ୍ରେ ଜଣାଇବାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ତା'ଛଡ଼ା ସେ ଆମକୁ କଲିକତା ଫେରି ଆସି ସ୍ଥାନୀୟ ଥାନରେ ଏଜାହାର ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ମୋର ବନ୍ଧୁ ରାଉତ୍ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଏପରି ଏକ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏତିକିବେଳେ ମୋ' ନିକଟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ଥିଲା । ପରମବନ୍ଧୁ ରାଉତ୍ ହିଁ ମୋତେ ମୋର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଧୁ ରାଉତ୍ ବେଶୀଦିନ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ ହରିଦ୍ୱାରରେ ରହି ନାହାନ୍ତି । ଆଜ ସେ ମୋ ସହିତ କଲିକତା ଫେରିଲେ ମଧ୍ୟ କାଲି ପୁଣି ସେ ହରିଦ୍ୱାର ଫେରି ଯିବେ । ମୁଁ ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଅନୁସାରେ ଥାନାକୁ ଏଜାହାର ଦେବା ପାଇଁ ଆସି ଅକାରଣଟାରେ ଗ୍ରେପ୍ତାର ହେଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପ୍ରିୟତମାର ଖୋଜ ଖବର ଟିକିଏ କରିଦେଲେ ମୁଁ ଉପକୃତ ହେବି ।"

ତାର ପ୍ରିୟତମା ଯେ ନିହତ ହୋଇଛି, ଏକଥା କାର୍ଲେ-

ଜନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାଇବାକୁ ମୋର ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା । କାଳେ ସେ ଏଇ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଟି ମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଜାଣି ପାରେ ସେଇଥି ପାଇଁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିଥିଲି । ଏହା ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲି । ଆମ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଗଲା ।

"ଆଚ୍ଛା, ଏଥର ଆପଣ ମନେ କରି କୁହନ୍ତୁ ତ, ଆପଣ ଯେ କହିଲେ ଏଡ୍‌ଓ୍ୱାର୍ଡ୍ ଗ୍ରେଗରି ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ଆପଣଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ପରିଚୟ ଥିଲା ? ତା'ଛଡ଼ା ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ କ'ଣ ଗ୍ରେଗରିଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ?"

"ଆଜ୍ଞା, ଆମ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସହିତ ଏଇ ଏଡ୍‌ଓ୍ୱାର୍ଡ୍ ଗ୍ରେଗରିଙ୍କ ଜଣାଶୁଣା ଅଛି । ଗ୍ରେଗରି ହେଉଛି ଗାଉଡ଼ର ହୋଟେଲ୍ ମ୍ୟାନେଜର ବ୍ୟାରେଜର 'ଷ୍ଟେପ ବ୍ରାଦାର' । ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଗତ କେଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ତିନିଥର ମୋ ସହିତ ଦର୍ଜ୍ଜିରେ ଜିନା ଏମାନଙ୍କ ଘରେ କଟାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆମର ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଆଳାପ ହୁଏ । ଯେତେବେଳେ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଜିନାଙ୍କ ଘର ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଗୋଟାଏ ହୋଟେଲରେ କାମ କରୁଥିଲେ ମୋ ପିତା ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ହୋଟେଲ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ସେ ଉକ୍ତ ହୋଟେଲରେ ମ୍ୟାନେଜର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।"

"ଆଚ୍ଛା, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା କୁହନ୍ତୁ ତ । ଏଇ ଏଡ୍‌ଓ୍ୱାର୍ଡ୍ ଗ୍ରେଗରିର କ'ଣ ଆପଣଙ୍କ

ବାଗ୍‌ଦତ୍ତ ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ରାଗ ଥିଲା ? ତା'ଛଡ଼ା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କର କୌଣସି କୁବ୍ୟବହାର ଆପଣ କି କେବେ ଅତୀତରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ?"

"ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ ଏ ଦିଗଟା କେବେ ଭାବି ଦେଖିନି । ତା'ଛଡ଼ା ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ମୋର ଜଣେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ, ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ କେବେ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କଳ୍ପନା କରିନି । ମୋ ବାଗ୍‌ଦତ୍ତା ନିନାର ମନର ଜୋର ଓ ବୁଦ୍ଧିମତା ଉପରେ ମୋର ସର୍ବଦା ଆସ୍ଥା ଥିଲା । ତେଣୁ ତାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ କରିବାର କାରଣ ଘଟି ନାହିଁ । ଗତ କେଇଦିନ ଭିତରେ ନିନା ମୋତେ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରୀର କଦର୍ଯ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ କିଛି କିଛି ଜଣାଇଥିଲା । ତେବେ ତା'ର ଏଇ ବଜ୍ଜାତି ଯେ ଏତେଦୂର ଗତି କରିପାରେ ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ କେବେ କଳ୍ପନା କରି ପାରି ନାହିଁ । ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏମାନଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଯା ଶୁଣିଲି ତହିଁରୁ ମନେହୁଏ ନିନାର ପଛେ ପଛେ ଏଇ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରୀ ମଧ୍ୟ କଲିକତା ଆସିଛି । ଏପରିକି ନିନାର ଅଜାଣତରେ ସେହି ଗୋଟାଏ ଟ୍ରେନରେ ଆସିବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ, ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରୀ ତା'ର ଦୁଷ୍ଟ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟରେ ନିନାକୁ ହୁଏତ ଗୁମ୍ କରି ଦେଇଛି ।"

"ହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହନ୍ତୁ ତ ନିନାର ସ୍ୱର୍ଗତ ପିତାଙ୍କର କଣ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ? ସେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରୀକୁ ମନୋନୀତ କରି ଯାଇନାହାନ୍ତି ତ ?"

"ଆଜ୍ଞା, ହଁ, ଆପଣଙ୍କ ଧାରଣା ଠିକ୍ । କିନ୍ତୁ ତା'ର ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରୁ କିନା ମୋତେ କଥା ଦେଇ ସାରିଥିଲା । ଏପରିକି ହୁମାୟୁନ ସମାଧି ମନ୍ଦିରରେ ବସି ଆମେ ଅଙ୍ଗୁରୀ ବିନିମୟ କରି ଦେଇଛୁଁ । କିନା ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ମିଳାମିଶା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ କାହାରି ନିକଟରେ ନିଜକୁ କୋହଳ କରି ଦେଇ ନାହିଁ । ମଝିରେ ମଝିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉପହାର ଦେଇଥିବାରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହୁଏ ତ ଭାବି ବସିଥିବେ ଯେ, କିନା ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ । ଏଇତ ଗତବର୍ଷ ରାଉତ୍‌ଙ୍କୁ ନେଇ ମୁଁ କିନା ଘରକୁ ଯାଇଥିଲି । ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଆମେ କିଛିଦିନ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲୁ । ସେ ମୋ' ପରି ରାଉତ ଓ ଗ୍ରେଗରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡିଏ ଲେଖାଁ ତିନିରଙ୍ଗିଆ ପଶମ ସ୍ୱେଟର ତିଆରି କରି ଉପହାର ଦେଇଥିଲା । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାକୁ ଭୁଲ ବୁଝିଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ସନ୍ଦେହରେ ମୁଁ ଓ କିନା ଅନ୍ତରାଳରେ କେତେ ଯେ ହସିଛୁ ।"

"ହଁ, ଏଥର ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା ଆପଣଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଇ ରାଉତଙ୍କ ହୋଟେଲ କେତେ ଦିନ ଧରି ଭଲ ଭାବରେ ଚଳୁ ନ ଥିଲା । ସେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ଲେନର ଭଡ଼ା ଭରି ଦେଲେ ? ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ କଲିକତାରେ ଯେଉଁ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ହାମଲା ହୋଇଥିଲା ସେ କଥା ପୋଲିସକୁ ନ ଜଣାଇ ସେ କାହିଁକି ଲୁଚାଇଲେ ? ହଁ, ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା କହିବାକୁ ହେବ ଗ୍ରେଗରୀର ଦେହର ରଙ୍ଗ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କ ପରି ଶ୍ୟାମଳ ନା ରାଉତଙ୍କ ପରି ଗୋରା ?"

ଆଜ୍ଞା, କିଛିଦିନ ଯାବତ ବ୍ୟାରେଲ ବୁଢ଼ିରେ ଗାଉଡ୍‌ଙ୍କ ହୋଟେଲ ଭଲ ଚଳୁଥିଲା । ଲୋକେ ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ଆଜେ ବାଜେ କଥା କହୁଥିବାର ମୁଁ ଶୁଣିଛି ମାତ୍ର ମୁଁ ସେଥିରେ କାନ ଦେଇନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ ମୋର କିଞ୍ଚିତ ସନ୍ଦେହ ଥିଲେ ନିନାକୁ ସେଠାକୁ ଆସିବାକୁ କେବେ ମୁଁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେଦିନ ଯାବତ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ୍ ତାଙ୍କର ଜଣେ ବାନ୍ଧବୀର ସଂସାର ପ୍ରତିପାଳନ କରୁଥିବାରୁ ଆର୍ଥିକ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଗୋଟାଏ ମହତଗୁଣ ଥିଲା ସେ ବିବାହ ନ କରି କୌଣସି ନାରୀର ସଙ୍ଗ ଚିନ୍ତା କରୁ ନ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଦୁର୍ବଳତା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଥେଷ୍ଟ ମାସୁଲ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହି ନାରୀଙ୍କ ଘରେ ମୁଁ କିଛିଦିନ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲି । ଏ ଦୁଇଜଣ ଯାକ ମିଳିମିଶି ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ସେବା କରିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ଏତିକି କହିବି ଯେ, ମୋର ପ୍ରିୟତମାର ବିପଦ ଆଶଙ୍କାରେ ମୁଁ ମ୍ରିୟମାଣ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି । ତେଣୁ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କିଛି ଜଣାଇବା ବିଷୟ ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରିନାହିଁ । ମୋ ମନର ଏହି ଅସହାୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ୍ ମୋତେ ଯେପରି ପରିଚାଳନା କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ସେପରି ଚଳିଛି । ଆଜ୍ଞା ହଁ, ଏହି ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରିର ଗାତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଗାଉଡ୍‌ଙ୍କ ପରି ଗୋରା । ଏକଥା ଠିକ୍ ଯେ, ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରି ନିନାକୁ ଟିକିଏ ବେଶି ଭଲ ପାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନିନା କୌଣସି ଦିନ ତାକୁ ପ୍ରେମ

କରନାହିଁ । ମୁଁ ହଲ୍ଲୀରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଛୁ ଯେ, ଜିନାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଗ୍ରେଗରୀ ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଉନ୍ମାଦ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା, ତେଣୁ ତା'ପକ୍ଷରେ ଅବାଧ ଜିନାକୁ ଖୁନ୍ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମୋର ସ୍ଥିର ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରେଗରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲିକତାର କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କରିଛି ।"

କାର୍ଲେଜନର ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତିରୁ ମୋ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତାର ଉଦୟ ହେଲା । ତା'ହେଲେ ଏଇ ଟାକ୍ସି ଚାଳକ ହତ୍ୟା ରାତିରେ କେଉଁ ଯୁବକକୁ ନେଇ ହସ୍‌ପିଟାଲରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଛି ? ତା'ହେଲେ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରୀ କଲିକତା ଆସି ଆକ୍ରୋଶ ବଶତଃ ଜିନାକୁ ଖୁନ୍ କରିଗଲା । ଏବଂ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର୍ଥେ ହସ୍‌ପିଟାଲରେ କାର୍ଲେଜନର ନାଁ ଲେଖି ଦେଇ ଯାଇଛି । ସଂଗୃହୀତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ ବୁଝା ଯାଇଛି ଯେ, ହତ୍ୟା କାଣ୍ଡଟିରେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିଲେ । ଜନବ୍ୟାରେଲ, କାର୍ଲେଜନ, ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରୀ ଏବଂ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ ଏହି ଚାରିଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଏହି ଘଟଣା ସହିତ ତା'ହେଲେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ? କାର୍ଲେଜନ ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରଣୟର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଗ୍ରେଗରୀ ଯଦି ହତ୍ୟାକାରୀ ନ ହୋଇ ଥାନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ମନୋମାଳିନ୍ୟକୁ ମେଣ୍ଟେଇ ନେଇ ସେମାନେ ହିତପ୍ରାଣା ପ୍ରେୟସୀ ପାଇଁ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ଅଶ୍ରୁ ଗଡ଼ାଇବେ ।

ଏହି ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ,

ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେୟସୀ ମୃତା ଏବଂ ଅକ୍ଷତ ଅବସ୍ଥାରେ ପୋଲିସ ମର୍ଗରେ ତା'ର ଦେହ ତଦନ୍ତ ସାପେକ୍ଷରେ ରକ୍ଷା କରାହୋଇଛି ।

କାର୍ଲେଜନର ବିବୃତ୍ତିରୁ ମୁଁ ତାର ଚିକିତ୍ସକ ଡାକ୍ତର ମିତ୍ରଙ୍କ ନାଁ ଓ ଠିକଣା ଜାଣି ପାରିଥିଲି । ଆମ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଗୋଲକ ଧନ୍ଦାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ହୁଏତ ଡାଃ ମିତ୍ର ଏକମାତ୍ର ସେ କ ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରିବେ । କାର୍ଲେଜନର ବିବୃତ୍ତି ସତ୍ୟ ହେଲେ ଏହି ଚିକିତ୍ସକ ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଲେଜନ ଜୁନିଅର ଗାଉନ୍ ତାର ବିଶିଷ୍ଟ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଘରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଗୋଟାଏ ଗାଡି ଚଢ଼ାଇ ଡାଃ ମିତ୍ରଙ୍କ ଥାନାକୁ ଆସିଲି ଗୋଟାଏ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି । ସେହି ବିବୃତିର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"...ତାରିଖ ରାତି ନ'ଟାବେଳକୁ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଫୋନ ଖବର ପାଇ ମୁଁ ଗାଉନଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି କାର୍ଲେଜନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରିଥିଲି । ତା' କପାଳରେ କେହି ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକ ମୁଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ତାର ଆଘାତ ପରୀକ୍ଷା କରି ମୁଁ ଏପରି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଯେ, ଏତିକିବେଳେ ମୁଁ ଜୁନିଅର ଗାଉନଙ୍କ କପାଳ ଉପରେ ଟିକିଏ ପ୍ଲାଷ୍ଟର ଦେଖିବାକୁ ପାଏଁ । ଜୁନିଅର ଗାଉନ୍ କହିଲେ ଯେ, ସେ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଆଘାତ କମ ହୋଇଥିବାରୁ ଚିକିତ୍ସା ନିଜେ କରି ନେଇଥିଲେ ।"

ଡାଃ ମିତ୍ର ତାଙ୍କର ବିବୃତିର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଗୋଟିଏ ନୋଟବୁକ ବାହାର କରି ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ, ଯହିଁରେ "କଲ୍" ଦେବାର ତାରିଖ ଓ ସମୟ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଲେଖା ଅଛି । ଆମେ ଏହି "ନୋଟବୁକ୍"ଟିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ କାରଣ ଚିକିତ୍ସା ଜନିତ ଯାହା କିଛି ଘଟଣା ସବୁ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ପରଦିନର ଘଟଣା । ଏ ଦିଗରେ ହସ୍ପିଟାଲ ରିପୋର୍ଟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଜନୈକ କାର୍ଲେଜନ ପୂର୍ବଦିନ ରାତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ରାତିରେ ସ୍ୱୟଂ ହସପିଟାଲକୁ ଯାଇ ନିଜର ଚିକିତ୍ସା କରାଇ ଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରେଗରି କପାଳରେ ଏପରି ଚିହ୍ନ ଅଙ୍କାଗଲେ ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ଆମର ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ । ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଓ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ସେତେବେଳଯାଏ ଗ୍ରେପ୍ତାର ନ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଗ୍ରେଗରି ପକ୍ଷରେ ସେହି ପ୍ରେୟସୀଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଆସିବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏବଂ ସେହି ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ । ଏହି ଦୁଇଟି ଗୋରା ବର୍ଣ୍ଣର ଯୁବକଙ୍କର କପୋଳ ଦେଶରେ ଯଦି ଏକା ରକମର କ୍ଷତ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୁଏ ଏବଂ ଦୈବ କ୍ରମେ ଯଦି ଉଭୟଙ୍କ ରକ୍ତ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରୁପର ହୁଏ, ତା'ହେଲେ ଏହି ମାମଲାରେ ଆମେ କୌଣସି ଆସାମୀକୁ ଖୁଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ପାରିବୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତା' ଯଦି ହୁଏ କେବଳ କାର୍ଲେଜନ ହିଁ ଖୁଣୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ପରଦିନ ମୁଁ ପୁଣି କାର୍ଲେଜନକୁ ହାଜତରୁ ଅଣି କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ଜାଣି ପାରିଥିଲି ଯେ, ସେ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ

ମ୍ୟାନେଜର ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କ ଅଫିସ ଘରେ ବସି ଜିଞ୍ଜର ବିଅର' ପାନ କରିଥିଲେ । ଏକଥାଟା ସତ୍ୟ ଯେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ହୋଟେଲର ଲୋକମାନେ ଏକଥା ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଏବଂ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରାଯାଏ, ହୁଏତ କେହି କେହି ସତ କଥା କହି ପାରନ୍ତି । ଏତିକବେଳେ ଆମର ଛଦ୍ମବେଶୀ ପୋଲିସର ଦଳ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଏବଂ ଗାଉଡ଼ ଜଣେ ଆଂଲୋ ଯୁବକକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଥାନାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ମୁଁ ଅବାକ୍ ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ଯେ, ଏହି ଆଂଲୋ ଯୁବକଟିର କପାଳରୁ ରକ୍ତ ଧାର ଧାର ବହି ଯାଉଛି । ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଯୁବକଟି ଗ୍ରେଗସ୍ ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ପରେ ବୁଝିଲି ଯେ, ସେ ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି । ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ଗ୍ରେପ୍ତାରର ପ୍ରତିବେଦନର ଗୋଟାଏ ଅନୁଲିପି ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଗଲା ।

"ମୁଁ ଏହି ଥାନାର ଜଣେ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଫିସର । ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଅଫିସରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁସାରେ ମୁଁ ଏହି ହୋଟେଲର ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ନଜର ରଖେ । ଏତିକ-ବେଳେ ମୁଁ ହଠାତ୍ ଦେଖିଲି ଯେ କେତେଜଣ ଗୁଣ୍ଡା ପ୍ରକୃତିର ଲୋକ ଏହି ଯୁବକଟିକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଏତିକବେଳେ ମ୍ୟାନେଜର ଦୌଡ଼ି ଆସି ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେବାରୁ ସେମାନେ ପଳାଇ ଗଲେ । ସେମାନେ ଏହି ଲୋକଟିର କପାଳରେ ଆଘାତ କରି କ୍ଷତ କରି ପକାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେ ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଥାନାକୁ ଧରି ଆଣିଛୁ ।

"ଆରେ ! ଆପଣମାନେ ଏସବୁ କ'ଣ କହିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ? ଆମ ଛଦ୍ମବେଶୀ ଅଫିସରକୁ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁକରେ ବନ୍ଦୀ ହେବାର ଶୁଣି ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ବ୍ୟାରେଲ ରାଗି ଯାଇ କହିଲେ, ସେ ହେଉଛି ମୋର ନିଜର ମାଉସୀ ପୁଅ ଭାଇ । ହୋଟେଲ ଉପରୁ ତାକୁ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଦେଖି ମୁଁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଥିଲି । ସେ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଆମକୁ ଏଠାକୁ ଧରି ଆଣିଛନ୍ତି । ଆଜକୁ କେତେଦିନ ଧରି ଏଇ ହୋଟେଲଟା ସାମ୍ନାରେ ଲୁଟତରାଜ ଓ ମାରାମାରି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।"

"ଅବଶ୍ୟ ଗୋଳମାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କର ଭୁଲ୍ ହେବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ ।" ମୁଁ ବ୍ୟାରେଲ ସାହେବଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ଚେୟାରରେ ବସିବାକୁ କହି ପଚାରିଲି, "ଆଚ୍ଛା ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଏଇ ହୋଟେଲକୁ ଗୋଡ଼ ବଢ଼ାଇବା ମାତ୍ରେ କପାଳଟାରେ କେବଳ ଆଘାତ କରନ୍ତି କାହିଁକି ? ଆପଣ-ମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଭ୍ରଂଶ ହୋଇଥିବାରୁ ଏପରି ଏକ ଅହେତୁକ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛନ୍ତି ବୋଧହୁଏ । ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଆପଣଙ୍କ ମାଉସୀ ପୁଅ ଭାଇକୁ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗସ୍ତ ବୋଲି ଭୁଲ୍ କରିଥିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଇ ଖୁନ୍ କେଶ୍‌ରେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କଲି ।"

ଏଇ ଆଗନ୍ତୁକ ଯୁବକଟି ବାସ୍ତବିକ ହିଁ ଜନ ବ୍ୟାରେଲର ମାଉସୀ ପୁଅ ଭାଇ । ସେ କୌଣସି ଆସାମୀ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ 'ଏକ୍‌ଜିବିଟ୍' ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଲା । ଅଦାଲତରେ ତାଙ୍କୁ ପେଶ୍ କରି ଆମେ

ପ୍ରମାଣ କରିବୁ ଯେ, କେଉଁ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏମାନେ ବ୍ୟୁହ ରଚନା କରି ଆମର 'ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରମାଣ'କୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବାକୁ ଏମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ତାକୁ ଏଇ କାରଣରୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ହସ୍‌ପିଟାଲକୁ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ପଠାଇଲୁ ।

[ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କ ଏଇ ମାଉସୀ ପୁଅ ଭାଇକୁ ଆମେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ଭୁଲ୍ କରିଥିଲୁ । ସରକାରୀ ଓକିଲ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକମତ ହୋଇପାରି ନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଅଦାଲତରେ ତା'ର ଉପସ୍ଥିତି ଅନ୍ୟ ଆସାମୀ-ମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତିର ସହାୟକ ହେବ । ଜଜ୍ ଓ ଜୁରି ଏହାକୁ ଏକ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଘଟଣା ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ । ସରକାରୀ ଓକିଲଙ୍କ ମତରେ ସେମାନେ ଗ୍ରେଗରୀ କପାଳରେ ଏପରି ଏକ ଆଘାତ ଆଙ୍କିଥିଲେ ଏ କେଶ୍ ଅଦାଲତରେ ଟେକିବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ । ସେଇଥିପାଇଁ ଆମେ ପରଦିନ ଲିଓ ନେକଟିକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ସହିଁରେ ଏପରି ଆଘାତ ଗ୍ରେଗରୀ କପାଳରେ ଅଙ୍କା ନ ଯାଏ ତା'ର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କଲୁ ।]

ମୁଁ ଜନ ବ୍ୟାରେଲର ବିବୃତ୍ତି ଶେଷ କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ଏତିକିବେଳେ ଜଣେକ ଓକିଲଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ତାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିଲେ ମନେହେବ ଯେ, ତାଙ୍କର ସୁଯୋଗ୍ୟ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଅଭାବରେ ସେ ଯେପରି ଏକ ଆହ୍ଲାଦ ବିହୀନ ନୌକାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ବି

ତାଙ୍କର ଧାରଣା ଯେ, ସେ ଏଇ ମାମଲାରେ ନିରାପଦ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ସହ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।

"ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ, ଆପଣମାନେ ମୋ
ମ୍ୟାନେଜର ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ମାରପିଟ କେଶ୍‌ର
ମାମଲାରେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିଛନ୍ତି । ଏମିତିକା ଦଙ୍ଗାହାଙ୍ଗାମ
ଓ ଗହାଳାଗାଳି ତ ବରାବର ଏଇ ହୋଟେଲଟା ସାମ୍ନାରେ
ହୋଇଥାଏ । ଏଇ ତ କେଇଦିନ ଆଗରେ ଆମ ଉପରେ
ଏଇ ଗୁଣ୍ଡାଗୁଡ଼ାକ ଚଡ଼ାଉ କରିଥିଲେ ।" ବଡ଼ ବିନମ୍ର
ସହକାରେ କଥା ପଦକ କହିଲା, ଏଥର ହୁକୁମ ହେଲେ
ଏମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରି ନେଇଯାଏ।
ଆପଣମାନେ ତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏ
ଦୁଇଜଣ ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଆସାମୀ ନୁହନ୍ତି ସୁତରାଂ
ମିଛଟାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରି ଆଉ ଲାଭ କ'ଣ ?"

"ଅଜ୍ଞା ହଁ, ଆପଣ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଖୁନ
ମାମଲାଟିରେ ଆସାମୀ ଦୁଇଜଣ । ମୁଁ ଜୁନିଅର ଗାଉ
ଓ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଅବାକ୍ କରି କହିଲି, ଆପଣ ନିଜେ ଓ
ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଏଇ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଆସାମୀ । କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ
ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁକ୍ତ ଦେଇ ପାରୁନା । ସେ ବାହାରେ
ରହିଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ପରି ସେ ଓ ରେଗସି ନିହତ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି । କିଏ କହିପାରେ ଯେ, ଆପଣମାନଙ୍କ
ପୋଷା ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ କି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ
ରଖିଛନ୍ତି । ଆପଣମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭଲ ହୋଇଥିଲେ

ଜନ ବ୍ୟାରେଲର ନିଜ ମାଉସୀ ପୁଅ ଭାଇର ଆଜି ଏତେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇ ନଥାନ୍ତା । ହଁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାମଲାରେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କଲି ।"

ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଏବଂ ତା'ର ସୁଯୋଗ୍ୟ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଜଣେ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଅନ୍ୟ ଜଣକର । ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ର ବକ୍ତବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ, ତା'ର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ମୋ ପିତାଙ୍କ ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ ମୁଁ ଏହି ହୋଟେଲର ପରିଚାଳନା ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି । ହଁ, ମୁଁ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଏହି ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କୁ ମ୍ୟାନେଜର ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି । ପିତାଙ୍କ ଅମଳରେ ଏହି ହୋଟେଲ ପୁରୁଣା ଧରଣରେ ଥିଲା । ମୁଁ ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଆଧୁନିକ ଧରଣରେ କରେ । ଏଥିପାଇଁ ହୁଏତ ମୁଁ କିଛି ଧାର କରଜ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ନା, ନା, ଏହି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଦିନ ମୁଁ ଏ ହୋଟେଲରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲି । ବାସ୍ତବିକ, କାର୍ଲେଜନ ମୋର ବାଲ୍ୟ ବନ୍ଧୁ । ଏହି ସୁଯୋଗରେ ସେ ମୋ ହୋଟେଲକୁ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିଲା । ଏଠାରେ ଶୈଶବ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ଏକାଠି ଅତିବାହିତ କରିଛୁ । ଏତିକିବେଳେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ଏହି ହୋଟେଲରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଲିନାର ପିତା, କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଗ୍ରେଗରର ପିତା ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ଲେଖାପଢ଼ା କରିଥିଲେ । ଏମାନେ

ପରସ୍ପର ପରସ୍ପରର ବାଲ୍ୟ ବନ୍ଧୁ । ମଝିରେ ମଝି
ନିନାର ଢକ୍ଷୀ ଘରେ ମୁଁ ଓ କାର୍ଲେଜନ କଣ୍ଟ୍ରାଦନ ଅ
ବାହୃତ କରୁଥିଲୁ । ଏଠାରେ ଆମର ଗ୍ରେଗସ୍ର ସ
ଜଣାଶୁଣା ହୁଏ । ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି ଯେ, ନିନା ଗ୍ରେଗ
ବାଗ୍‌ଦତ୍ତା । ଏକଥା ଠିକ୍ ଯେ, ମୋର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ
ଅଛି । ଏକଥା ଠିକ୍ ମୋର ପ୍ରଥମା ସ୍ତ୍ରୀ (ମାର୍ଗଟୀ) ଏବେ
ମୋର ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସାରର ଖବର ରଖି ନାହାନ୍ତି । ଏବ
ମୋର ପ୍ରଥମା ସ୍ତ୍ରୀ ଜାଣିଲେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରି ବସିବେ
ଏଥିପାଇଁ ଭୟ, ଭାବନା ଓ ଲଜ୍ଜାରେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଅ
ହୋଇ ଉଠୁଥିଲି । ଥରେ ଥରେ ମୋର ଏପରି ମନେହୁ
ଯେ, ଅଶାନ୍ତିରେ ମୁଁ ପାଗଳ ହୋଇଯିବି । ମୋର ଦ୍ୱି
ସ୍ତ୍ରୀ ଅବଶ୍ୟ ସବୁ ଜାଣିଶୁଣି ମୋତେ ବିବାହ କରିଥିଲେ
ମୁଁ ପ୍ରାୟ ହିଁ ବିଦେଶ ଯିବାର ଛଳନାରେ ଦ୍ୱିତୀୟା
ଘରେ ବାସ କରୁଛି । ହଁ, ଏକଥା ସତ ଯେ, ମୁଁ ମ
ମନେ ପ୍ରଥମା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଉଥିଲି । ବାଲ୍ୟକାଳ
ମୋର ଧର୍ମ ସାକ୍ଷୀକରି ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ମୋର ଏ
ଗୋପନ ଜୀବନର କଥା ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଛଡ଼ା ଆଉ କେ
ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏଇ ଗୋଟାଏ କାରଣରୁ ମୁଁ ବା
ହୋଇ ଜନ ବ୍ୟାରେଲକୁ ସହ୍ୟ କରୁଛି । ହଁ, ଏ
ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୋତେ ଜନ ବ୍ୟାରେ
ପଛରେ ମଧ୍ୟ ଅଜସ୍ର ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ମ
ସର୍ବଦା ତା ଭୟରେ ଭୀତ ହୋଇ ରହୁଥିଲି । ହଁ
ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ପ୍ରଥମେ ନିନାଙ୍କର ପ୍ରତିବେଶୀ ଥିଲା

ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିବାହିତ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛି । କାର୍ଲେଜନଙ୍କ ସହିତ ଜିନାର ବିବାହ କଥା ମୁଁ ମାତ୍ର କେଇ ଦିନ ପୂର୍ବେ ଜାଣି ପାରିଛି । କାର୍ଲେଜନ ଏକଥା କେବଳ ମୋତେ ଏବଂ ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କୁ କହିଛି । ସେ ଆମକୁ ଜିନା ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ଘର ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ କରିବାକୁ କୁହେ । ଏସବୁ ସନ୍ଧାନରେ ଯା' କରିବାର କଥା ମୁଁ ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କୁ କରିବାକୁ କହିଥିଲି । ଖୁନ୍‌ର ପୂର୍ବଦିନ କାର୍ଲେଜନ ସହିତ ମୋର ହୋଟେଲରେ ଶେଷ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା ।"

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବୃତ୍ତି ଦେଇ ଗାଉଡ୍ ଭୟରେ କମ୍ପି ଥାଏ । କୌଣସି ଏକ ଅଜଣା ଆଶଙ୍କାରେ ଯେପରି ସେ ଅସ୍ଥିର । ଏଇ ସୁଯୋଗରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲି ତାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଗଲା ।

"ଆପଣଙ୍କର ଦୁଇଟି ସଂସାର ଏବଂ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଖାତାରେ ଆପଣଙ୍କର କେତେ ଟଙ୍କା ଦେଣା ହୋଇଛି ?"

"ମୋର ପ୍ରଥମା ସ୍ତ୍ରୀ ଅଳ୍ପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ । ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଣା କଥା କୁହେଁ । ତେଣୁ ସେ କଷ୍ଟ କରି ମଧ୍ୟ ସଂସାର ଚଳାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଣା କଥା କହିନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଧାରଣା ମୋର ଆୟ ଅନେକ । ତେଣୁ ତାକୁ ମୋତେ ଯଥେଷ୍ଟ ମାସିକ ଖରଚ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ।"

"ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ନେଳି ରଙ୍ଗିଆ ପଶମ ପେଣ୍ଟାରେ ରକ୍ତ କୁଆଡୁ ଆସିଲା । ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘରେ ଦକ୍ଷୀର ନମ୍ବରୀ ନୋଟ୍ କୁଆଡୁ ଆସିଲା ?"

"ଆଲ୍ଲା ଖୁନ୍ର ପରଦିନ ଖବର ପାଇ ମୁଁ ହୋଟେଲକୁ ଆସୁଥିଲି ; ଏତିକବେଳେ କାର୍ଲେଜନକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ଦେଖିଲି । ତାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଯାଇ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲି । ଏତିକବେଳେ ଏଇ ଟଙ୍କା କେଇଟା କାର୍ଲେଜନ ପକେଟରୁ ମାଟି ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଠା ଉଠାଇ ମୁଁ କାର୍ଲେଜନର ସମ୍ମତି କ୍ରମେ ଘରେ ରଖି ଦେଇଥିଲି ।"

"ଆଚ୍ଛା, ଗ୍ରେଗରୀ କାର୍ଲେଜନର କବଳରୁ ନିନାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କଣ ଆପଣମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଚାହିଁଥିଲା ? ଏବଂ ସେ କଣ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲିକତାରେ ଅଛନ୍ତି ?"

"ଗ୍ରେଗରୀ ସହିତ ଜନ ବ୍ୟାରେଲର ଅଧିକ ଆଳାପ । ଖୁନ୍ର ପୂର୍ବଦିନ ସେ ବ୍ୟାରେଲ ସହିତ ଆଳାପ କରିଛି ଏବଂ ଦୁଇଦିନ ପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଚାଲି ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ନିନା ସେ ହୋଟେଲକୁ ଆସିଛି ଏକଥା ମୁଁ ଜାଣି ପାରି ନ ଥିଲି ।"

ଆସାମୀ ଜୁନିଅର ଗାଉଡର କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ପରିଷ୍କାର ବୁଝା ପଡୁଥିଲା ଯେ, ତାକୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ହୋଇଛି ସେ ସେତିକି ମାତ୍ର କହୁଛି । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ଦେଖି ତାକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ କକ୍ଷକୁ ପଠାଇ ମୁଁ ହୋଟେଲର ଖଲିଫା ମ୍ୟାନେଜରକୁ ଆମାର "ଏକ୍ଜାମିନେସନ ରୁମ"କୁ ଆଣି ତାକୁ ପଚାରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି ।

"ହୁଁ, ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ତ ସବୁ ସତକଥା କହିଗଲା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ସହାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସବୁକଥା କହିଗଲା, ମୁଁ ଜନ ବ୍ୟାରେଲଙ୍କୁ ଉଦ୍ଭ୍ରାନ୍ତ କରି ପଚାରିଲି, ଆପଣଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ

ସତ୍ୟ ଘଟଣାଟା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା କିଛି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସବୁ ତ ଆପଣ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଏ ।”

“ଆଜ୍ଞା, ଜଜ୍‌ଅର ଗାଉଡ଼ ଭଳି ମୁଁ କଞ୍ଚା ଲୋକ ନୁହେଁ ; “ବ୍ୟାରେଲ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୋତେ ପଚାରିଲେ ମୁଁ କେବଳ କହିବି ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।”

ମୁଁ ବୁଝିଥିଲି ଯେ, ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ପରି ଗୋଟାଏ ଧୂର୍ତ୍ତ ଲୋକ ମୁହଁରୁ କଥା ବାହାର କରିବା ଏତେ ସହଜ ସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆଉ ଅଧିକ ପଚାରିଲେ ସେ ଗାଉଡ଼ର ମୁଖ ନିସୃତ ବର୍ଣ୍ଣନାର ପୁନରୁକ୍ତି କରିବ । ଏତିକ ବେଳେ ମୁଁ ହଠାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ଯେ, ବ୍ୟାରେଲ ଗୋଟାଏ ନୂଆ ଦାମୀ ସୁଟ୍ ପିନ୍ଧିଛି । ମୁଁ ଉଠିଯାଇ କୋଟ କଲରଟାକୁ ଉଠାଇ ଦେଖିଲି ଯେ, କଲର ତଳେ ଲେଡ୍‌ଲ କୋମ୍ପାନୀର ଛାପ ମରା ହୋଇଛି । ତା'ପରେ ତାଙ୍କ ଭିତର ପକେଟରୁ ଗୋଟାଏ ରସିଦ ଉଦ୍ଧାର କଲି । ଏଇ ରସିଦର ଗୋଟାଏ ନକଲ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା । “ଗ୍ୟାବାର୍ଡ଼ିନ ଫୁଲ ୧୭ । ୫୦ ଟଙ୍କା ପେଡ୍ ବାଇ ଚେକ ଅନ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିଃ । ତାରିଖ ୨ । ୪ । ୩୪ ।”

ଏଇ କ୍ୟାଶ ମେମୋଟି ଉଦ୍ଧାର କରି ଆମେ ଜାଣି ପାରିଲୁ ଯେ, ଏ ସୁଟ୍‌ଟି ଖୁନ୍‌ର ପରଦିନ କିଣା ହୋଇଛି । ଆମେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ପାରିଲୁ ଯେ, ସେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଗୋଟାଏ ଏକାଉଣ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଖୋଲିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଇ ମୃତା ନିନାର ଅପହୃତ ଅର୍ଥର ଭାଗ ଏଇ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜମା

ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା । ଅପହୃତ ନମ୍ବରୀ ନୋଟର ନମ୍ବର ଏଠାରେ ମିଳିପାରେ । ଏହି ସାଫଲ୍ୟ ଆନନ୍ଦରେ ମୁଁ ଆତ୍ମହରା ହୋଇ ପଡ଼ିଲି ।

ଆସାମୀମାନଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି ଆମେ ଯେପରି କୂଳକୁ ଉଠି ପୁଣି ଅଥଳ ଜଳରେ ନିମଜ୍ଜିତ ହେଲୁ । କାର୍ଲେଜନର ବିବୃତ୍ତିକୁ ଭିତ୍ତି କରି କୌଣସି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଏମାନଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ଥିଲେହେଁ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଏବଂ ତା'ର କୁକର୍ମର ସହାୟକ ମ୍ୟାନେଜର ଜନ୍ ବ୍ୟାରେଲ—ଏହି ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କେବଳ ମାତ୍ର ମାମଲାର ଆସାମୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅସୁବିଧା ରହିଛି । ଏପରି ହୋଇ ପାରେ ଯେ, ବ୍ୟର୍ଥ ପ୍ରେମିକ ଗ୍ରେଗରୀ କେତେକ ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତି ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ରାଗ ଓ କ୍ଷୋଭରେ ନିନାକୁ ହତ୍ୟା କରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ପ୍ରେମିକ ଗ୍ରେଗରୀର ରକ୍ତ ଯଦି ଗୋଟାଏ ଗ୍ରୁପର ହୁଏ ତା'ହେଲେ ତ ଆଉ କଥା ନାହିଁ । ସୁତରାଂ କେଉଁଠି ହାକିମ ଓ ଜୁରିମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶରେ ଟେକିବ ନାହିଁ । ଆଧୁନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ ତଦନ୍ତର ଅସୁବିଧା ଏଇଠି । ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତକୁ ବହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତକୁ ସାହାଯ୍ୟ ନ କରି ବରଂ ଜଟିଳ କରି ପକାଇଛି । ଅବଶ୍ୟ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଘରେ ଦିଲ୍ଲୀ ବ୍ୟାଙ୍କର ଏହି ନମ୍ବରୀ ନୋଟ କେଇଖଣ୍ଡ ମିଳିଛି । ଦିଲ୍ଲୀ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ନୋଟର ବିବରଣୀ ଥିବ । ଏହି ନୋଟଗୁଡ଼ିକ ନିହତା ନାରୀ

ଦିଲ୍ଲୀ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଉଠାଇ କଲିକତା ଆଣିଥିଲି । ନଥିପତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମେ ଏ କଥା ପ୍ରମାଣ କରି ପାରିବା ଯେ, ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏଇ ନୋଟଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ଗାଉଡ଼ ଘରୁ ପାଇଛୁ । ଏହା ପରେ ଆମେ ବଡ଼ ଜୋର ଗାଉଡ଼ ଏବଂ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଅପହୃତ ଅର୍ଥର ଗ୍ରାହକ ରୂପେ ପ୍ରମାଣ କରି ପାରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆସାମୀମାନେ ନିହତା ନାରୀ ନିନା ଯଦି ଏଇ ନୋଟଗୁଡ଼ିକ ତା' ନିକଟରେ ଗଚ୍ଛିତ ରଖିଥିଲି ବୋଲି ଗୋଟାଏ ମିଥ୍ୟା 'ଡିଫେନ୍ସ' ଅଦାଲତରେ ଠିଆ କରନ୍ତି—ତା'ହେଲେ ?

କେଇ ମିନିଟ ନୀରବରେ ମୁଁ ଏଇ ଦୁରୂହ ତଦନ୍ତର ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା କରିନେଲି । ଯେତେବେଳପାଏ ଏଇ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରବର କାର୍ଲେଜନ ନିନାର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇନାହିଁ । କେତୋଟି କାରଣରେ ମୁଁ ନିନାର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ ତା' ପାଖରେ ଗୋପନ ରଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେବଳ କାର୍ଲେଜନକୁ ପାଖରେ ରଖି ଅନ୍ୟ ଆସାମୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଥାନାକୁ ପଠାଇ ଦେବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲି । ଏଇ ଆସାମୀମାନେ କାର୍ଲେଜନ ନିକଟରେ ଖୁନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଦେଇ ପାରନ୍ତି ।

"ସୁବୋଧ ବାବୁ !" ମୋର ଜଣେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସହକାରୀ ଅଫିସରଙ୍କୁ ଡାକି ତାଙ୍କୁ କହିଲି,—" ଦେଖ, ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ମୋତେ ଆଉ କେହି କିଛି ପଚ୍ଚର ନା ବରଂ ମୁଁ ଯା' କହୁଛି ସେପରି କାମ କରିଯାଅ । ଆଗେ ଏଇ ଆସାମୀ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଥାନା ହାଜତରେ ରଖି ଦେଇ ଆସ । ଏହା

ମଧ୍ୟରେ ଏଇ ମର୍ଡର କେଶ୍‌ର ଅନ୍ୟତମ ଆସାମୀରୂପେ ଏମାନଙ୍କୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରି ରଖୁଛୁ । ହଁ, ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଦେହ ତଲ୍ଲାସୀ କରିଦେବ ଏବଂ ଯା' ପାଇବ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଆସିବ । ଏଥର ଯାଅତ, ଯାଅ— ନୋ ଝକ୍— ।"

ମୋର ହାବଭାବ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତାର ଧରଣରୁ ଗାଉଡ଼ ସାହେବଙ୍କ ସୁଚତୁର ମ୍ୟାନେଜର ବଢେ ବୁଝି ଟିକଏ ଟିକଏ କରି ଥାନାର ନିଷ୍କ୍ରମଣ ପଥ ଆଡ଼କୁ ପଛେଇ ଯାଉଥାନ୍ତି । ଏଥର ସେ ହଠାତ୍ ହଠାତ୍ ଜ୍ଞାନଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସତର୍କ ଥିଲି । ମୁଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୋ ଅଫିସର ରିଭଲ୍‌ଭିଙ୍ଗ ଗୋଲ୍ଡ ଝରକା ଡେଇଁ ବାହାରେ ଆସି ପଡ଼ିଛି । ବ୍ୟାରେଲ ସେତେବେଳକୁ ଥାନା ପହରାଦାରମାନଙ୍କୁ କଟାଇ ରାସ୍ତାଉପରକୁ ଆସି ଯାଇଛି । ସେଦିନ ପଳାଇବା ବୋଧହୁଏ ତା' ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିଲା । ସେ ଫୁଟପାଥ୍ ଉପରେ ପହଞ୍ଚିବାମାତ୍ରେ ମୁଁ ବାଘପରି ତା' ଉପରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲି । ଦୁଇଜଣଙ୍କର ରାସ୍ତା ଉପରେ ଗୋଟାଏ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ଉପରକୁ ମୁହଁ ଟେକି ଦେଖେ ତ ଆମକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ହଜାରେ ଲୋକର ଭିଡ଼୍ ସେଠାରେ ଜମି ଯାଇଛି । ଥାନାର ବହୁ ସିପାହୀ, ଅଫିସର ଭିଡ଼ ଠେଲି ଆସାମୀକୁ ଧରି ପକାଇଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟାରେଲର ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ବାଳଚୁଟିକୁ ଧରି ଉଠାଇବା ମାତ୍ରେ ସେ ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ଚିତ୍କାର କରି କାହାରକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି କହି ଉଠିଲା—ରସିଦ ! 'ତୁମେ

ଭଗ ଯାଉ । ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ସହକର୍ମୀଗଣ ସିପାହୀମାନଙ୍କ ଜିମ୍ମାରେ ବ୍ୟାରେଲକୁ ଛାଡ଼ ଦେଇ ସେଇ ରସିଦ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ବୁଆଠାରେ ଖୋଜି ଖୋଜି ହଇରାଣ ହେଲୁ । ଏତିକି ବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲୁ ଯେ, ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ପକେଟରୁ ଗୋଟାଏ ନାଲିରଙ୍ଗର କାଗଜ ବାହାର କରି ଶୀଘ୍ର ସେଟା ଛିଣ୍ଡାଇ ପକାଇବାର ଉପକ୍ରମ କରୁଛି । ଆମେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତା'ର ନାକ, ମୁହଁ, ଗଳା ଓ ତାର ହାତକୁ ଚିପି ଧରିଲୁ । ଦମ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇ ବ୍ୟାରେଲ ତା'ର ହାତ ମୁଠାକୁ ଶିଥିଳ କରିଦେଲା । ଆମେ ସେଇ ଅବସରରେ ତା' ହାତମୁଠାରୁ କାଗଜ ଖଣ୍ଡିକ ବାହାର କରି ନେଲୁ ।

ଏଇ କାଗଜଟି ଥିଲା ଗୋଟାଏ ସଦ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ଟେଲିଗ୍ରାମ । ଏଇ ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ସେ ସକାଳେ ପାଇଥିଲେ । ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଗ୍ରେଗରି ସେ ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ତାଙ୍କୁ ପଠାଇଛି । ଏହାର ଗୋଟାଏ ଓଡ଼ିଆ ନକଲ ଏଠାରେ ଦିଆଗଲା ।

"ନିନା ପଳାତକ । କଲିକତାରେ ଚଉଦ ପରିବାରଙ୍କ ଷୋହଳରେ ପହଞ୍ଚିବ । ଆପଣଙ୍କ ହୋଟେଲରେ ରହିବ । ନିନାର ଖୋଜ କରିବେ । ସମ୍ଭବତ କାର୍ଲେଜନ ଦ୍ୱାରା ଅପହୃତ । ସଙ୍ଗରେ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଅଛି । ଗାଉଡ଼ଙ୍କୁ କହିବ କୃତଜ୍ଞ ରହିବି । ଉପକାର କରିବେ । ଗ୍ରେଗରି"

ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ଉପରେ ଭଲରି ଭାବରେ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଇ ଆସାମୀ ଜନ ବ୍ୟାରେଲକୁ ନେଇ ଥାନାରେ ଅସି ପହଞ୍ଚି ଦେଖେ ଯେ, ଗାଉଡ଼ ଥର ଥର କରି କମ୍ପୁଛି । ଏପରିକି ସେ ଥାନାରୁ ଥରେ ପଳାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା

କରି ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ଜନ ବ୍ୟାରେଲର ଉପସ୍ଥିତିରେ ତା'ର ଯା ସାହସ ।

ପାଖ ଘରେ କାର୍ଲେଜନ ଗୋଟାଏ ଚେୟାରକୁ ଧରି ଠିଆ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳଯାଏ ତା'ର ଧାରଣା ଯେ, ଏ ଦୁଇଜଣ ତା'ର ଅକୃତ୍ରିମ ସୁହୃଦ ବନ୍ଧୁ । ପାଖ ଘରେ ଥିବାରୁ ବାହାରର ଏତେ କାଣ୍ଡ ସେ ଜାଣି ପାରି ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଟେଲିଗ୍ରାମଟିକୁ ଆଉ ଥରେ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖି ନେଲି । ଧ୍ୱସ୍ତାଧ୍ୱସ୍ତି ଫଳରେ ତା'ର ତାରିଖ ଥିବା ଅଂଶଟି ଛିଣ୍ଡି କେଉଁଠି ହଜି ଯାଇଛି । ମୁଁ ହଠାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ଯେ ବ୍ୟାରେଲ ଗୋଟାଏ ନରମ ବସ୍ତୁଟାଏ ଚୋବାଉଛି । ମୁଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତା' ଉପରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲି । ତା'ପରେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ତା'ର କଣ୍ଠ ଦେଶକୁ ଚିପି ଧରିବାରୁ କାଗଜର ମଣ୍ଡଟା ସେ ପାଟିରୁ ବାହାର କରି ପକାଇଲା । ଟେଲିଗ୍ରାମର ତାରିଖଯୁକ୍ତ ଅଂଶଟା ଚୋବାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସଂସ୍କାର ବଶତଃ ତାକୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଗିଳି ଦେଇ ପାରି ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତା' ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଚର୍ବିତ କାଗଜଟିରୁ ବହୁ ଚେଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ କୌଣସି ତାରିଖ ଉଦ୍ଧାର କରି ପାରି ନ ଥିଲୁ ।

ଏହି ତାରିଖ ଖଣ୍ଡର ପୂର୍ବକାର ହେଲେ ପ୍ରେମ ଦୁଭହଳୀ ଗ୍ରେଗସିର ଏହି ଖଣ୍ଡ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିବା ସମ୍ଭବ । ଏହି ତାରିଖ ଖଣ୍ଡର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟର ହେଲେ ଗ୍ରେଗସିକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ଧରି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଶେଷୋକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖଣ୍ଡ ସନ୍ଧାନରେ

ଗୋଟାଏ ସ୍ଥିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଆଉ ଦ୍ୱିଧା ଗ୍ରସ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

"ହୁଁ", ବୁଝିଲେ ସୁବୋଧ ବାବୁ ! ମୋର ଗୁରୁ ମୋତେ ସର୍ବଦା କହୁଥିଲେ ଆସାମୀକୁ ସର୍ବଦା ଆସାମୀ ପରି ଦେଖିବ । ଏଥିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୋଇଗଲେ ତ ତୁମର ସବୁ ପରିଶ୍ରମ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯିବ । ଏଇ ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ନିଦାରୁଣ ସତ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛି । ପଳାଇବା ମାତ୍ରେ ଏ ଆସାମୀଟି ଧରା ନ ପଡ଼ିଥିଲେ ଏଇ ଅକ୍ଷମତା ଆମର ଆଖି ଲୁହରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ହୋଇଥାନ୍ତା । ସା'ହେଉ ଗୋଟାଏ ଦିଗରୁ ଏ ଲୋକଟି ଆମର ବିଶେଷ ସୁବିଧା ହିଁ କରି ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧାନରେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସାକ୍ଷୀ ସାବୁତ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କ୍ରମେ ଗିରଫ୍ତାର କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚବିଶ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଅଦାଲତରେ ପେଶ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅଦାଲତରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମର୍ଥକ ପ୍ରମାଣ ହାକିମଙ୍କୁ ନ ଜଣାଇ ପାରିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାମିନ ଦେବାର ଅବକାଶ ରହିପାରେ । ଏଇ ବଦମାସଟା ଥରେ ଛାଡ଼ ପାଇଲେ କ'ଣ ହେବ ବୁଝି ପାରୁଛ ତ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ପୋଲିସର ଆଇନ ସଙ୍ଗତ ହେପାଜତରୁ ପଳାଇବା ଅପରାଧରେ ଆମେ ତାକୁ କିଛିଦିନ ଜେଲରେ ତ ଅଟକାଇ ପାରିବା । ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ତା'ର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବହୁ ଜଣା ଅଜଣା ସାକ୍ଷୀ ନିର୍ଭୟରେ ମୁହଁ ଖୋଲିବେ । ଏହାଛଡ଼ା ଇଙ୍ଗିତସାରରେ ବ୍ୟାରେଲ ଗୋଟାଏ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପାୟ ଆମକୁ ବତେଇ

ଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତା’ ମୁହଁରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଏଇ ରସିଦ ନାମକ ଲୋକଟିକୁ ଆମକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଇ ଲୋକଟି ଯେ, ଜଣେ ଗୁଣ୍ଡା ତହିଁରେ ମୋର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଖୁବ୍ ସମ୍ଭବତଃ ତା’ରି ଦଳ ଧେମିକ ପ୍ରବର 'କାର୍ଲେଜନ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଚିହ୍ନଟି ଆଙ୍କି ଦେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁଠି ଏଇ ଗୁଣ୍ଡା ସର୍ଦ୍ଦାର ମିଳିବ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଛରେ କହି ଦେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଏଇ ଜନ ବ୍ୟାରେଲକୁ ହେଡ୍‌କ୍ୱାର୍ଟରର ଲକ୍ ଅପ୍‌ରେ ଏବଂ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼କୁ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଥାନା ହାଜତରେ ରଖି ଆସ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ରସିଦ ନେତୃତ୍ୱରେ କେତେଟା ଗୁଣ୍ଡାକୁ ବାହାରେ ରଖି ଲୋକଟା ଥାନାକୁ ଆସିଥିଲା । ଦେଖ, ଏପରି ଗୋଟାଏ ଗୁଣ୍ଡାଦଳ ଆସାମୀ-ମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରୁ ଛଡ଼େଇ ନ ନିଅନ୍ତି ।”

“ହ୍ୱାଟ୍ ! ହ୍ୱାଟ୍ ! ମୋତେ ଆପଣମାନେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କଲେ ?” ମୋ ହୁକୁମ ଶୁଣି ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ଇତସ୍ତତଃ ହୋଇ କହି ଉଠିଲେ—“କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ ତା’ ଘର ପଳାଇ ଯାଇ ନାହିଁ । ମୁଁ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ଥାନାକୁ ଆସିଛି । ମୋତେ ଅନ୍ତତଃ ମୋ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ।”

“ଆସାମୀ ଗାଉଡ଼ର ଏ ପ୍ରକାର ଉକ୍ତିରେ ମୁଁ ବିରକ୍ତ ନ ହୋଇ ବରଂ ଅଶାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଉଠିଲି । ମୁଁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝି ପାରିଲି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ବର୍ତ୍ତମାନ

ପୃଥକ ପୃଥକ ଭାବରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏକଥା ଠିକ୍ ଯେ, ପୁତ୍ରର ବିପଦର କଥା ଶୁଣି ବୃଦ୍ଧ ଗାଉଡ଼ି ନିଶ୍ଚୟ କଲିକତା ଆସିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଗମନରେ ହୋଟେଲର ପୁରୁଣା ଭୃତ୍ୟମାନେ ସତ୍ୟ ଘଟଣା ଗୋପନ ନ କରି ବରଂ ଏ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି । ମୁଁ କହିଲି, ବେଶ୍ ତାହାହିଁ ହେବ । ମୁଁ ମୋ ସହକାରୀଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି କହିଲି, ବେଶ୍ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଦେବ । ବେଶ୍ ହେଲା ତ, ଏଥର ଯାଅ । ଯାଅ ନେଇ ଯା ସ୍ୱାଙ୍କୁ ।"

ହାତକଡ଼ି ଏବଂ କମରରେ ଦଉଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଦୁଇଜଣ ସହକାରୀ ଦାରୋଗାଙ୍କ ସହ କେତୋଟି ସିପାହୀ ଏମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାନାରେ ଆସାମୀଗଣ କାର୍ଲେଟନ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କେହି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନାହାନ୍ତି । ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତା'ର ପିତା ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ । ମାତ୍ର ଏଇ କାର୍ଲେଟନର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବା ଭଳି ତାର କେହି ହେଲେ କେହି ନାହିଁ । ହୁଏତ ତା'ର ପ୍ରେମିକା ଜୀବିତ ଥିଲେ ତା' ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରି ପାରିଥାନ୍ତା !

"ସାର୍ ! ମୁଁ ପ୍ରଥମରୁ ଏକଥା ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲି ଯେ, ଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଟି ପ୍ରେମଘଟିତ,—ମୋତେ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଦେଖି ମୋର ଜଣେ ସହକାରୀ କହିଲେ,—କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ଅଭାବରୁ ମୁଁ ଏତେଦିନ ଏକଥା କାହାକୁ କହି

ଯାଉ ନାହିଁ । ମୋ ମତରେ ପ୍ରେମର ଏଇ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଗ୍ରେଗରୀକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟଥାରେ ଏଇ ଆସାମୀଦ୍ୱୟ ତାକୁ ସ୍ୱପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷୀ କରିଲେ ମାମଲା ଅଦାଲତରେ ଟେକିବା ମୁସ୍କିଲ ହେବ । ଏଇ ଲୋକଟି ଆକ୍ରୋଶରେ କାର୍ଲେଜନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନର୍ଗଳ ସତ୍ୟ ମିଥ୍ୟା କହିଯିବ । ଏଥିରେ ଜୁରିମାନେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ସନ୍ଦେହ ଅବକାଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆସାମୀ ବେକସୁର ଖଲାସ ହେବେ ।"

"ଠିକ୍ କହିଲ, ମାତ୍ର ଏଇ ନାରୀର ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ଏମାନଙ୍କର ଯା' କିଛି ଶତ୍ରୁତା ବା ବିରୋଧ । କିନ୍ତୁ ଏଇ ନାରୀର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବାଦ ଏବଂ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦାୟୀ କେଉଁମାନେ ଏକଥା ଜାଣି ପାରିଲେ ସେମାନେ ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ କାର୍ଲେଜନକୁ ଏ ସମ୍ବାଦ ଦିଅନା । ବରଂ ମୁଁ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଏକାଠିକରି ଏଇ ଦୁଃସମ୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସ୍ତବିକ ଖୁନୀ କେଉଁମାନେ ସେକଥା ଜଣା ଯାଇନି । ଏଯାଏ ଯା' ମିଳିଛି ତା' ସୂତ୍ର ମାତ୍ର । ଏହା କେତେବେଳେ ହେଲେ ପ୍ରମାଣ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଲେଜନ ଏବଂ ଗ୍ରେଗରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷିତା ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ଆସାମୀ ବ୍ୟାରେଲ ମୁଖ ନିଃସୃତ ରସିଦ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଧରା ପଡ଼ିଲେ ଏହାର ଗୋଟାଏ ରାସ୍ତା ହୋଇ ପାରିବ । ମୁଁ ଯେତେଦୂର ଜାଣେ ପୋଲିସ କୋର୍ଟର ଓକିଲ ଚୈତନ୍ୟ ରାୟ ଏମାନଙ୍କ ଓକିଲ ଏବଂ ସେ ମଝିରେ ମଝିରେ ସେହି ହୋଟେଲକୁ ଯା'ନ୍ତି । ଏଇ ଓକିଲକୁ ଓ୍ୱାଚ କର

ଆମେ ରସିଦକୁ ଧରି ପାରିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ଓକିଲ ଜାମିନ୍‌ରେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଥାନାକୁ ଆସି ପାରନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ଏହାର ଗୋଟାଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ମୁଁ ମୋର ଜଣେ ସହକାରୀଙ୍କୁ ଛଦ୍ମବେଶରେ ହୋଟେଲ ନିକଟରେ ସନ୍ଧାନରେ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲି । କାରଣ ଗ୍ରେଗରୀର ଟେଲିଗ୍ରାମ ମୁତାବକ ଆଜ ଆସିବାର କଥା । ଯଦି ଏହା ମଧ୍ୟରେ ତା' କପାଳରେ ଗୋଟାଏ ଚନ୍ଦ୍ର ଏଇ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଆଙ୍କି ଦିଅନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ପାଣିଟା ଆହୁରି ଗୋଳିଆ ହୋଇଯିବ । ଜଣେ ସିପାହୀକୁ ହାଜତ ଘରୁ କାର୍ଲେଜନକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ ହୁକୁମ ଦେଲି । କାରଣ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ।

ମୋ ଅନୁମାନ ମିଛ ହୋଇ ନାହିଁ । ଠିକଏ ପରେ ଜଣେ କଳା କୋଟ ପରିହିତ ଭଦ୍ରଲୋକ ଥାନାରେ ଆସି ହାଜିରିଲେ । ମୋର ସ୍ଥିର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ, ଏମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅନୁଚର ରସିଦ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଓକିଲଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାରର ଖବର ଦେଇଛି । ମୁଁ ଇସାରରେ କାର୍ଲେଜନକୁ ଆଣିବାକୁ ମନା କରି ଦେଲି ।

"ଆସନ୍ତୁ ଚୈତନ ବାବୁ ! ବସନ୍ତୁ । ଆପଣ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଖବରଟା କପରି ପାଇଲେ ? ଆପଣଙ୍କ ମହକଲ ଯାରେଲ ସାହେବଙ୍କୁ ଆମେ ପୋଲିସ ହେପାଜତରେ ରଖିଚୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର କେତେଦିନର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ? ତା'ଛଡ଼ା ଆମର ଓ ସେମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ କାହାର ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଅଧିକ କାମ୍ୟ ସେଟା ମଧ୍ୟ ଥରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖିବେ ।"

ଏଇ ଅଖ୍ୟାତ ଓକିଲଙ୍କ ନାଁ ଏବଂ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣି ପାରିଛୁ ଜାଣି ସେ ଟିକଏ ଘାବଡ଼େଇ ଗଲେ । ତା'ପରେ ଅଙ୍ଗେଇ ଥଙ୍ଗେଇ କହିଲେ, "ଦେଖନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞା ! ମର୍ଡର କେସ୍‌ର ତ ଜାମିନ୍ ହୁଏନା । କିନ୍ତୁ ମହକିଲ 'ଫି' ଦେଲେ ଥରେ ଆସିବାକୁ ପଡ଼େ ।" ତା'ପରେ ଥରେ ଏପଟ ସେପଟ ଦେଖି ନେଇ ମୋ କାନରେ ଚୁପିଚୁପି କହିଲେ,—"ତେବେ ଗୋପନରେ ଯେତେ ଟିକଏ ପାରିବ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ମଜାର କଥା ହେଉଛି ଆପଣ-ମାନେ ଉଚିତ ଜାଗାରେ ପାହାର ଦେଇଛନ୍ତି ।" ଓକିଲଙ୍କ ଠାରୁ ମୁଁ ଏତିକ ଆଶା କରୁଥିଲି । ଏପଟରେ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସେ ଥାନା ତ୍ୟାଗ କରିବା ମାତ୍ରେ ଜଣେ ଅଭିଜ୍ଞ ଅନୁସରଣକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଅନୁ-ସରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ଟିକଏ ମୃଦୁ ହସି ମୋ ସହକାରୀଙ୍କୁ ମୁଁ କହିଲି,—"ହୋଟେଲର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକ ବୃଦ୍ଧ ଗାଉଡ଼ି ଦିନେ ଦୁଇଦିନ ମଧ୍ୟରେ କଲିକତା ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ହୋଟେଲର ପରିଚାଳନା ଭାର ସେ ନିଜ ହାତକୁ ନେବେ । ତେଣୁ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ପାଇଁ ଏ ଓକିଲଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପଇସା ପହଞ୍ଚିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁତ ସାକ୍ଷୀ ସାବୁତ ଆମେ ଏଇ ଓକିଲବାବୁଙ୍କ ମାରଫତ ପାଇ ପାରିବା । ଏକଥା ସତ ଯେ, ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ନ ହେଲେ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ମୁହଁ ଖୋଲିବ ନାହିଁ । ଆଜି

ସେ ସବୁ ବାଜେ କଥା ବକ କରୁଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ଥରେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ।"

ମିସେସ୍ ଶ୍ରୀମତୀ କାର୍ଲେଜନ ମୋ ଅଫିସରୁମ୍‌କୁ ଆସିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କେତୋଟି ନୂଆ ଧରଣର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ନିନା ଯେ ଖୁନ ହୋଇଛି ସେକଥା ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲି ।

ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛି ।

"ମୁଁ ଯେତେଦୂର ଜାଣେ ସ୍ୱର୍ଗତ ପ୍ରାଣୀ ନିନାଙ୍କ ପିତା ଗ୍ରେଗରିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜାମାତା ରୂପରେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ଅଥଚ ଆପଣ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନାକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ ?"

"ନିନାର ସ୍ୱର୍ଗତ ପିତା, ତାର ବନ୍ଧୁପୁତ୍ର ଯେ କେତେ ଦୂର ଅଧଃପତନକୁ ଯାଇଛି ସେକଥା ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଯଦି ଜାଣି ଥାଆନ୍ତେ, ତା'ହେଲେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କ ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତେ । ଏହାଛଡ଼ା ନିନା ପିତାଙ୍କ ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ ମୁଁ ନିନା ଇଚ୍ଛା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛି । ନିନା ସହିତରେ ବିକ୍ଷୀ ତ୍ୟାଗ ନ କରି ପାରେ ତା' ପାଇଁ ଗ୍ରେଗରି ଓ ତାର ପୋଷାଗୁଣ୍ଡାମାନେ ନିନାର ଘର ଦେଖଭାଳ କରିଥିଲେ । ନିନା ବହୁକଷ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଏଡ଼ି କଲିକତା ଚାଲି ଆସେ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ବୋଧହୁଏ ତାକୁ ଗୁମ୍ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଗ୍ରେଗରି ଯେତେ ବଡ଼ ବଦମାସ ହେଉନା କାହିଁକି ଅନ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇ ଏତେବଡ଼ କାମ ସେ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

"ଆପଣ କ'ଣ ନିନା ଗୁମ୍ ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଓ ବ୍ୟାରେଲକୁ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚୟ କେବେ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ କେତେ ଟିକିଏ ଜାଣନ୍ତି ?"

"ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚରିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ମୁଁ ଆଦୌ ପାଇନାହିଁ । ଦିଲ୍ଲୀରେ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ବହୁକଥା ଶୁଣିଛି ସତ, କିନ୍ତୁ ଏଇ ହୋଟେଲର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଲିକ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ମୋର ବାଲ୍ୟବନ୍ଧୁ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସେ ଯା' ହେଉନ୍ତୁନା କାହିଁକି ମୋ ପ୍ରତି ସେ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।"

କାର୍ଲେଜନର ମନ୍ତବ୍ୟ ଶୁଣି ମୁଁ ମନେ ମନେ କେବଳ ହସିଲି ମାତ୍ର । ଦୁଃଶ୍ଚରିତ୍ର ଅଭାବୀ ବନ୍ଧୁକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏବଂ ସାପ ଗାତରେ ହାତ ଦେବା ସମାନ । କିନ୍ତୁ ତା ଏଇ ହତଭାଗ୍ୟ ଯୁବକଟିର ବୁଝିବାର ବେଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ମୁଁ କାର୍ଲେଜନକୁ ହାଜତକୁ ପଠାଇ ଦେଇ ଗ୍ରେଗରି ଘର ଖାନତଲ୍ଲାସ କରି ତାକୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସକୁ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖିଲି ।

ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଏବଂ ତାର ମୁନିବ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କୁ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ହାଜତକୁ ପଠାଇ ପାରି ମୁଁ ଖୁସି ହୋଇଛି ; ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ହାଜତରେ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । ମୋର ସ୍ଥିର ବିଶ୍ୱାସ ବାହାରେ ରହିଲେ ତାର କ୍ଷତି ହେବ । ଏତିକି ଯା ମୋର ସାନ୍ତ୍ୱନା । ତା' ଛଡ଼ା ବାହାରେ ରହିଥିଲେ ସେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବହିତ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେଣୁ ତା' ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ଅସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା । ମାମଲାର ସାଫଲ୍ୟ ପାଇଁ ଏତେବଡ଼ ଗୋଟାଏ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ସକାଳୁ ଅଫିସରେ ବସି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସମ୍ପର୍କିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ଏତିକିବେଳେ ଅଫିସର ମୁନ୍‌ସିବାବୁ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ଦପ୍ତରରୁ ଆସିଥିବା ଗୋଟାଏ ମୋଟା ଲଫାଫା ମୋ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଦେଇ ଚାଲି ଗଲେ । ଲଫାଫାଟିର ସ୍ଫୀତୋଦର ଅବୟବରୁ ବୁଝା ଯାଉଥିଲା ଯେ, ତା' ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିବେଦନର ସ୍ମାରକ ଲିପି ସହ କେଇଟି ଚିଠିପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ମୋ ଅନୁମାନ ମିଥ୍ୟା ହୋଇନି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ରିପୋର୍ଟରେ ଜଣାଇଛି ଯେ, ସେମାନେ ଗ୍ରେଗରିର ଖୋଜ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ କେଉଁଠି ହେଲେ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ତା'ର ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ ସେମାନେ ଗ୍ରେଗରିର ଘର ତଲ୍ଲାସ କରିଥିଲେ । ନିନାର ଲେଖା ଗୋଟାଏ ପୋଷ୍ଟାଲ୍ ଖାମରେ ଗୋଟାଏ ଚିଠି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହଜନକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ଦପ୍ତର ପ୍ରେରିତ ଚିଠିର ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ 'ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ତଥା ରିକୁଇଜସନ୍ ଯଥାସମୟରେ ପାଇଛୁ । ଏହା ପାଇବା ମାତ୍ରେ ଆମେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁ । ଆମେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ଼ ଗ୍ରେଗରିର ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥ ଅମୁକ ରାସ୍ତାର ଏତେ ନମ୍ବର ଘର ଖାନତଲ୍ଲାସ କରୁଛୁ । ଏତିକି ବେଳେ ଗ୍ରେଗରି ତା' ଘରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ନିନା ନାମକ ଏକ ମହିଳା କର୍ତ୍ତୃକ ପ୍ରେରିତ ଖଣ୍ଡିଏ ଲଫାଫା ଆବଦ୍ଧ ପତ୍ର ଉଦ୍ଧାର କରି ନିଜ ହେପାଜତରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ । ଏ ପତ୍ରଟି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଜନକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେଠାରେ ଆମେ ପାଇ ନାହୁଁ । ତଲ୍ଲାସ ପତ୍ରରେ ଆମେ ଏହାକୁ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରି ନେଇଛୁ । ଏଇ ତଲ୍ଲାସ ପତ୍ର ସହିତ ଚିଠିଟି ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସକାଶେ ପଠାଗଲା ।"

ଆପଣଙ୍କ ଏଇ ରିକ୍ୟୁଜସନ ପାଇବାର କେଇଦି

ପୂର୍ବେ ଅମୁକ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗ୍ରେଗରି ଏହି ଥାନାକୁ ସ୍ୱୟଂ ଆସିଥିଲା । ସେ ଏଠାରେ ଅଭିଯୋଗ କରେ ଯେ, ତାର ବାଗ୍‌ଦତ୍ତା ନିନା ନାମକ ଏକ ସରଳ ପ୍ରକୃତିର ପିତୃ-ମାତୃହୀନା ବାଳିକାକୁ କଲିକତାବାସୀ ଜନ କାର୍ଲେ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ କୁଶିକ୍ଷା ବା ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ ଅପହରଣ କରିଛି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରେ ଯେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ ମଧ୍ୟ କଲିକତାରେ ପାପ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲିପ୍ତ କରାଇବାକୁ ଚାହେଁ । ତାର ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଅନୁସାରେ ଆମେ କଲିକତା ପୋଲିସକୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିଛୁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଚିଠି ସହ ତାକୁ କଲିକତା ରୱାନା ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛୁ । ଯେତେଦୂର ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ସେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ସହ କଲିକତା ଚାଲି ଯାଇଛି ।

ଆପଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ଗ୍ରେଗରିର ଚରିତ୍ର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଦାରଖ କରୁଛୁ । କୌଣସି ଗୁଣ୍ଡାଦଳ ମଧ୍ୟରେ ତାର ନାଁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାର ପ୍ରତିବେଶୀ କେତେକ ଆଂଗ୍ଲୋ ଯୁବକର ନାମ ଆମର ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିକଟରୁ ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ଏହି ଗୁଣ୍ଡା ପ୍ରକୃତିର ଯୁବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗ୍ରେଗରିର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବ ଅଛି । ଗ୍ରେଗରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ କୌଣସି ମନ୍ଦ ଖବର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।"

ମୁଁ ଧୀର ସ୍ଥିର ଚିତ୍ତରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ଦପ୍ତରର ଏହି ପ୍ରତିବେଦନଟି ପଢ଼ୁଥିଲି । ଏହି ପତ୍ରଟିରୁ ଯୁବକ ଗ୍ରେଗରିର ଅନନ୍ୟ ପ୍ରେମ ନିନା ଉପରେ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଅନ୍ୟ

ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଲେଜନ ପ୍ରତି ତାର ଘୃଣା ଓ କ୍ରୋଧର ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଏଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଲେଜନ ବଦଳରେ ନିନାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର କଥା ନୁହେଁ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରେଗରୀ ପ୍ରତି ନିନାର ମନୋଭାବ ବୁଝିବା ଉଚିତ । ନିନା କର୍ତ୍ତୃକ ଲିଖିତ ଶେଷ ପତ୍ରଟିରେ ଏହାର ସମାଧାନ ନିହିତ ରହିଛି । ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ଏଇ ପତ୍ରଟି ଗ୍ରେଗରୀ ଘର ତଲ୍ଲାସ କରି ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି ।

ଉପେକ୍ଷିତ ପ୍ରେମିକ ଗ୍ରେଗରୀଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଅବୋଧ ବାଳିକା ନିନାର ଏଇ ପତ୍ରଟିରୁ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା । ଏଇ ପତ୍ରର ତାରିଖରୁ ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ଦିଲ୍ଲୀ ତ୍ୟାଗର ପୂର୍ବଦିନ ଡାକରେ ସେ ଗ୍ରେଗରୀଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲା । ଏ ପତ୍ରର ଓଡ଼ିଆ ତର୍ଜମା ଏଠାରେ ଦିଆଗଲା ।

"ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଏ ଚିଠିଟି ପାଇବ ସେତେ-ବେଳକୁ ହୁଏତ ମୁଁ କଲିକତାର ପାଖାପାଖି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିବି । ବାପା ମୋ ମନ ନ ଜାଣି ତୁମକୁ କଥା ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ମତ ବଦଳାଇ ପାରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେ ଏକଥା ଭାବନା ଯେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଏଁ ନା । ବରଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ଏକାନ୍ତ ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀ ମନେ କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଚିହ୍ନିର ପାରେ କି ନଯ, ତୁମେ ମୋତେ କଣ ତୁମର ବନ୍ଧୁ ଭଳି ଭୁଲିଯାଇ ପାରିନା । ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମର କେତେକଣ

ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ ଅଛି । ଆଶାକରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଯତ କରିବ ।

ତୁମେ ଲେଖିଛ ଯେ, ମନ ଦୁଃଖରେ ତୁମେ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରେ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିବ । ମୋ ଉପରେ ଅଭିମାନ କରି ମାତୃଭୂମି ତ୍ୟାଗ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ଭୁଲି ଯାଅନା ଯେ, ତୁମେ ଆମପରି କ୍ୟାଥଲିକ୍ ନୁହଁ । ତୁମେ ଜଣେ ଇହୁଦୀ ବଂଶୀୟ ସନ୍ତାନ । ଇହୁଦୀମାନେ ଦେଶ ଛାଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ କେବେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଛାଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଜି ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥାଉଁ । ଏଥିପାଇଁ ସମଗ୍ର ଇହୁଦୀ ଜାତି ପ୍ରତି ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅଛି । ମୋର ମନେ ହୁଏନା ଭାରତ ପରି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଜଣେ ଇହୁଦୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ଦେବ । ତୁମର ସାତ ପୁରୁଷର ମହାନ ଭାରତ ଭୂମି ତୁମେ ତ୍ୟାଗ କରନା । ଯେଉଁ ବର୍ଷ ରୋମକ ଶାସନର ଉତ୍ପୀଡ଼ନରେ ଇହୁଦୀ ଜାତି ଉତ୍ଖାତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ବର୍ଷ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମାଦରରେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଥିଲା । ତୁମେ ତୁମର ସେଇ ଦୁଇହଜାର ବର୍ଷର ପୂର୍ବପୁରୁଷର ଜଣେ ବଂଶଧର ଏକଥା ଭୁଲି ଯାଅନା । ଆଶାକରେ ସାମାନ୍ୟ ଜଣେ ନାରୀ ପାଇଁ ତୁମେ ସ୍ୱଦେଶ ତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ ।

ମୁଁ ଅହରହ ଆଶାକରେ ତୁମେ ଭାରତୀୟ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ କାର୍ଲ୍‌ଜନଙ୍କୁ ଗୁରୁ ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ଏବଂ ତୁମର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ହିଂସା ଓ କ୍ରୋଧ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ । ମୋର ଜୀବିତାବସ୍ଥାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ

ପୂର୍ବ ସମ୍ପର୍କ ଯଦି ଫେରି ନ ଆସେ, ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯେପରି ଫେରି ଆସୁ ଏହା ହିଁ ମୋର ଏକମାତ୍ର କାମନା। ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ ଯେ, ମୁଁ ମୋର ନଶ୍ୱର ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରି ଏଇ ପୃଥିବୀରୁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ବିଦାୟ ନିଏ ?"

ହତଭାଗିନୀ ବିଗତ ପ୍ରାଣା ନାରୀ ଜିନାର ପତ୍ରରୁ ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ପରିଶେଷରେ କାର୍ଲେଜନ ପ୍ରତି ଭଲ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ତାର ମନର ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନତା ସେତେବେଳକୁ ବି ଦୂର ହୋଇନାହିଁ। ସେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ବିରାଟ ଶତ୍ରୁତାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାନ୍ତା !

ମୋର ସହକର୍ମୀମାନେ ଜଣ ଜଣ କରି ନିଜ ନିଜ କ୍ୱାର୍ଟରରୁ ଆସି ମୋ ସାମନାରେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଏ ଚିଠିପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଯେ, ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ଦପ୍ତରରୁ ଆସିଛି ଏ କଥା ସେମାନେ ବୁଝି ନେଇଥିଲେ। କାଗଜ ପତ୍ରର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌତୁହଳ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ।

"ହିଁ, ଦେଖ ମୃତା ନାରୀଟିର ଦେହ ଆଜି କିଛିଦିନ ପୋଲିସ ମର୍ଗରେ ଥାଉ। ଆଉ କେତେଦିନ ବି ସେଟା ଅବିକୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ପାରିବ—" ମୁଁ ମୋର ସହକର୍ମୀ ସୁବୋଧବାବୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି କହିଲି— "ଏପଟରେ ତୁମେମାନେ ରସିଦର ବସ୍ତିଟାକୁ ଖୋଜାଖୋଜି କରି ଚଲାଇ ନିଅ। ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଏଇ ଆସାମୀ ଜିନାଥର ରାଉଡ଼ି କମ୍ପା ବ୍ୟାରେଲ ଏବଂ ଦସ୍ୟୁ ସର୍ଦ୍ଦାରକୁ ଶିହ୍ନ କମ୍ପା ଚଦୁର୍ଦ୍ଦ ଟଙ୍କା ପାରିତୋଷିକ ଦେଇଛନ୍ତି। କାର୍ଲେଜନ

କପାଳରେ ଗୋଟାଏ କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଝୁଙ୍କି ସେମାନେ ବିନା ପଇସାରେ ନିଶ୍ଚୟ ନେଇ ନଥିବେ । ମୋ ମନ କହୁଛି ଏଇ ମୃତା ନାରୀ ନିନା ବାକ୍ସରୁ ଅପହୃତ ନମ୍ବରୀ ନୋଟ ମଧ୍ୟରୁ ତା' ଭାଗରେ କିଛି ନିଶ୍ଚୟ ପଡ଼ିଥିବ । ଏ ବିଷୟରେ ଗୋଟାଏ 'ଗ୍ଲେନ୍ସ' 'ଟ୍ରାଇ' କରିଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ ? ଏପରି ଏକ ନୋଟ ତା' ଘରୁ ପାଇଲେ ଆସାମୀମାନଙ୍କର ଦଳୀୟ ବୋଧ ଆମେ ସହଜରେ ପ୍ରମାଣ କରି ପାରିବା । ଗୋଟାଏ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ମାମଲାକୁ ଠିଆ କରିବାକୁ ହେଲେ ଏପରି ଟୁକୁରା ଟୁକୁରା ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଦରକାର । ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲେ ଏହି ରସିଦକୁ ଆମେ ରାଜସାକ୍ଷୀ ହିସାବରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଠିଆ କରାଇ ପାରିବା । ଆଜି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ରସିଦ ଘର ଖାନତଲ୍ଲାସ ସପକ୍ଷରେ ନୁହେଁ କାରଣ ଆଜି ଗ୍ରେଗରି ସାଙ୍ଗରେ କଲିକତା ଆସିବାର କଥା । ମୋର ମନେହୁଏ ଗ୍ରେଗରି ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଏଇ ହୋଟେଲରେ ଆସି ଉଠିବ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏଇ ହୋଟେଲରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ରସିଦର ଦଳ ତା' କପାଳରେ ଏପରି ଏକ ବଜ୍ରାଗ୍ନିକର ଆଘାତ ଅଙ୍କିଦେବେ । ମୋ ମତରେ ଆଜି ତାକୁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କଲେ ଭଲ ହେବ । ତା'ପରେ ତାକୁ ଧରି ଆଣି ତା' ସମ୍ମୁଖରେ ତା' ଘର ଖାନତଲ୍ଲାସ କରିବା । ରସିଦ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତା' ଘରୁ ଏଇ ନୋଟ ଯଦି ବାହାରେ ତା'ହେଲେ ତା' ଉପରେ ଆମେ ଏଇ ହେପାଜତ ବଢ଼ାଇ ପାରିବା ।"

ମୋର ଏପରି ମନ୍ତବ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଗୋଟାଏ ବିଶେଷ ଯୁକ୍ତି

ଥିଲି । ମୋର ସହକାରୀମାନେ ସାନନ୍ଦରେ ଏଥିରେ ଏକମତ ହେଲେ । ଆଲୋଚନା ସରୁ ସରୁ ଆମମାନଙ୍କର ସ୍ନାନାହାରର ସମୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଆମେ ନିଜ ନିଜ କ୍ୱାର୍ଟରର ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲୁ । ମାତ୍ର ସାମାନ୍ୟ କେଇ ମିନିଟ୍ ବିଶ୍ରାମ କରି ଆମେ ପୁଣି ଅଫିସକୁ ଉହ୍ଲାଇ ଆସିଲୁ । ସାରାଦିନ ହାଡ଼ଭଙ୍ଗା ଖଟଣି ପରେ ମଧ୍ୟ ଆଜିକାର ସାନ୍ଧ୍ୟ ଅଭିଯାନ ଆମକୁ ପ୍ରତିନିୟତ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ଆମେ ପୁନଶ୍ଚ ଦୁଆର ବନ୍ଦ କରି ପରାମର୍ଶ ସଭାରେ ମିଳିତ ହେଲୁ । ଶେଷରେ ଠିକ୍ ହେଲା ଏଇ ଯେ, ଆମେ କେତେଜଣ ଭିକାରୀର ଛଦ୍ମବେଶରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭିକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଇ ହୋଟେଲ ସାମ୍ନାରେ ଶୋଇ ରହିବୁ । କିନ୍ତୁ ଛଦ୍ମବେଶ ଗ୍ରହଣ ଥାନାରେ ସର୍ବ ସମକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏଥିରେ ଛଦ୍ମବେଶର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟାହତ ହେବ । ଆମେ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଘରେ ଆସି ଜମା ହେଲୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଜଣ ଜଣ କରି ଏହି ହୋଟେଲ ସାମ୍ନାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲୁ ।

ହୋଟେଲ ସମ୍ମୁଖର ଖୋଲା ଜାଗାଟା ଘାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ମଝିରେ ମଝିରେ ମାଟିର ରଙ୍ଗ ବାହାରି ପଡ଼ୁଥାଏ । ଏଇ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ସ୍ଥାନର ଛାତି ଚିରି ଗୋଟାଏ ରେଲ୍‌ୱେର ସରୁ ପଥ ଆଙ୍କି ବାଙ୍କି ଏଇ ହୋଟେଲ୍ ସାମ୍ନାରେ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଆମେ ଶତଛିନ୍ନ ଭିକାରୀ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଏଇ ରାସ୍ତାର ଦୁଇ କଡ଼ରେ ବସିଛୁ ବା ଶୋଇଛୁ । ଆମ ଭିକ୍ଷାପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କେତୋଟି 'ରିଭଲଭର'

ଲୁଚିଛୁ ଥାଉଁ । ପ୍ରୟୋଜନରେ ଏଗୁଡ଼ିକ କାମରେ ଲଗିପାରେ ।

ସନ୍ଧ୍ୟାର ମଳିନ ଛାୟା ଆମକୁ ଏଇ ଖୋଲା ଜାଗା ସହିତ ମିଶେଇ ଦେଇଥାଏ । ତଥାପି ସନ୍ଦେହ ଏଡ଼ିବା ପାଇଁ ଆମେ ଗୋଟାଏ ଧୂଆଁ ଜଳେଇ ଗଞ୍ଜେଇ ଚିଲମ ଧରେଇଲୁ । ଠିକ୍ ଏତିକିବେଳେ ଗୋଟାଏ ଫିଟନ୍ ଗାଡ଼ି ଧୀରେ ଧୀରେ ବଡ଼ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଆସି ଠିଆ ହେଲା । ଗାଡ଼ି ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଛ'ଜଣ ଲୁଙ୍ଗି ପିନ୍ଧା ଓ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ପିନ୍ଧା ମସ୍ତାନ ଭଳିଆ ଲୋକ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ । ଠିକ୍ ଏହାର ପରେ ପରେ ଦେଖାଗଲା ଜଣେ ଆଂଗ୍ଲୋ ଯୁବକ ଟାକ୍ସି ଭଡ଼ା ମେଣ୍ଟେଇ ଦେଇ ସୁଟ୍‌କେଶଟି ହାତରେ ଧରି ସରୁ ରାସ୍ତାଟା ଉପରେ ଦେଇ ଆଗେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ଏଇ ହତଭାଗା ଯୁବକଟିକୁ ବେଶୀଦୂର ଯିବାକୁ ପଡ଼ି ନାହିଁ । ଲୋକ କେଇଟା ଦୌଡ଼ି ଆସି ତାକୁ ଘେରିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପଟରେ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିଲୁ । କେଇଜଣ ଭିକାରୀକୁ ପିସ୍ତଲ୍ ହାତରେ ଧରି ହୁଇସିଲ୍ ବଜାଇ ଦୌଡ଼ି ଆସିବାର ଦେଖି ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ତ୍ୱରିତ ଗତିରେ ସବୁ ଗୁଡ଼ି ନେଇଥିଲେ । ଆମ ହୁଇସିଲ୍ ଶୁଣି ବହୁ ଉର୍ଦ୍ଦି ପିନ୍ଧା ପୋଲିସ ଗଳି ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ରସିଦକୁ ସେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଧରି ପାରିବୁ ଏକଥା ଆମେ ଆଶା କରି ନ ଥିଲୁ ।

ପ୍ରଥମେ ଏଇ ଗୁଣ୍ଡା ସର୍ଦ୍ଦାର ରସିଦ ଖାଁ ହାର ମାନିବାକୁ ଚାହିଁ ନାହିଁ । ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ, କ କ ମାଛକୁ

ପାଣି ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ କିଛିକ୍ଷଣ ବହୁତ ତେଜ ଦେଖାନ୍ତି ମାତ୍ର ପରେ ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ ନିରାଶ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କୁ ଧରି ଆମେ ପ୍ରଥମେ ହୋଟେଲଟା ଭିତରକୁ ନେଇ ଆସିଲୁ । ଏଠାରେ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମୂଳିବଦ୍ମାସ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଧରାପଡ଼ି ସାରିଲେଣି । ତେଣୁ ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ଦଳ ତ୍ୟାଗ କରି ଧୀରେ ଧୀରେ ପୋଲିସର ହୋ... ହୋଇଗଲେ । ଜାଣିଆ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ମନୋବୃତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ସମ୍ୟକ ରୂପେ ପରିଚିତ । କିନ୍ତୁ ହୋଟେଲକୁ ଆ... ଆମେ ସେହି ଆଗନ୍ତୁକ ଯୁବକଟିକୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇ... ନାହିଁ । ଏଇ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ କୁଆଡ଼େ ସରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତା' ହେଲେହେଁ ତା' ଚେହେରାଟା... ଆମେ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖି ରଖିଥାଉଁ ।

ଆମେ ହୋଟେଲ ଅଫିସରେ ବସି ଏହି ଗୁଣ୍ଡା ସର୍ଦ୍ଦା... ରସିଦ ଖାଁର ଗୋଟାଏ ବିବୃତି ନେବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲି... ଏ ବିଷୟରେ ଏଇ ହୋଟେଲର ସହକାରୀ ମ୍ୟାନେଜ... ଆଜିତ ଲହିଡ଼ି ଆମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ... ଏହି ହୋଟେଲ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏତେଦିନ ଧରି ଅ... ତଦନ୍ତରେ କେବେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅ... ଏମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିଁ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ବ୍ୟ... ହୋଟେଲ ମାଲିକ ବୃଦ୍ଧ ଗାଙ୍ଗୁଡ଼ି ଆସିଲେ ଏମା... ମତହିଦାଷ୍ଟ ଅନ୍ତର ବଢ଼ିଯିବ ବୋଲି ମୋର ବିଶ୍ୱା...

ଅଧୀର ଆଗ୍ରହରେ ଆମେ ତାଙ୍କର ଆସିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥାଉଁ । ଏତେ ଦିନେ ତାଙ୍କର ଅପରାଧୀ ପୁତ୍ରର ଟେଲିଗ୍ରାମ ନିଶ୍ଚୟ ସେ ପାଇଥିବେ । ଆମେ ଏଇ ଅଜିତ ଲହିଡ଼ିଙ୍କ ମାରଫତରେ ସେମାନଙ୍କର ପୋଷା ଗୁଣ୍ଡା ରସିଦ ଖାଁର ଗୋଟାଏ ବିବୃତ୍ତି ଲେଖି ନେଲୁ । ଏଇ ବିବୃତ୍ତିର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ହାମାରା ନାମ ରସିଦ ଖାଁ ଅଛି । ବାପାଜାନ ଅବଦୁଲ ମିଆଁ । ହାମାରା ଘର ଗାଜୀପୁର, ଜିଲ୍ଲା ବଲିଆ, ଥାନା ସାହାବାନା । ହାମ ବଚପନ ସେ କଲକତାରେ ଅଛି । ହାମାରା ବାପଜାନ ଜଇସା ସଚ୍ଚା ମୁସଲମାନ ଥିଲେ । ଲେକିନ୍ ହାମ ତା'ର ନାମ ବରବାଦ କରି ଦେଇଛି । ହାଁ, ଜୀ, ଆପକା ବାତ୍ ବହୁତ ଠିକ୍ ଅଛି । ମୋ ମଜୁଦାରରେ ବହୁତ୍ ଆଦମୀ ଅଛି । ଲେକିନ୍ ହାମଲୋକ କଭିଁ ଗୁଣ୍ଡା କାମ କରୁନା । ହାମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଦଦ୍ କରିବାର ଅଛି । ହାଁ ଜୀ, ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ସାହେବ କା ବାତ୍‌ନା ମାଫିକ ହାମେ କାଲେଜନ କୋ ଜଖମ କରିଛି । ଆଉର ତାଙ୍କର ଫର-ମାୟେସ ମାଫିକ ସ୍ୱାକୁ ଭି ଜଖମ କରନେ ଆୟା । ଜୀ ହଜୁର୍, ଏ ବାତ୍ ତ ବିଲକୁଲ ସାଫ ଅଛି । ଝୁଟା ହାମ-ଲୋକ କଭି ନାହିଁ କହିବେ । ପହେଲା କାମକୋ ଲିୟେ ମୁଝେ ଶୋ' ରୁପିୟା ଇନାମ ମିଲଥା । ବିଶ୍ୱାସ ନହିଁ ହେ ତୋ' ମୋ ଡେଙ୍ଗାରା ଦେଖି ନିଅନ୍ତୁ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତିଟି ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିବା ପରେ ମୁଁ

ତାକୁ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲି । ସେହି ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରର ବିଶେଷ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ଦିଆଗଲା—

“ଆଚ୍ଛା ! ତୁମମାନଙ୍କର ଏଇ ଫିଟନ୍ ଗାଡ଼ିର ନମ୍ବର ଆମ ଥାନାରେ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ଆମେ ଯେତେଦୂର ଜାଣୁ ଏହି ଗାଡ଼ିଟି ନାରୀ ଘଟିତ ପାପ ବ୍ୟବସାୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଅବିକା କୁହତ ଏ ଗାଡ଼ିଟା ତୁମେ କୁଆଡୁ ଯୋଗାଡ଼ କଲ ?”

“ହଜୁର ! ଆପକା ଖବର ଏତାନାସେଭି ଭୁଲ ନହିଁ ଅଛି । ବଦମାସ ଗୁଣ୍ଡାଲୋଗ ହଜୁର ! ହର ସାଁଝମେ ଯାକୁ ଭଡ଼ା ଲଗାଇ ଥାନ୍ତି । ଇଧର ଉଧରସେ ଜାନାନା ମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଯୁହିଁ ହୋଟେଲ କୋ ଲେଇ ଆସନ୍ତି । ଏଇ ହୋଟେଲକା ଲଇସେନ୍ସ ଅଭି ଖତମ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହି ଗାଡ଼ି ଆଜ ଗୁଣ୍ଡାଲୋଗ ହାମକୋ ବ୍ୟବହାର କରନେ କୋ ଦେଇଛନ୍ତି ।”

“ଆଚ୍ଛା, ଏଇ ହୋଟେଲର ମ୍ୟାନେଜର ଏବଂ ଠୋକା ମାଲିକର କ’ଣ ତୁମେମାନେ ବନ୍ଧୁ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଲୋକଟା ଏପରି କାମ ଦାମ କରିଥାଏ । ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା ତୁମକୁ ପଚାରିବି । ଆଚ୍ଛା ! ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଭିତର କପରି କହି ପାରିବ ?”

“ଆପଣଙ୍କ ସାଧୁଭାଷା ହାମ ଥୋଡ଼ାଇ ବୁଝି ପାରୁଛୁ । ଲେକିନ୍ ଆପକା ମତଲବ ହମ ଠିକ୍ ସେ ସମଝ ଯାତା । ଉହ ମାଲିକ ଓ ମ୍ୟାନେଜର ଦୋନୋ ବରାବର ଅଛି । ଉଲୋଗ ବଦମାସ ଆଉର ହମଲୋଗ ଗୁଣ୍ଡା । ଉଲୋଗ ସେ

ହାମାରା ଜମିନ୍ ଆସମାନକା ଫରକ । ଇସ୍‌ମେ ଦୋସ୍ତି ଇସ୍ତିକା ବାତ୍ ନାହିଁ ଅଛି ବାବୁ ସାବ୍ । ଓ ଲୋଗ୍‌ସେ ହାମଲୋକ କାରବାର କରତା ଇତନାହିଁ ବହୁତ ।"

ମୁଁ ଗୁଣ୍ଡା ସର୍ଦ୍ଦାର ରସିଦ ଖାଁର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝି ନେଇଛି । ଏତେବେଳକୁ ହୋଟେଲର କର୍ତ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତି-ମାନଙ୍କ ସହିତ ତାର ସମ୍ପର୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ପଡ଼ିଛି । ଏଥର ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ଠିଆ କରିବାର କିଛି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ଏଇ ଉଭୟ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କର ଯାହା ବାଧବାଧକତା ତା' ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଛି ।

ଆମେ ଏଥର ରସିଦ ଖାଁର ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତି ଅନୁ-ସାରେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତା' ବାସସ୍ଥାନଟିରେ ଖାନ ତଲ୍ଲାସ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲୁ । ଆସାମୀ ରସିଦ ଖାଁ ନିଜେ ନିଜେ ତା' ବାକ୍ସର ଗୁପ୍ତ ଖୋଲି ଦିଲ୍ଲୀ ବ୍ୟାଙ୍କର ଛାପମରା ନମ୍ବର ଶହେ ଟଙ୍କିଆ ଖଣ୍ଡେ ନୋଟ ବାହାର କରି ଆମକୁ ଦେଲା । ଏଇ ମୋହର ମରା ନୋଟଟି ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଆଉ କେତୋଟି ନୋଟ ସହ ନିହତ ନାରୀ ନିନା ସୁଟକେଶରୁ ନିଖୋଜ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଏତିକିବେଳେ ରସିଦ ଖାଁକୁ ପଚାରିଲି,—"ଆଚ୍ଛା ! ଖାଁ ସାହେବ ଥରେ ମନେ କରି କୁହତ ଏ ନୋଟ ଖଣ୍ଡିକ ତୁମକୁ କିଏ ଦେଇଥିଲା—ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବ ନା ରାଉତ ସାହେବ ? ଏ ନୋଟଟି କେଉଁଠି, କେବେ ଏବଂ ପାଇଲା ବେଳେ ସେଠି କିଏ ଥିଲା ?"

"ଜୀ ହଜୁର ! ଏହି ହୋଟେଲମେ ଜୋ ଖୁନ୍ ହୁଆ

ଉସକେ ବାଦ ଗେଜ ହୋଟେଲ କ ଅଫିସ ଘରମେ ଉହାଁକା ଯୋ ବୁଢ଼ା ବେହେରା ହେ ଉସକା ସାମନେ ମେ ମ୍ୟାନେଜର ଗାଉଡ଼ ସାହେବ କା ହାଥ୍ ସେ ଏ ରୁପିୟା ଲେଇକର ମୋତେ ଦେଇଥିଲେ । ଦରକାର ପଡ଼ନେସେ ଓହି ବୁଢ଼ା ବେହେରା ମୁଝେ ବସ୍ତି ସେ ବୋଲାଏ ଲେତା । ଏହି ବୁଢ଼ା ବେହେରାକୁ ପହିଲେକା ବୁଢ଼ା ମାଲିକ ଏକଦଫେ ବରଖାସ୍ତ କରଦିଆ ଥା ମଗର ଏ ଲୋଗ ଫିନ୍ ଉସକୋ ବୋଲାକେ ରଖଲିଆ । ଏ ବୁଢ଼ା ତୋ ବହୁତ ବୁରା ହୋ ଯେତନା ବୁରା କାମ ଓ ଲୋଗ କରତା ଉସକା ସାଥ ଓହି ବୁଢ଼ା ହମେସା ରହତା ହେ ।”

ବିପଥଗାମୀ ରସିଦ ଖାଁର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସତତା ତାର ବାହାର ପାପର ଆସ୍ତରଣ ଭେଦ କରି ବହିର୍ଗତ ହୋଇଛି । ରସିଦ ବିବୃତିଟି ଯେପରି ଶକ୍ତ ଗୋଟାଏ ଦଉଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ମାମଲାଟିକୁ ଏବଂ ତତ୍ସହ ଏହାର ପ୍ରଧାନ ଆସାମୀମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଦେଲା ।

ଆମେ ଆସାମୀ ରସିଦ ସହ ଥାନାକୁ ଫେରି ଆସି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ହୋଟେଲର ବୁଢ଼ା ବେହେରା ରାମ ଲଗନ ରାମକୁ ତା’ ବସ୍ତିରୁ ଧରି ଆଣିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅଫିସରଙ୍କୁ ପଠାଇଲି । ଥାନାକୁ ଆସି ଏହି ଧୂରନ୍ଧର ରାମ ଲଗନ ପ୍ରଥମେ କୌଣସି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରିବାକୁ ନାରାଜ କିନ୍ତୁ ଗୁଣ୍ଡା ସର୍ଦ୍ଦାର ରସିଦ ଖାଁ ତାର ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଠିକଏ ହେଲେ ସହ୍ୟ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏତେବେଳକୁ ତା’ ମନର ଭଲ ଦିଗଟା ନିଜର କୁକର୍ମକୁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ଏହାର କାରଣ ପାଗଳର 'ଲୁପିଡ଼ ଇଣ୍ଟରଭାଲ' ତଥା ଅନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ବିରାମ କ୍ଷଣ ପରି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ମନୋଭାବ ଆସି ଯାଉଥାଏ ।

"ଚୁପ ରହୋ ବଦମାସ !" ରସିଦ ଏଥର ତା'ର ହାତ ଉଞ୍ଚାଇ ମୁଷ୍ଟି ବନ୍ଧ କରି ବାଘ ପରି ଗର୍ଜି ଉଠିଲା—"ପୋଲିସ ସେ ଝୁଠ୍ ବାତ । ଇଁହା ସେ ଛୁଟନେସେ ହମ ପହିଲେ ତୁମକେ ଖତମ କରେଙ୍ଗେ । ଅଭି ସବ ସାଫ ସାଫ ବତାଓ ।"

ପୋଲିସ ଆଇନାନୁସାରେ କାମ କରିଥାଏ, ତେଣୁ ତାକୁ ଭୟ ନ କଲେ ବି ଚଳେ । କିନ୍ତୁ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କ ସହାନ୍ତରେ ଏହା ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଭୟରେ ଥରି ଥରି ଏଇ ବୁଢ଼ା ପାପୀ ଆମ ପାଖରେ ଗୋଟାଏ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲା । ତା' ବିବୃତିର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ହଜୁର ବାହାଦୁର ! ମୁଁ ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବିଷୟ ଗୋପନ କରିବି ନାହିଁ । ମୋ ଆଖି ଆଗରେ ଏଇ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ମାଲିକଙ୍କ ପୁଅକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ନରକ ଆଡ଼କୁ ଅଗେଇ ନେଇଛି । ସେ ଦିନ ଏହି ନିହତା ନାରୀର ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ମୁଁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଥିଲି । ଏତିକିବେଳେ ମ୍ୟାନେଜର ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ବାହାରେ ପହରା ଦେଉଥାଏ । ସେ ଇଶାରାରେ ମୋତେ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଯିବାକୁ କହି ଜୁନିଅର ରାଉତ୍‌ଙ୍କ ସହ ସେହି ନାରୀର ଘର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ତା'ପରେ ଉଭୟଙ୍କୁ

ଏକଥର ସେ ଘରୁ ବାହାର ଆସିବାର ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଦେଖିଛି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅଫିସ ଘର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟାଏ ଦରଖ୍ୟାସ୍ତ ମଦର ଗ୍ଲାସ ଏହି ମୃତାର ଘରେ ରଖି ଦେଇ ଯାଏଁ । ଏହି ଗୋପନ ଖବର ମୋ ଛ'ଡ଼ା ଆଉ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।"

"ସାର୍ ! ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ଖୁବ୍ 'ଇଲାଷ୍ଟିକ' । 'ପ୍ରୋଟେକ୍ଟିଭ୍ କାଷ୍ଟୋଡ଼ି' କଥା ଖୁବ୍ ମୁଖ ରୋଚକ, ମୁଁ ଏହି ଅନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସାକ୍ଷୀଟିର ଜବାନବନ୍ଦୀ ଶେଷକରି ଉପରକୁ ମୁହଁ ଉଠାଇଲାମାତ୍ରେ ମୋର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସହକାରୀ ମୋତେ କହିଲେ,—ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ହାଜତରେ ରଖିବାର ସାର୍ଥକତା କେଉଁଠି ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏହି ମାମଲା ସନ୍ଧାନରେ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁମାନର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଅଂଶ ଆଜି ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ । ଅଭିଜ୍ଞତାର ମୂଲ୍ୟ ଯେ, କେତେ ବେଶୀ ତା' ମୁଁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ଆଜି ବୁଝୁଛି ।"

ରାତ୍ରି ଅନେକ ହୋଇ ଗଲାଣି । କେତେବେଳ ଯାଏ ଯେ ଲେଖା ଲେଖି କରୁଛି ଜାଣେନା । ସୁବୋଧ ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି ଉତ୍ତର ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଇ ପାରି ନ ଥିଲି । ତେବେ ମନେ ମନେ ଠିକ୍ କରି ନେଲି ଯେ, କାଲି ସକାଳୁ କାର୍ଲେଜନର ଗୋଟାଏ ଜାମିନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବି । ଏତେବେଳେ ମୁଁ ମନେ ମନେ ଠିକ୍ କରି ନେଲି ଯେ, ଡ୍ରେଗଣ୍ଟ ସାହେବ ଥାନାକୁ ଆସିଲେ ତାକୁ ଆମେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିବୁ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ମନର ଏଇ ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନତାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନ ଥିଲି । ସେଇ ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନତାରେ ପଡ଼ି

ମୁଁ ଗୋଟାଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଯୁବକ ଉପରେ ଦାରୁଣ ଅବିଚାର କରିଛି । ଆଉ ଟିକିଏ ଡେରି ହୋଇଥିଲେ ଏହି କାରଣରୁ ହୁଏତ ତାର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଯୁବକଟି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅବିଚାର କରିଥାନ୍ତି ।

ଏତେ ଦିନେ ଆମେ ଗୋଟାଏ ଦୁରୂହ ତଦନ୍ତର କିନାରା କରିପାରି ଖୁସି ହୋଇଛୁ । ତେବେ ହତ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ବିବୃତି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତଦନ୍ତ ଲବ୍ଧ ନୂଆ ନୂଆ ତଥ୍ୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ଆହୁରି ବିଶଦ ଭାବରେ ପଚରା ଉଚରା କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । ଅଥଳ ପାଣିରେ ଯେତେବେଳେ ଗୋଡ଼ ତଳେ ମାଟିର ସ୍ପର୍ଶ ମିଳୁଛି ସେତେବେଳେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଘଡ଼ି ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଦେଖେ ରାତି ଗୋଟାଏ—ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେଦିନର ସବୁ କ୍ଳାନ୍ତିକୁ ଏକାଠି ଦେହ ମନ ଉପରେ ଅଜାଡ଼ି ଦେଇଛି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନ ପରି ଆଜି ସକାଳେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଆଲୋଚନା ଘରେ ବସି ମାମଲାଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋଚନାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିବୃତ୍ତି, ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦ୍ରବ୍ୟ (Exhibit) ଓ ବିଭିନ୍ନ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ସମୂହ ଅନୁଧାବନ କରି ଏଇ ମାମଲାଟି ଠିକ୍‌ଭାବରେ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁ ମେଧା ଓ ଶକ୍ତି ଆମେ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟୟିତ କରିଛୁ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ମେଧା ଓ ଶକ୍ତି ଏତଦ୍ ସମ୍ପର୍କିତ ଲେଖାଲେଖି ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟୟିତ କରିବା ଦରକାର ।

ଆମ କପାଳ ଭଲ ଯେ, ଏଇ ମଦ ଗ୍ଲାସର ତଳ ଦେଶରେ ବ୍ୟାରେଲ ସାହେବର ଅଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନ ମିଳିଛି । ସେଠାରେ କେଉଁଠି ହେଲେ ବି ଏଇ ନିହତା ନାରୀର ଅଙ୍ଗୁଳି ଚିହ୍ନ ମିଳିନାହିଁ । ପୋଷ୍ଟମର୍ଟମ୍ ରିପୋର୍ଟରୁ ହତଭାଗିନୀ ନାରୀର ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷଣ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଯାଇଛି । ଏଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କୁହାଯାଇଛି ସେଦିନ ରାତି ଦୁଇଟା ଆନ୍ଦାଜ ସମୟରେ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜୋର ସହକାରେ ତା' ଗଳାଚିପି ତାକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ନାରୀର ଉଦରରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ମିଳିନାହିଁ ।

ମୃତା ନାରୀ ଦେହରେ ତିଳେମାତ୍ର ବିଷକ୍ରିୟା ଦେଖାଯାଇନି । ହୋଟେଲର ବୃଦ୍ଧ ବେହେରା ତା' ଜବାନବନ୍ଦୀରେ କହୁଛି ଯେ, ରାତ୍ରିପ୍ରାୟ ଦୁଇଟା ଆନ୍ଦାଜ ସେ ମ୍ୟାନେଜର ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଓ ମାଲିକ ଜୁନିଅର ରାଉତଙ୍କୁ ନିନା ଘର ମଧ୍ୟରେ ପଶିବାର ଦେଖିଛି ଏବଂ ଅଧଘଣ୍ଟାଏ ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି । ଏ ପଟରେ ଟାକ୍ସି ଡ୍ରାଇଭର କହୁଛି ଯେ ରାତି ଦୁଇଟା ଆନ୍ଦାଜ ସମୟରେ ଜଣେ ରଙ୍ଗୀନ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧା ଲୋକକୁ ଏହି ହୋଟେଲରୁ ନେଇ ହସପିଟାଲରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛି । ତା'ଛଡ଼ା ନିନା ବାକ୍ସ ମଧ୍ୟରୁ ଅପହୃତ ହୋଇଥିବା ଶହେ ଟଙ୍କିଆ ନମ୍ବର ନୋଟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ରାଉତର ଘରୁ ମିଳିଛି । ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଖଣ୍ଡିଏ ନୋଟ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଗୁଣ୍ଡା ସର୍ଦ୍ଦାର ଘରୁ ବାହାରିଛି । ନିନା କର୍ତ୍ତୃକ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଖଣ୍ଡିକ ଆସାମୀମାନଙ୍କ ହେପାଜତରୁ ମିଳିଥିବାରୁ ଏକଥା ପ୍ରମାଣ କରାଯାଏ ଯେ, ଟେଲିଗ୍ରାମ ଖଣ୍ଡିକ ପାଇ ଆସାମୀମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଡେଇ ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶଠିଟେଟଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ମିଳିଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୁଝାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମଦ ଗିଲାସରେ ବ୍ୟାରେଲର ଟିପ ଚିହ୍ନ ସହ ହତଭାଗ୍ୟ କାର୍ଲେଜନର ଟିପଚିହ୍ନ କିପରି ମିଳିଲା ଏହା ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ । ଅଥଚ ଏହି ହୋଟେଲରୁ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଜବାନବନ୍ଦୀ ନିଆ ଯାଇଛି ତହିଁରେ କାର୍ଲେଜନ ସେଠାକୁ ସେଦିନ ଯାଇଥିଲା ଏକଥା କେହି କହି ନାହାନ୍ତି ।

ଅଦାଲତରେ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ଲିଖିତ ରିପୋର୍ଟ କିଣ ସଜୀବ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣ କରିଦେବ ? ଆମେ ବୁଝି ପାରୁଛୁ ଯେ, ଘଟଣାର ଦୁଇଦିନ ପୂର୍ବେ ହୋଟେଲର ଅଫିସ ଘରେ ଆଦର କରି କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ବିଅର ଖୁଆ ହୋଇଥିଲା, ସେଇ ଗିଲାସଟି ସାବଧାନରେ ଦୁଇଦିନ ରହିବା ପରେ ଘଟଣା ଦିନ ରାତ୍ରରେ ମୃତାର ଘରେ ରଖିଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏଇ କାମଟି ଜନବ୍ୟାଟେରଲ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଅସାବଧାନତା ବଶତଃ ଗିଲାସ ତଳ ଦେଶରେ ତା'ର ଟିପ ଚିହ୍ନ ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।

ଏହି ସତ୍ୟ ଟିକକ ଆମେ ନିଜେ ବୁଝିଲେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆମ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅଦାଲତର ବିଚାର ସମୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ କେହି ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ନ ଦେଖିଲେ ହେଁ ସେତ ସହକାରୀ ହତ୍ୟାକାରୀ ହିସାବରେ ସେଠାରେ ଲୋକ ଚକ୍ଷୁର ଅନ୍ତରାଳରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧାନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିଥାଏ । ଘଟଣା କେବଳ ଆମେ ବୁଝିଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ସହ ବୁଝାଇବା ହିଁ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ସୋପର୍ଦ୍ଦକାରୀ ସରକାରୀ ଓକିଲଙ୍କୁ ତାପରେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ଜୁରି ସମେତ ଅଦାଲତକୁ । ତା' ନ ହେଲେ ଆମର ଏତେ ପରିଶ୍ରମ ସବୁ ବ୍ୟର୍ଥତାରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ହେବ ସିନା !

ସଂଗୃହିତ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁ କରୁ

ଅଜାଣତରେ ଗୋଟାଏ ଉକ୍ତି ମୋ ମୁହଁରୁ ବାହାରି ଆସିଲା । ମୋର ସହକାରୀମାନେ ଅବାକ୍ ହୋଇ ମୋ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି । ସତେ ତ ! ଭେଷଜ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ଲେଖା ହୋଇଛି ଯେ, ଏହି ଗ୍ଲାସର ତରଳ ପଦାର୍ଥ ହୁଇସ୍କି । କିନ୍ତୁ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଆମେ ଶୁଣିଛେ ଯେ, କାର୍ଲେଜନ ଜନ୍ କିମ୍ବା ବିଅର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରେନା ଏବଂ ଘଟଣାର ଦୁଇଦିନ ପୂର୍ବେ ତାକୁ ବିଅର ପିଇବା ପାଇଁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ହୋଟେଲ ଅଫିସ ଘରେ ଆମେ ସେଦିନ ବିଅର ବୋତଲ ହିଁ ଦେଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆସାମୀ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଘରେ ପ୍ରତି ଥାକରେ ଆମେ ହୁଇସ୍କିର ବୋତଲ ଦେଖିବାକୁ ପାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମେ ସେଦିନ ଏଠାରୁ କୌଣସି ମଦ୍ୟ ବୋତଲ ଜବତ କରି ନ ଥିଲେ । ଏକଥା ଠିକ୍ ଯେ, ପ୍ରୟୋଜନ ଥାଉ ବା ନ ଥାଉ ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ନିଜ ହେପାଜତରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ସେତେବେଳେ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ କିଛି ଥାଉ ବା ନ ଥାଉ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇପଡ଼େ । ଆମେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସଂଗୃହୀତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ରୂପେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରି ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ, ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଫାଙ୍କ ରହି ଯାଇଛି ।

(୧) ଏହି ହୋଟେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଲୋକକୁ ପଚାରି ବୁଝିନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, କିଏ ଏବଂ କେତେବେଳେ

ସେଦିନ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ବିଅର ପିଇବାକୁ ଦେଇଥିଲି । ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏକଥା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ସମ୍ଭବତଃ 'ବିଅର' ପାନ କରି ସେ କେବଳ ଖାଲି ଗ୍ଲାସ ସେଠାରେ ରଖିଦିଏ । ଯେତେଦୂର ବୁଝାଯାଏ ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଆସାମୀମାନେ ଏହି ଗ୍ଲାସଟିକୁ 'ସେଲ୍ଫ' ଉପରେ ଉଠାଇ ରଖିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନ ପାଇଲେ ହୋଟେଲର ପ୍ରତିଟି ଚାକରକୁ ଦେଇ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ସେଦିନ ସେମାନେ ଏହି ଗ୍ଲାସ ସେଠାରୁ ଉଠାଇ ନ ଥିଲେ ।

(୨) କେଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ମ୍ୟାନେଜର ବ୍ୟାରେଲ ଏବଂ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ହୁଇସ୍କି ପାନରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ହେଁ କାର୍ଲେଜନ କେବେ-ହେଲେ ହୁଇସ୍କି ପିଏନା । ତା'ଛଡ଼ା ଆଉ କେତେଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ଆସାମୀ ଗାଉଡ଼ ପ୍ରାୟ ଗୋଟାଏ ତିନି ରଙ୍ଗିଆ ପଶମ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ପିନ୍ଧନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘରୁ ତା' ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଧୋବାର ମାର୍କରୁ ସେମାନଙ୍କ ଧୋବାକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସେ ଚିହ୍ନଟ କରିବ ଯେ, ଏହା ଗାଉଡ଼ର ପ୍ୟାଣ୍ଟ ।

(୩) ମିହଟା ନାସି ମିନାର ଦକ୍ଷୀ ଛଦ୍ମବେଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ଏହି ଘଟଣା ସ୍ଥଳରୁ ସ୍ୱୟଂ କାର୍ଲେଜନ ନାମ ଲେଖା ମଫଲରଟି ମିନା ନିଜେ ଲୁଣ୍ଠି କଲିକତା ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିନାର

ବିଶିଷ୍ଟ ବାନ୍ଧବୀମାନେ ଏକାନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ ।

(୪) ଏପରି କେତେଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଖୋଜି ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେଉଁମାନେ କହି ପାରିବେ ଯେ, ଘଟଣା ଦିନ କାର୍ଲେଟନର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନେ ଅବହିତ । ସେମାନେ ଏହି ତାରିଖରେ କାର୍ଲେଟନର ଯାତାୟତ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ପାରିବେ । ଏଥିରୁ ଆମେ ପ୍ରମାଣ କରି ପାରିବା ଯେ, କାର୍ଲେଟନ ପକ୍ଷରେ ସେଦିନ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ।

ଏହି ମାମଲାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପର୍କିତ ତଥ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ଆଇନାନୁସାରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ ପୂର୍ବରୁ ସାଙ୍ଗ ସେତେବେଳ ସୁଦ୍ଧା ହୋଇ ନଥାଏ । ଏହି ସବୁ ଘଟଣା-ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଟିକିଏ ଅଦାଲତରେ ପେଶ କରାଯିବ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନ ବହିଗୁଡ଼ିକୁ ଥରେ ଥରେ ଦେଖି ନେଉଛୁ । ଠିକ୍ ଏତିକିବେଳେ ଜଣେ ଶ୍ୱେତ ଶ୍ମଶ୍ରୁ ମଣ୍ଡିତ ଦୀର୍ଘ ଦେହୀ ଋଷି ତୁଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ଠିଆ ହେଲେ । ଏପରି ଏକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ବିରାଟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଆସନ ଛାଡ଼ି ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ସସମ୍ଭ୍ରମରେ ଠିଆ ହେଲୁ । କିନ୍ତୁ ଅଶୀତିପର ବୃଦ୍ଧଟି ଯେ କିଏ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ତା’ ଆମର ବୁଝିବାରେ ଡେରି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

“ଆସନ୍ତୁ ସାର୍ ! ଆସନ୍ତୁ—” ମୁଁ ସମ୍ମୁଖ ଆଡ଼କୁ

ଟିକଏ ଆଗେଇ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲି, "ଅନୁମାନ କରୁଛୁ ଆପଣ ହତଭାଗ୍ୟ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ଙ୍କ ପିତା । ମୋର ଦୁଃଖ ହୁଏ ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଶେଷ ବୟସରେ ମଧ୍ୟ ଟିକଏ ଶାନ୍ତି ଦେଲେ ନାହିଁ । ଆମେ ଆଶା କରୁ ଆପଣ ଯଥା ସମୟରେ ତା'ର ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ପାଇଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଟେଲିଗ୍ରାମ ପଠାଇବାରେ ଆମେ ତାକୁ କୌଣସି ବାଧା ଦେଇ ନାହୁଁ । ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଖବର ନ ଦେଲେ ଆମେ ହିଁ ଖବର ଆପଣଙ୍କୁ ପଠାଇଥାନ୍ତୁ ।"

"ଆଜ୍ଞା ହଁ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କ୍ରମେ ମୁଁ ତା'ର ଜନ୍ମଦାତା । ତେବେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶିକ୍ଷା ଦାତା ତାଙ୍କ ପିତା ମୁଁ ହୋଇ ପାରେନା । ଏଇ ସୌମ୍ୟଦର୍ଶୀ ଭଦ୍ରଲୋକ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରରେ ଆମକୁ ଜଣାଇଲେ—ମୋର ଏଇ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଅତି ଶିଶୁ କାଳରେ ମାତୃହୀନ ହୁଏ । ଏତିକିବେଳେ କୌଣସି ଆତ୍ମୀୟଙ୍କୁ ତାର ଘର ଦେଇଥିଲେ ଏ ଅଘଟଣ ବୋଧହୁଏ ଘଟି, ନ ଥାନ୍ତା । ସୁ ଲୁଣ୍ଡର କୋଳ କାଖରେ ମଣିଷ ହୋଇଥିବାରୁ ତାର ଆତ୍ମା ପରିପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝୁଁଛି ଯେ, ପ୍ରକୃତି କୋଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ନ ହେଲେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହୁଏ । ତା' ନ ହେଲେ ମୋ ବଂଶରେ ଜନ୍ମି ସେ ଏପରି ବିପଥଗାମୀ କିପରି ହେଲା ?"

ତୀର୍ଥସ୍ଥାନରୁ ଆଗତ ଏଇ ଶାନ୍ତିକାମୀ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଆମେ ସାଦରରେ ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କହିଲୁ । ତା'ପରେ ସେ କିଞ୍ଚିତ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ଫେରି ପାଇବା ପରେ ଆମେ

ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା ଗ୍ରହଣ କଲୁ । ତାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶଟି ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

"ଅଙ୍ଗ ! ମୁଁ ଜଣେ ସଦ୍‌ବଂଶ ଜାତ ମାରଠୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ମୋର ବୀର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ ସମ୍ମୁଖ ସମରରେ ବହୁ ଶତ୍ରୁ ନିଧନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅସହାୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଧନ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏଇ କଲିକତା ମହାନଗରୀ ପ୍ରତି ମୁଁ ଶେଷଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ ରହିବି । ଘରଡର ବହୁ ସହରରେ ଭାଗ୍ୟାନ୍ୱେଷଣାର୍ଥେ ବୃଥା ପରିଭ୍ରମଣ କରି ଅବଶେଷରେ ଏହି ମହାନଗରୀକୁ ଆସି ମୋର ଶୈଶବର ସ୍ୱପ୍ନ ବାସ୍ତବରେ ପରିଣତ କରି ପାରିଥିଲି । ଏଇ ମହାନଗରୀ ନିଃସହାୟ ନିଃସମ୍ବଳ ଏକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରକୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ତାର କାମ୍ୟ—ଖାଦ୍ୟ, ଅର୍ଥ, ମାନ ଓ ପ୍ରତିପତ୍ତି ସବୁ ଦେଇଛି । ସେଇଥି ପାଇଁ ଏ ମହାନଗରୀକୁ ମୁଁ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ମୋର ଅନ୍ତରର ଶ୍ରଦ୍ଧା ନିବେଦନ କରେ । ମୁଁ ସେ ଦିନ ଜଣେ ପିତୃମାତୃହରା ବାଳକ । ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ ବର୍ଜିତ ହୋଇ ଗଙ୍ଗା ଘାଟରେ ମୁଁ ବସା ବାନ୍ଧିଥିଲି । ଆଜି ଠାରୁ ଠିକ୍ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ତଳର ଏ କାହାଣୀ । ସେଠାରେ ମୁଁ ଜଣେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଶ୍ରୟରେ ଥାଇ ଧୂପ ବିକ୍ରୀ କରୁଥିଲି । ତାଙ୍କରି ଦୋକାନ ପାଖରେ ଶେଷରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ଦୋକାନ କଲି । ତା'ପରେ ଗୋଟାଏ ଲୁଗା ଦୋକାନରେ ମାଲିକ ହୋଇ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଠିଯାଏ । ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସରେ କେଇ ବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ତିରିଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜମାଏ । ଏହାର କେଇ ବର୍ଷ

ଘରେ ପରାଶ୍ରୟୀ ସହଧର୍ମିଣୀକୁ ମୁଁ କଲିକତା ନେଇ ଆସିଲି ।

ଯେଉଁବର୍ଷ ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ମୋର ଏଇ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଟି ଜନ୍ମଲାଭ କଲା, ସେ ଦିନ ମୁଁ ଏହି ହୋଟେଲଟି କିଣିଲି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରି ବୈଶ୍ୟ ବୃତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କଲି । ଏହାହିଁ ମୋର ଇତିହାସ । କେଇଟି ବର୍ଷ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ କଲିକତା ମହାନଗରୀରେ ଏ ହୋଟେଲଟି ନାମକରା ହୋଟେଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଦିନ ମୁଁ ଅସତ୍ ପଥରେ ପଇସା ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନ ଥିଲି । ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ମୋର ଅବସର ଗ୍ରହଣର ଇଚ୍ଛା ହେଲା । ମୁଁ ଭୁଲିଗଲି ଯେ ସୃଜନଧର୍ମୀ ପ୍ରକୃତ କର୍ମୀ-ମାନଙ୍କର ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମରେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ବାଞ୍ଛନୀୟ । କର୍ମଶକ୍ତି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବୟସ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଖିନ୍ନତା ସୂଚକ କର୍ମ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ବୋଧହୁଏ ଏ ପ୍ରକାର ସ୍ୱାର୍ଥପରତାକୁ ମୁଁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିବାରୁ ମୋର ରକ୍ତଜ ପୁତ୍ରର ଏପରି ଅଧଃପତନ ହେଲା ।

ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଜଣେ ଆଇନଜ୍ଞଙ୍କୁ ମୋର ପୁତ୍ରର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବି କିନ୍ତୁ ତାହାଁରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ୟ 'ଫି' ଯୋଗାଇବା ଛଡ଼ା ତାହାଁରେ ମୋର ଆଉ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ରହିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆଜି ଅତି ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଏଇ ହୋଟେଲର ଭାର ପୁନଃ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଆଜିଠାରୁ ଏହି ହୋଟେଲ ସହିତ ମୋର ଏଇ କୁପୁତ୍ରର କୌଣସି

ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ମୋର ପୁତ୍ରବଧୂ ଓ ପୌତ୍ରର ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରରେ ଏ ହୋଟେଲ ପରିଚାଳିତ ହେବ । ହୋଟେଲର ସହକାରୀ ମ୍ୟାନେଜର ଅଜିତ ଲହିଡ଼ି ଏବଂ ମୋର ଆଗକାର ବୃଦ୍ଧ ବେହେରା ଠାରୁ ସବୁ ବିଷୟ ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଛି । ଅବଶ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ସବୁ କଥା କହି ନାହାନ୍ତି ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ । ମୋ' ପୁତ୍ର ଯଦି ମନୁଷ୍ୟର ବସ୍ତୁରରେ ମୁକ୍ତ ପାଏ ତା' ହେଲେ ମୋର ପୁତ୍ରବଧୂର ସତୀତ୍ୱ ଗରିମା ପାଇଁ ତା' ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ମୋର କୁଳାଙ୍ଗାର ପୁଅର ଗୋଟାଏ ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସାର ଅଛି । ତାର ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଆମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତା'ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ମୁଁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି ନାହିଁ । ସେହି ସନ୍ତାନଗୁଡିକୁ ଆପଣ ମୋ ହେପାଜତରେ ଦେଇ ପାରିବେ କି ? ଅବଶ୍ୟ ମୋ ପୁତ୍ରର ଦ୍ୱିତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀର ଭରଣ ପୋଷଣର ମାସହରା ଦେବାକୁ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଏଇଥି ପାଇଁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛି ।"

ଆମେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲୁ ଯେ, ଏଟା ଗୋଟାଏ ସହରର ଥାନା କୌଣସି ଋଷି ଆଶ୍ରମ ନୁହେଁ । ଏତେବେଳ ଯାଏ ଆମେ ଜଣେ ଜଣେ ସତ୍ ଶିଷ୍ୟ ପରି ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ବସି ଶାଶ୍ୱତ ବାଣୀ ଯେପରି ଶୁଣୁଥିଲୁ । ଭଦ୍ର ଲୋକଙ୍କର ଏଇ ବକ୍ତୃତାଟି ଗ୍ରହଣ କରି ସାରିବା ପରେ ଆମ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା ।

"ସାର୍ ! ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଆମର ଗୋଟାଏ ଅନୁରୋଧ ଅଛି, ମୁଁ ଏଥର ଟିକଏ ସଙ୍କୋଚରେ ଭଦ୍ର-ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲି, "ଆଜ୍ଞା ଆପଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏହି ମାମଲାରେ ଅନ୍ୟତମ ଆସାମୀ । ତାଙ୍କୁ କାହାର ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ଭୂତପୂର୍ବ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ନିରପରାଧ ପୁଅ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଆମେ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ ଦେଇପାରୁ । ଅବଶ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଆମକୁ ଉର୍ଦ୍ଧତନ ଅଫିସରଙ୍କ ଅନୁମତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆପଣ ଦୟାକରି ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଡ଼କୁ ଥରେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ କି ?"

"କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ! ମୋର ବନ୍ଧୁପୁତ୍ର କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଆପଣମାନେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରିଛନ୍ତି ।" ବୃଦ୍ଧ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟିକଏ ଉତ୍ତେଜିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ି କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା ଯାଉଛି ଯେ, ଆଇନର ଆଖି ଆପଣମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ଆଖିକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଛି । ମୁଁ ଏହି ଟିକଏ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କଲି, ତା' ଆପଣମାନେ ଏତେଦିନ ତଦନ୍ତ କରି ଜାଣି ପାରି ନାହାନ୍ତି ! ଏ ଯୁବକ ଏକାନ୍ତ ରୂପେ ଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରି ନେବି । ମୋର ଆଉ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗରିକୁ ଆପଣ ଏହି ମାମଲାରେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ନାହାନ୍ତି ତ ? ମୁଁ ହୋଟେଲରୁ ଶୁଣିଲି ଏହି ମାମଲାରେ ଆପଣମାନେ ତାଙ୍କୁ ବି ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି—

ଏହି ଅଶୀତିପର ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଭର୍ତ୍ସନାରେ ଆମେ ସାତ କରି

ପାରନାହୁଁ । ଏ ଟିକକ ଆମର ପାଉଣା ଶାସ୍ତି ମନେହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବୁଝି ପାରିଲୁ ଏହି ହୋଟେଲର କର୍ମସ୍ଥ ମାନଙ୍କୁ ପୋଲିସ ନିକଟରେ ସତ୍ୟ କଥା ଗୋପନ ନ କରିବା ପାଇଁ ସେ କାହିଁକି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସହଜରେ ବୁଝାଯାଏ ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ କାର୍ଲେଜନ ଏବଂ ଗ୍ରେଗଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଏଇ ବରଣୀୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା । ଏଇ ଧାର୍ମିକ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ନିଷ୍କ୍ରମଣ ପଥକୁ ଆମେ କିଛିକ୍ଷଣ ଅନାଇ ରହିଲୁ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାକୁ ଆଉ ବେଶି ଡେରି ନାହିଁ । ନିର୍ଦ୍ଦୋଷୀ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ହାଜତରୁ ବାହାର କରି ଆଣି ମୋ ସାମନା ଗୋଟାଏ ଚେୟାରରେ ତାଙ୍କୁ ବସାଇ ଦିଆ ଯାଇଛି । ଏତିକିବେଳେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସର ଖଣ୍ଡିଏ ମେମୋ ସହ ଗ୍ରେଗରି ସାହେବ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବେଶ୍ ବୁଝାଯାଏ କାର୍ଲେଜନ କବଳରୁ ତାର ପ୍ରିୟତମାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ କଲିକତା ଆସିଛନ୍ତି ।

"ଏଁ, ସ୍ମାଲୁ ତାହେଲେ ଆପଣମାନେ ଗ୍ରେପ୍ତାର କରି ପାରିଛନ୍ତି ?" କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ଆଗାରେ ଦେଖି ଚକ୍ଷୁ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ

କରି ଓ ମୁଷ୍ଟି ବନ୍ଧ କରି ଗ୍ରେଗସ୍ନ ସାହେବ ଆମକୁ କହିଲେ "ଏଇ ଅର୍ଥ ଲୋଭୀ ଯୁବକ ଅସତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲିନାକୁ ପ୍ରଲୁବ୍ଧ କରି କଲକତା ନେଇ ଆସିଛି । ଉଭୟ ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଇ ଆଇନ ସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ବିବାହ କଲେ ତହିଁରେ ଆମର ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ଲିନାର ସ୍ୱର୍ଗତ ପିତା ମୋତେ ତାଙ୍କର ଜାମାତା ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ କରି ଯାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏଇ ବ୍ୟାପାରରେ ମୋର ଗୋଟାଏ ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି । ଲିନା ମୁହଁରୁ ସବୁକଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏତେ ଦୂର ଚାଲି ଆସିଛି । ଯଦି ସେ କାର୍ଲେଜନଙ୍କୁ ତା'ର ପତିରୂପେ ବାଛେ, ମୁଁ ନିଜେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ଦେଇଦେବି । କିନ୍ତୁ— ।

"ମୋର ତ ବିଶ୍ୱାସ ତାର ନିଖୋଜ ମୂଳରେ ଅଛ ତୁମେ, ଗ୍ରେଗସ୍ନ ଉକ୍ତିର ଉତ୍ତରରେ କ୍ଷିପ୍ର ହୋଇ କାର୍ଲେଜନ କହିଲା—ତୁମେ ତାକୁ ଦିଲ୍ଲୀରୁ "ଫଲୋ" କରି "ଟ୍ରେନ୍‌ରୁ" ଉଠାଇ କେଉଁଠି ଗୁମ୍ କରି ରଖିଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୋଲିସକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା କଥା କହିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କଣ ? ସେତ ତା'ର ଶେଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦିଲ୍ଲୀ ତ୍ୟାଗ ସମୟରେ ତୁମକୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲା । ତୁମେ ତା' ଚିଠି ପାଇ ନାହଁ ?

ଏମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ, ପ୍ରତି ·ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ତା' ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚିତ୍କାରରେ ଥାନାକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକ ଓ ସିପାହୀ ପ୍ରଭୃତି କୌତୂହଳୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଥାନା ବାହାରୁ କେତେକ ଲୋକ ଝରକା ବାଟେ ଭିତରର ଘଟଣାଟା ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

କରୁଥାନ୍ତି । ସେତେବେଳକୁ ମୁଁ ମୃତା ନାରୀ ନିନାର କେତୋଟି ପୋଲିସ ସଂଗୃହୀତ ଫଟୋ ହାତ ମୁଠାରେ ଧରି ରଖିଥାଏଁ । ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି ଯେ, ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ପ୍ରେମିକ ଦ୍ୱୟ ରହି ରହି କ୍ରୁଦ୍ଧ ଆକ୍ରୋଶରେ ଜଣେ ଜଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥର ମୁଁ ଆଉ ଡେରି ନ କରି ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗସର ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟଟି ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ଦେଲି ।

"ମୋ ନାଁ ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ଗ୍ରେଗସ୍ । ମୁଁ ଜନ୍ମରୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ ବାସ କରେ । କିନ୍ତୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ମୁଁ କଲିକତାରେ ମଧ୍ୟ ବାସ କରିଛି । ଏହି ମ୍ୟାନେଜର ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ମୋର ଦୂର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଜଣେ ମାଉସୀ ପୁଅ ଭାଇ । ପୂର୍ବେ ସେ ଦିଲ୍ଲୀର ଗୋଟାଏ ହୋଟେଲରେ ହେଡକାଷ୍ଟ ମ୍ୟାନେଜର ଥିଲେ । ଏହି ହୋଟେଲ ସାମନା କୋଠାରେ ନିନାର ବାପା ନିନାକୁ ନେଇ ପ୍ରାୟ ଚଉଦ ବର୍ଷ ଧରି ବସବାସ କରୁଥିଲେ । ନିନାର ସ୍ୱର୍ଗତ ପିତା କାର୍ଲେଜନ ପିତାଙ୍କର ଜଣେ ବାଲ୍ୟବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ମଝିରେ ମଝିରେ ସେମାନେ ଆସି ନିନଙ୍କ ଘରେ ରହୁଥିଲେ । ସେତିକିବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପରିଚୟ ଘଟେ । ନିନାର ସ୍ୱର୍ଗତ ପିତା ମୋ ପିତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ସେ ମୋତେ ତାଙ୍କର ଜାମାତା ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ନିନାର ଦେଖାଶୁଣା କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମୋର । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ କେତେବେଳେ ସେ ଧୂର୍ତ୍ତ କେଲୁ ପରି ଏହି କାର୍ଲେଜନ ନିନାର ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ

କହିଛୁ ତା' ମୁଁ ଜାଣେନା । ଏକଥା ମୁଁ ନିନା ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଜାଣି ପାରିଲି । ନିନା ପିତାର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଉଠାଇଥିବା ନଗଦ ତିରିଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକରେ ଥିଲା । ମୁଁ ଏହି ଟଙ୍କାଗୁଡ଼ିକ ଗଣି ହିସାବ କରି ନେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲି । ଏହି କାମ ଶେଷ ହେବ ପରେ ନିନା କାନ୍ଦ ପକାଇ ମୋତେ କହିଥିଲା, ଏଥିରୁ ପନ୍ଦର ହଜାର ଟଙ୍କା ନେଇ ମୋତେ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ପାରିବ କି ? ମୋ' ବାପା ତୁମକୁ କଥା ଦେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ କାର୍ଲେଜନକୁ କଥା ଦେଇଛି । ଏହା ତା'ମୁହଁରୁ ଶୁଣି ମୁଁ ତାକୁ କହିଥିଲି ବରଂ ତୁମେ ସମୁଦାୟ ଟଙ୍କା କାର୍ଲେଜନ୍‌କୁ ଦିଅ ମାତ୍ର ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରନା । ନିନାର ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଚିତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚିତ । ତେଣୁ ତା'ର ମନ ଠିକ୍ ନ ହେବା ଯାଏ ମୁଁ ତାକୁ କଲିକତା ଆସିବାକୁ ଦେଇ ନ ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଦିନେ ସେ ବାସ୍ତବିକ ହିଁ ମୋତେ ଲୁଚି ଘର ଛାଡ଼ି ଲୁଆଡ଼େ ବାହାରିଗଲା । ତା'ପରେ ଦିନେ ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ ସହିତ ମୋର ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜପଥରେ ଦେଖା । ସେ ମୋତେ କହିଲେ ଯେ, କାର୍ଲେଜନ ଦିଲ୍ଲୀକୁ ଆସି ମୋତେ ଏବ ନିନାକୁ ଖୋଜି ଯାଇଛି । ଏତିକିବେଳେ ମୁଁ ନିନାକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ତା'ର ଜଣେ ମାଉସୀଙ୍କ ଘର ମିରାଟକୁ ଯାଇଥିଲି । ଜୁନିଅର ଗାଉଡ଼ କଲିକତା ଯାଇ ମୋତେ ନିନାକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଉପଦେଶ ଅନୁସାରେ ମୁଁ କେତେଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର ଏକ

ାଟେଲକୁ ଯାଇଥିଲି । ଏହିକବେଳେ କେତେଗୁଡ଼ାଏ ଳକ ମୋତେ ପଛପଟରୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ସୌଭାଗ୍ୟକ୍ରମେ ଣମାନଙ୍କ ଲୋକ ମୋତେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଉଦ୍ଧାର ରିଛନ୍ତି । ମୋର ମନେହୁଏ କାର୍ଲେଜନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନୁଯାୟୀରେ ଏହି ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ ରିଥିଲେ ।”

ମୁଁ ଏଥର ଏଡ୍‌ୱାର୍ଡ ହେଗଙ୍କୁ ଆଉ କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ତଥ୍ୟ ସନ୍ଧାନରେ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ରିଥିଲି । ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତରର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଂଶ ମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଗଲା ।

“ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝନ୍ତୁ ତ, ଆପଣ ନିଜେ ନିନାଙ୍କୁ କଲିକତା ଯିବା ପାଇଁ ବାଧା ଦେଇଥିଲେ ନା ଆପଣଙ୍କ ଚେଲାମାନେ ଧ ଏହା ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ । ଆପଣଙ୍କର ଏହି ସହଯୋଗୀ ୁବକଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ କେଉଁଠୁ ପାଇଲେ ? ତା'ହେଲେ ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ଏମାନେ ନିଷ୍କର୍ମା ଗୁଣ୍ଡା ପ୍ରକୃତିର ଲୋକ ?”

ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ ସବୁବେଳେ ନିନାର ଘର ଉପରେ ନଜର ରଖି ପାରୁ ନ ଥିଲି । ତେଣୁ କେଇଜଣ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଘର ଉପରେ ନଜର ରଖିବାକୁ କହିଥିଲି । ନିନା ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତା'ର ଭଲ ମନ୍ଦର ତଦାରଖ ଭାର ମୋ ଉପରେ ଆସି ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଇଥିପାଇଁ ଏ ବିଷୟରେ ମୁଁ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରି ଯାଇଛି । ଏହି ପଡ଼ୋଶୀ-

ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ସେ ଗୁଣ୍ଡା ପ୍ରକୃତିର ତା'ନୁ ଏବଂ ଗୁଣ୍ଡା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି ନ ଥିଲି ବ ପଡ଼ୋଶୀ ସ୍ୱଭାବରେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥି ମାତ୍ର ।

ମୃତା ନାଓ୍ୱି ଜିନାର ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଏଥି ପୂର୍ବ 'ଡ୍ରୟର'ରୁ ବାହାର କରିଛି ଏବଂ ଜିନାର ଗ୍ରେଗରୀ ଲେଖିଥିବା ଶେଷ ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକ ମଧ୍ୟ 'ଡ୍ରୟର'ରୁ ବାହା କଲି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଏହି ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନ ଦେଖାଇବାକୁ ସାହସ ହୁଏନାହିଁ । ମାମଲା ପାଇଁ ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜିନାର ମୃତ ଦେହ ସନାକ୍ତ କରିବା ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏଇ ନିଦାରୁଣ ଦୁଃସମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । "ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ନିଦାରୁଣ ଦୁଃସମ୍ବାଦ ଜଣାଇବାକୁ ଯାଉଛି । ଆପଣମାନଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଛଦ୍ମବେଶ ବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱାରା ଜିନା କଲିକତାରେ ନିହତ ହୋଇଛି । ଆପଣ ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଜୋର ସଙ୍ଘ କରନ୍ତୁ । ଜିନା ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଫେରି ଆସୁ ଏହା ହିଁ କାମନା କରିଛି । ତା' ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରେଗରୀଙ୍କୁ ଲେଖିଥିବା ତା'ର ଏଇ ଶେଷ ଲିପିକା ସେ ତା'ର ନିଜର ଜୀବନ ଦେଇ ଆପଣମାନଙ୍କ ଠ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ କାମନା କରି ଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ନଶ୍ୱର ଦେହର ସତ୍କାର ହୋଇ ନାହିଁ

ଆପଣମାନଙ୍କ ଉଭୟଙ୍କୁ ତା'ର ଶେଷ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିବ ।"

ଜିନା ମୃତ ଦେହର ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଟେବୁଲ ଉପରେ ମେଲାଇ ଧରିଛି । ପ୍ରେମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ ଏହି ଯୁବକଦ୍ୱୟ ଥରେ ଧୀର ସ୍ଥିର ଭାବରେ ଏହି ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ । ତା'ପରେ ମୁହଁକୁ ଦୁଇ ହାତରେ ଢାଙ୍କି ସେମାନେ ଭେ ଭେ ହୋଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏପଟରୁ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବ ଶରୀର କମ୍ପି ଉଠୁଛି । ଦୁଃଖ ଓ କ୍ଷୋଭରେ ସେମାନେ ଆଉ ବସି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଠିକ୍ ଏତିକିବେଳେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃ ବନ୍ଧୁ ବୃଦ୍ଧ ଗାଉଡ଼ି । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ସେ କାର୍ଲେ-ଜନର ଜାମିନ୍ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଥର ସେ କଡ଼ ଠେଲି ଆଗେଇ ଆସି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ରଖିଲେ ।

ହଠାତ୍ ପଛକୁ ଚାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ପିତୃ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନେ ଯେପରି କୂଳ ପାଇଲେ । ସରଗସ୍ତ ଭଙ୍ଗୀରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କଲେ ।

ଏଡ୍‌ଓ୍ୱାର୍ଡ ହେଗରି ଓ କାର୍ଲେଜନ ପ୍ରତି ଆମର ଯା' ସନ୍ଦେହ ତା' ସେମାନଙ୍କ ଅଖି ଲୁହରେ ସବୁ ଧୋଇ ହୋଇ ଯାଇଛି । ସେଠାରେ ରହିଯାନ୍ତି କେବଳ ଜନ ବ୍ୟାରେଲ ଓ ଜୁଣିଅର ଗାଉଡ଼ି ।

"କାର୍ଣ୍ଣି କାର୍ଲର 'ବେଲ୍‌ବଣ୍ଡ'ଟା ବଅନ୍ତୁ । କେଉଁଠି ମୁଁ ସହ୍ୟ କରବ କୁହନ୍ତୁ ! ଏଇ ଅଶୀତପର ବୃଦ୍ଧ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱରରେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଟେଲକୁ ନେଇ ଯାଉଛୁ । ହଁ, ଜନାର ମୃତ ଦେହ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଫୁଲ ଦେଇ ତାକୁ ସଜେଇ ସତ୍କାର କରବୁ ।"

ଡକ୍ଟର ପଞ୍ଚାନନ ଘୋଷାଲ, ଏମ୍. ଏସ୍. ଡ. ଫିଲ୍. ଆଇ. ପି. ଏସ୍ (ରିଟାୟାର୍ଡ) ଭାରତର ଜଣେ ଅପରାଧ ତତ୍ତ୍ୱ ବିଶାରଦ ଏବଂ କୃତୀ ଲେଖକ ମଧ୍ୟ। ସେ ଅପରାଧ ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରାଣୀ ବିଜ୍ଞାନ, ଶ୍ରମିକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଭୃତି ବ... ମୂଲ୍ୟବାନ ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଣେତା। ଡଃ ଘୋଷାଲ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲିକତା ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଆଇ. ପି. ଏସ୍ ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜ, ମାଉଣ୍ଟଆବୁରେ ଅପରାଧ ମନୋବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ଅବୈତନିକ ଅଧ୍ୟାପକ। ଡଃ ଘୋଷାଲଙ୍କର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି, ତାଙ୍କ କର୍ମ ଜୀବନରେ ଯେଉଁସବୁ ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ ସେ ନିଜେ କରିଥିଲେ, ସେସବୁ ଅଭିଜ୍ଞତା ଉପରେ ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବହିଗୁଡ଼ିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି। ଡଃ ଘୋଷାଲ ଭାରତରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅପରାଧ ତତ୍ତ୍ୱର ଗବେଷଣା ଉପରେ କଲିକତା ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଡକ୍ଟରେଟ୍ ଉପାଧି ଲାଭ କରନ୍ତି।

ଏହି ପୁସ୍ତକଟିର ଆଖ୍ୟାନ ଭାଗ ଏକ ବାସ୍ତବ ଘଟଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏବଂ ଡକ୍ଟର ଘୋଷାଲ ଏହା ୧୯୩୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମ
ରାଜଶ୍ରୀ ପକେଟ୍ ବୁକ୍ସ